

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

«Si tens un sol esclau, tracta'l com un germà, ja que en tens necessitat com de la teva vida»
(Siràcida 33,31)

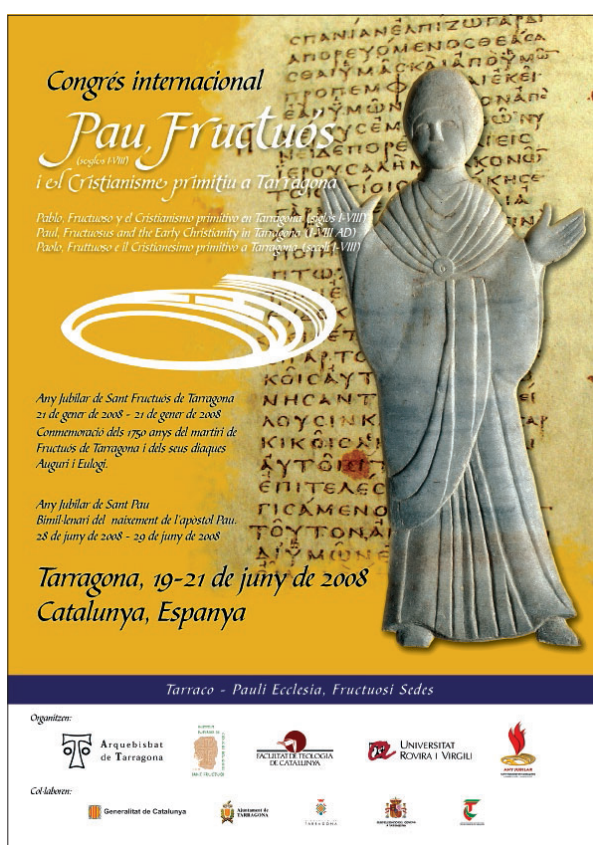
Any XXIX • Núm. 1.489 • 2,10 €

3 • abril • 2008

«És altament probable que siguem Església apostòlica», afirma el Dr. Armand Puig

Tarragona busca recuperar pes històric

Tarragona rebrà el mes de juny vinent, en el marc de l'Any Jubilar, un gran nombre de professors d'història, biblistes, teòlegs i arqueòlegs de reconegut prestigi internacional. La seva missió serà participar com a ponents en el congrés internacional *Pau, Fructuós i el cristianisme primitiu a Tarragona* (segles I-VIII). Per la seva part, la missió del Dr. Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, tal com ha expressat en una entrevista a *Catalunya Cristiana*, serà presentar proves suficients per donar suport a la tesi que la vinguda de sant Pau a Tarragona és un fet altament probable. «Si resulta que aquesta missió paulina a Tarragona té un alt grau de probabilitat també és altament probable que siguem Església apostòlica», afirma en aquesta entrevista. El Dr. Armand Puig, com a president del comitè organitzador, també explica que l'objectiu del congrés és que Tarragona recuperi el seu pes histò-

ric i que sigui una ocasió de dir ben clarament que en el primer mil·lenni Tarragona era una Església d'una importància enorme.

Pàg. 3 i 4

Montserrat, una veu orientadora en l'Església i la societat

L'abat de Montserrat, el P. Josep M. Soler, tenia una cita el 26 de març amb el món empresarial. Convidat pel Fòrum Nova Economia, va presentar una conferència en què va proposar alguns elements de reflexió procedents de la tradició benedictina que continuen tenint un gran vigor als nostres dies, «fins i tot més enllà de l'àmbit dels monestirs». D'altra banda, en el col·loqui posterior va parlar del paper actual de Montserrat: «Actualment se'ns demana de dir una

Pàg. 17

Trobada arqueològica a l'església de Sant Joan Baptista de Tarragona

Les obres de restauració de l'església de Sant Joan Baptista de Tarragona, que es van iniciar fa tres mesos, han deixat al descobert dotze confessionaris de gairebé dos-cents anys d'antiguitat que durant més d'un segle han romàs ocults i emparedats. Es tracta d'unes cavitats cònques esculpides a les columnes de reforç de les pilastres de pedra que sostenen l'edifici i que separen la nau central del temple de les dues laterals.

Pàg. 27

Joan Boronat

El P. Chávez, reelegit rector major dels Salesians

El mexicà Pascual Chávez continuarà al capdavant dels Salesians i la Família Salesiana durant els propers sis anys, fins a l'any 2014. En el seu primer sexenni com a rector major, el P. Pascual Chávez ha posat l'accent en la necessitat de dur el carisma salesià a nivells espirituals més autèntics i a treballar en les fronteres més desfavorides de la societat i la cultura actuals.

Pàg. 10

Resultats del XXIII Concurs Bíblic

Pàg. 33 a 36

Celebració del tridu pasqual al Vaticà

Benet XVI començava les celebracions del tridu pasqual recordant a la Cena del Senyor que el cristianisme no és un simple codi ètic, sinó que ser cristià significa donar-se. Al Via Crucis, escrit pel bisbe de Hong Kong, el cardenal Josep Zen-Kiun, es van tenir ben presents els cristians perseguits i Benet XVI va demanar deixar-se interpel·lar per la Creu de Jesús. Amb l'alegria de la Resurrecció, el Papa recordava la necessitat de ser testimonis de l'amor de Crist, duent solidaritat, justícia, esperança i perdó.

Pàg. 5 i 7

Sumari

- Pàg. 8 Israel: última Pasqua del patriarca llatí de Jerusalem
- Pàg. 22 Vic: seixanta joves fan un pelegrinatge a Roma
- Pàg. 23 Sant Feliu: el bisbe Cortés presideix els Misteris d'Olesa
- Pàg. 24 Terrassa: inici de les obres de la Cúria diocesana
- Pàg. 29 Girona: restaurada la imatge de la Mare de Déu de la Fossa

Memòria viva del Doctor Pa i Aigua

La basílica de Santa Maria del Pi acull el «Retaule de Sant Josep Oriol»

Pàg. 21

Amics de Jesús

Pàg. 20

Editorial

Magdi Cristiano Allam

La nit de Pasqua milers de nens d'arreu del món van rebre el sagrament del Baptisme i també alguns adults després del seu corresponent catecumenat. És una data especial, no tan sols perquè és el moment en què els cristians celebrem l'esdeveniment més important de la nostra fe, la Resurrecció de Crist, sinó perquè tota la litúrgia de la Vetlla Pasqual és baptismal, encara que no es faci cap bateig. S'inaugura el ciri pasqual que presidirà tots els batejos, es beneeix l'aigua baptismal, es canta la lletania dels sants... I tota la cerimònia són contínues referències del pas de la mort a la vida, del pecat a la gràcia de Déu.

No totes les parròquies tenen la sort de poder celebrar baptismes en data tan assenyalada, però a Sant Pere del Vaticà, concretament en la celebració que presideix el Sant Pare, sempre s'imparteix el primer dels sacraments. Els noms dels qui reben el baptisme de mans del Pontífex solen passar completament desapercebuts ja que no són persones especialment conegudes, però aquest any s'ha donat una circumstància especial. Magdi Allam, un convers de l'islam molt conegut a Itàlia, entre altres coses perquè és el sotsdirector del diari *Corriere della Sera*, ha formalitzat definitivament el seu pas a l'Església catòlica en rebre públicament el baptisme al temple més important de la cristiandat i a través del màxim representant del catolicisme, és a dir, Benet XVI.

És cert que cada dia es produeixen conversions i algunes d'elles en personatges coneguts, però la situació concreta d'aquest cas és digna d'anàlisi. A diferència d'altres situacions de conversió, un musulmà convertit públicament al catolicisme passa a ser reu de mort per part dels sectors més integristes i intransigents de l'islam. De fet, aquesta vivència no és nova per a Magdi Allam, que ja ha rebut diverses amenaces de mort per les seves dures crítiques a l'islamisme més intolerant abans de formalitzar la seva conversió. Certament el pas que ha fet el peri-

odista ha estat especialment valent, fins i tot desafador. Són molts els musulmans que es converteixen al cristianisme però solen fer-ho d'una forma molt discreta, pràcticament d'amagat, ja que són conscients del perill que comporta un pas com aquest. Per això, aquest cas extraordinari no és una invitació als conversos musulmans per presumir de la seva nova condició de cristians i posar en perill la vida, sinó que és simplement el testimoni d'un home valent que no té por, i que està disposat a jugar-se la seva vida per Crist. És molt probable que el seu guardaespalles particular, que ja tenia per les amenaces integristes des de fa cinc anys, tindrà molt més treball a partir d'ara, però Magdi Allam assumeix aquest risc com una forma més de denúncia cap a la intolerància i la falta de respecte religiós per part d'alguns que diuen anomenar-se seguidors de Mahoma.

El testimoni de Magdi Cristiano Allam, que és com es diu des del moment del baptisme, és molt més que el d'un valent que no tem la mort, o d'un cristià que no fuig del martiri. És també una forma explícita de fer veure a tota la humanitat com en ple segle XXI molts cristians conversos de l'islam viuen sota la persecució i l'amenaça de mort, i com molts periodistes veuen amenaçada la seva vida per declaracions que no són del grat d'alguns radicals musulmans.

Sens dubte que el cas d'Allam és excepcional, però en una societat cada vegada més secularitzada com és l'europea, ens va bé el testimoni d'homes tan valents que ens recorden que no hem de tenir vergonya ni amagar-nos per ser cristians, encara que això ens comporti incomprendiments o dificultats. La majoria dels cristians no vivim sota amenaça de mort o de persecució, com és el cas de Magdi Allam, però ens toca viure en ambients on no està gaire de moda o no queda massa bé manifestar-se públicament com a catòlics. Per a tots aquests casos l'exemple del periodista convertit ens estimula a ser una mica més valents i més coherents amb la fe en el Ressuscitat que vam manifestar a la nit de Pasqua.

CATALUNYA+ CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Mònica García, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Víctor Gay, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Marta Nin, ROMA; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Víctor M. Cardona, TORTOSA; David Codina, URGELL; Xavier Bisbal i Jordi Castellet, VIC

Col·laboradors: Fabrizio Assandri, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Agustí Codinach, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Dani Majà, J. A. Mateo, Victòria Molins, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

a/e: redaccio@catcrist.com (Redacció)

a/e: administracio@catcrist.com (Administració i subscripcions)

a/e: publicitat@catcrist.com (Publicitat)

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Administració: Isabel Giral (comptabilitat), Eduard Masllorens (subscripcions)

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 105,99 €

Gibraltar i Portugal: 105,99 €

Resta d'Europa: 174,38 €

Amèrica i Àfrica: 208,70 €

Àsia i Oceania: 279,89 €

El setmanari rep l'ajut de l'Institut Català de les Indústries Culturals, de la Generalitat de Catalunya

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«Si tens un sol esclau, tracta'l com un germà, ja que en tens necessitat com de la teva vida»

(Siràcida 33,32)

Hi ha un determinat estrès originat pels conflictes laborals: els salaris i ajudes no arriben («o amb prou feines») per tirar endavant. Hi ha tensions de tal magnitud i situacions econòmiques tan angoixants que a molts els fan viure de manera infernal. Perquè l'estrès, fruit de tantes causes i motius, no ens guanyi i destrueixi, el primer que cal, en la pràctica, és «controlar-lo». Com? Abans que res, «procurant mantenir la calma». I mantenint una bona, clara i convincent comunicació amb amics sensats i incondicionals

per obtenir-ne «llum i orientacions». I exposar la crua i deplorable situació que es pateix davant de la persona o direcció dels qui es depèn. Això sí, sense temor, però tenint molt en compte la recomanació de sant Pau a Efesis 4,31: «Que desaparegui d'entre vosaltres tota agressivitat, rancúnia, ira, indignació, injúries i tota mena de maldat.» Amb diàleg confidencial i constructiu «i amb fe en Déu, font de saviesa i poder sobrenatural».

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

Presentació del congrés «Pau, Fructuós i el cristianisme primitiu a Tarragona»

■ Aquesta cita internacional, que tindrà lloc del 19 al 21 de juny, donarà pistes sobre la vinguda de Pau a Tarragona

El vicari general de l'arquebisbat de Tarragona, Mn. Miquel Barbarà; el director del Museu Bíblic Tarraconense, Andreu Muñoz, i el director de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós (Insaf), Mn. Josep Maria Gavalà, van ser els encarregats de pre-

sentar, el dia 26 de març, en roda de premsa, el programa complet del congrés internacional *Pau, Fructuós i el cristianisme primitiu a Tarragona (segles I-VIII)*, que se celebrarà a Tarragona del 19 al 21 de juny d'aquest any, a l'escenari del Palau Firal i de Congressos de la ciutat.

La presentació va tenir lloc al Col·legi de Periodistes de Tarragona.

Sens dubte, la celebració d'aquest congrés, d'abast internacional, esdevé un dels actes cabdals en el marc de la celebració de l'Any Jubilar, dedicat a la memòria dels sants màrtirs Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques, amb motiu dels 1.750 anys del martiri que van patir a l'amfiteatre tarragoní, el 21 de gener de l'any 259 dC sota el domini dels emperadors romans Valerià i Gal·liè. És per aquest motiu que el papa Benet XVI ha concedit a l'arxidiòcesi de Tarragona l'Any Jubilar, que ja s'està celebrant.

El congrés anunciat té com a eix vertebrador obrir nous camins en la recerca històrica sobre les següents qüestions: el viatge apostòlic de Pau a Hispània, el testimoni martiri de sant Fructuós i el posterior desenvolupament de la comunitat cristiana més antiga de la península Ibèrica.

L'esdeveniment està organitzat per l'arxidiòcesi de Tarragona, amb el suport de la Facultat de Teologia de Catalunya i la Universitat Rovira i Virgili, mentre que l'organització ha estat confiada a l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós.

El director de l'Insaf, Mn. Josep Maria Gavalà, va presentar el cartell del congrés, il·lustrat «amb un text en grec, com a rerefons, en el qual l'apòstol Pau escriu una carta als romans en què expressa el desig de fer un viatge a Hispània». Aquest text reforça la idea que Pau va predicar a Tarraco, capital de bona part de la Hispània romana. A més, el cartell reproduceix

la imatge d'un orant extreta d'un sarcòfag de la necròpoli paleocristiana, pertanyent al segle V, juntament amb la silueta de l'amfiteatre romà. Tal com va indicar Mn. Gavalà, «aquest cartell i el programa, editats en quatre idiomes —català, castellà, anglès i italià—, serà distribuït a totes les universitats catalanes, a les de l'Estat i de la resta d'Europa».

Ponents de diferents països

La celebració d'aquest congrés científic suposa la participació d'una trentena de ponents de diferents països, molts d'ells professors d'història, biblistes, teòlegs o arqueòlegs, i uns 300 congressistes d'arreu del món, que faran estada a Tarragona els dies assenyalats.

Tant Mn. Josep Maria Gavalà com Andreu Muñoz van destacar «el marcat caire interdisciplinari del congrés, amb la presència d'experts en les matèries, en l'àmbit internacional, per debatre qüestions de molta dimensió». En aquest aspecte Muñoz, a més de destacar la capitalitat de Tarraco durant l'hegemonia romana a Hispània, va voler subratllar «la capitalitat religiosa que Tarragona va adquirir, posteriorment, sobre totes les esglésies de la Tarraconense», per afegir que si Tarraco té una importància cabdal en la història, «el fet passa per haver estat porta del cristianisme a casa nostra».

Andreu Muñoz va remarcar que «aquest congrés pot aportar resposta a la gran pregunta de si sant Pau va anar a Hispània

i a Tarragona». Sobre aquest aspecte, Mn. Gavalà va matisar que el congrés serà molt interessant per als estudiants d'història i també per als de turisme, «ja que Tarragona atresora uns trets diferencials i patrimonials que la fan única», tot incidint en el fet que «arran del congrés, Tarragona hauria de ser reconeguda com la ciutat més important i antiga del cristianisme a Hispània. Com la primera ciutat paulina del món occidental, després de Roma».

D'altra banda es recorda que el primer testimoni escrit de la comunitat cristiana de Tàrraco són les actes del martiri de sant Fructuós. Aquestes actes, autèntiques, són les més antigues de la península Ibèrica i constitueixen un document entre els més antics del cristianisme hispànic.

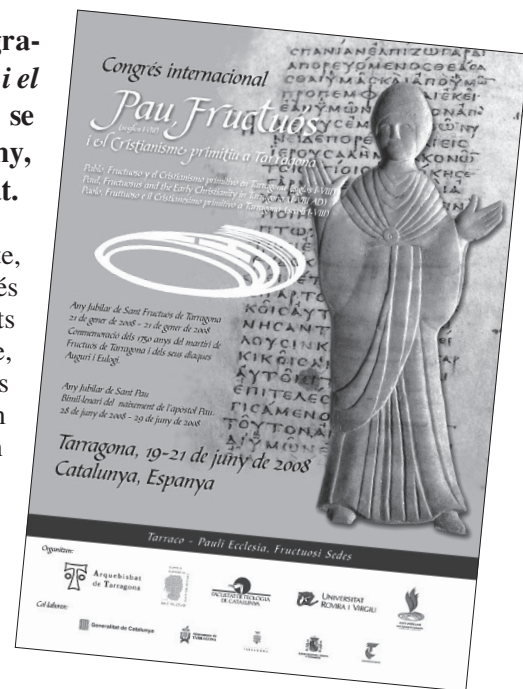
Inauguració de Mons. Jaume Pujol

El congrés internacional *Pau, Fructuós i el cristianisme primitiu a Tarragona*

Tres dies de programa intens

El congrés internacional *Pau, Fructuós i el cristianisme primitiu a Tarragona (segles I-VIII)* se celebrarà del 19 al 21 de juny vinent en el marc de l'Any Jubilar. Estructurat en tres parts, el congrés aprofundirà sobre el cristianisme a Tarragona durant els segles I-II, durant el segle III i durant els segles IV-VIII.

Les ponències aniran a càrrec de professors tant de casa nostra —Isabel Rodà, Armand Puig, Agustí Borrell, Josep M. Macias, Joan Torra, Josep M. Gurt, Jordi López, Andreu Muñoz, Mons. Josep Martí, Josep Martí Bonet, Josep Amengual, Manuel M. Fuentes, Miquel dels Sants o Joan Mencón— com de procedents d'arreu del món. En aquest sentit, cal destacar la presència de professors anglesos i nord-americans, francesos i italians, o romanesos. La lliçó inaugural, *Sant Pau, apòstol de les nacions*, anirà a càrrec del professor Ulrich Luz (Berna, Suïssa).

Cartell del congrés.

(segles I-VIII) serà inaugurat el dijous dia 19 de juny, a les 9.30 hores, per l'arquebisbe de Tarragona, metropolità i primate, Mons. Jaume Pujol Balcells, i la lliçó inaugural, *Sant Pau, apòstol de les nacions*, la pronunciarà el professor suís Ulrich Luz. Pel que fa al divendres dia 20, la jornada anirà dedicada a la figura de sant Fructuós, bisbe i els seus diaques, sant Auguri i sant Eulogi, mentre que el tercer dia abraçarà el cristianisme a Tarragona entre els segles IV i VIII.

Segons va informar Mn. Josep Maria Gavalà, paral·lelament a la celebració del congrés «hi haurà tres conferències obertes a tot el públic que es faran a la sala d'actes de Caixa Tarragona i a la seu del Col·legi d'Advocats». D'altra banda, els congressistes seran convidats a assistir, el dia 19 de juny, a la nit, a la representació de *La Passió de sant Fructuós*, que s'escenificarà a l'amfiteatre de la ciutat, escenari del martiri.

Així mateix, l'endemà dia 20, els participants en el congrés faran una visita guiada per la Tarragona monumental, comentada per Francesc Tarrats, president del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona. Mn. Miquel Barbarà va afegir que el darrer dia del congrés també es convidarà els participants a un concert d'òrgue, a la catedral, executat per Jordi Vergés.

Fins a mitjan abril els interessats a participar en aquest important congrés de Tarragona poden inscriure-s'hi i fer el corresponent pagament a través de la web congres.pau-fructuos.arquebisbat.tarragona.cat, amb preus reduïts per a estudiants.

Text i foto: Joan Boronat

L'ENTREVISTA

Dr. Armand Puig, president del comitè organitzador del congrés
«Pau, Fructuós i el cristianisme primitiu a Tarragona»

—En quin sentit sant Pau és considerat l'apòstol de les nacions?

—L'apòstol Pau és el primer gran missioner cristià que sistemàticament aplica un programa de missió dedicat als no jueus. Com que ho fa de manera sistemàtica, ho fa amb èxit, i com que coneixem molt bé el que va fer perquè les seves cartes i els Fets dels Apòstols així ens ho comuniquen, podem dir que el títol li escau i se li adequa perfectament.

—Per què la seva vinguda a Tarragona és un fet altament probable?

—Aquesta és la fórmula que fem servir, perquè mai no podem dir que és un fet segur atès que no tenim les proves documentals suficients per afirmar-ho. Així com el P. Miquel Batllori parlava de tradició atenedible, fórmula que durant molts anys es va mantenir com el sostre del que podíem dir sobre la vinguda de Pau a Tarragona, en aquests moments parlem de fet altament probable perquè cada vegada tenim més dades que donen suport a aquesta fórmula.

—Quins arguments avalen aquesta fórmula de fet altament probable?

—Els arguments són diversos. El primer argument és que Pau desitjava venir a Hispània, passant per Roma, i així ho diu en dues ocasions al capítol 15 de la carta als Romans. Naturalment aquests plans canvien perquè Pau és detingut a Jerusalem i sí que arribarà a Roma però hi arribarà com a presoner. La pregunta aleshores és: Pau va tenir ocasió de fer el que volia fer, el que ell creia que era voluntat divina? És a dir, el viatge a Tarragona i a Hispània no respon a una mena de programació personal de l'apòstol, sinó que respon a la seva lectura d'Isaïes 66,18-22, on es diu que la gent de les illes més llunyanes coneixeran la glòria de Déu. L'extrem de la terra en l'època de l'imperi romà era Finisterre. És la fórmula que també apareix a la primera carta del papa Climent, capítol 6, on es diu que Pau va anar als extrems de la terra. Per tant, l'any 95-96 a Roma ja deien que Pau havia vingut a Hispània, cosa força important. Després el Cànon de Moratori, cap a l'any 200, ja precisa Hispània.

—Però per què Tarragona?

—Perquè Pau sempre organitza la seva missió segons les capitals de província per a partir d'aquí irradiar l'Evangeli arreu: Efes, Corint, Tessalònica, sempre, per tant, capitals de província. Tarragona, tant perquè era la capital romana de la península Ibèrica com per la seva posició geogràfica excepcional, tenia tots els números de ser el destí escollit per Pau. Evidentment que parlem d'indícis, no tenim cap prova definitiva conclusòria al cent per cent, però aquests dos indicis són prou forts, sobretot si tenim en compte que estan fonamentats en textos. Per tant, pensem que aquest fet altament probable reposa sobre bases sòlides, que no és un pur desig dels tarragonins.

—Quins indicis ens parlen a Tarragona de la visita de sant Pau?

—Aquesta és una qüestió sobre la qual hem de reflexionar més a fons, perquè tot fa pensar que la visita de sant Pau a Tarragona no va tenir precisament un èxit esclatant. El capítol 17 dels Fets dels Apòstols ens parla de la visita de Pau a Atenes i veiem com el resultat va ser més aviat

El Dr. Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, no amaga que la seva feina serà més aviat àrdua durant la celebració del congrés internacional *Pau, Fructuós i el cristianisme primitiu a Tarragona (segles I-VIII)*. No únicament perquè és el president del comitè organitzador del congrés sinó perquè la seva ponència haurà d'aportar proves suficients per confirmar que la vinguda de sant Pau a Tarragona és un fet altament probable. El Dr. Armand Puig, fill de la Selva del Camp, tampoc no amaga la seva satisfacció pels resultats que pot tenir aquest congrés per a l'Església de Tarragona i per al conjunt de l'Església catalana: «Si resulta que aquesta missió paulina a Tarragona té un alt grau de probabilitat també és altament probable que siguem Església apostòlica.»

«Tarragona ocupa un lloc massa marginal per la importància real que va tenir»

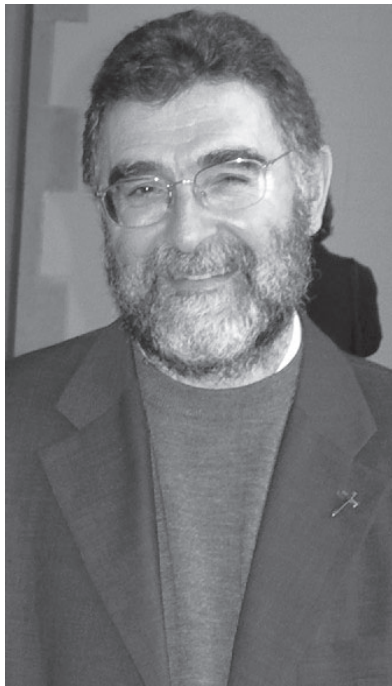
petit. Doncs jo m'imagino que la visita de Pau a Tarragona va ser això: una visita molt discreta, i aquesta discreció explicaria que la tradició pràcticament no s'hagi mantingut. Ara bé, la tradició de santa Tecla, patrona de Tarragona i deixeble de Pau, sí que és important. Per tant, si tenim en compte que Tecla era la deixeble de Pau, haurem de concloure que la tradició paulina de la manera que sigui existia a la ciutat al segle V. D'altra banda, hi ha una qüestió molt interessant que aquest congrés posarà en relleu: la toponímia paulina que hi ha entre Tarragona i Roma. La història es fa a base de convergència d'indícis.

—Aquest congrés que se celebrarà a Tarragona pot aportar noves pistes?

—Tant de bo, jo l'espero amb molta expectació. Si portem fins a Tarragona primeres figures internacionals no és perquè diguin totes el mateix, sinó justament perquè discuteixin els temes a fons i en vegin els pros i els contres. Ara bé, més que grans descobertes, espero que aquest congrés pugui consolidar aquesta posició que la vinguda de Pau a Hispània i concretament a Tarragona no és una afirmació de bona voluntat i prou sinó que té prou elements històrics a favor seu.

—Quina pot ser la transcendència d'aquest element històric?

—Primerament ens hauríem de preguntar quantes esglésies apostòliques hi ha a occident. La resposta és que només Roma. Cap altra església no pot dir que és apostòlica. Als Fets dels Apòstols (28,13) llegim

que Pau va arribar a Putèols (avui Pozzuoli), on va trobar alguns germans que li van demanar de quedar-se amb ells set dies. Evidentment que a Putèols, al nord de Nàpols, aquest verset el tenen gravat amb lletres d'or, però si bé Pau hi passa, el cert és que no hi funda cap comunitat perquè ja hi havia cristians abans de la seva arribada. D'altra banda, si Roma és Església apostòlica no és perquè Pere i Pau fundessin l'Església de Roma, perquè ja existia, sinó perquè moren a Roma i amb el seu martiri segellen el ca-

ràcter apostòlic de l'Església. Per tant, si una Església és apostòlica és o bé perquè l'ha fundada un apòstol o perquè hi ha mort un apòstol. En el cas de Tarragona, si es consolidés la tesi que Pau va fundar l'Església, voldria dir que Tarragona seria Església apostòlica, perquè l'hauria fundada el mateix apòstol Pau. Per tant, això té una transcendència enorme.

—Tarragona hauria de recuperar més pes històric?

—Nosaltres hem organitzat aquest congrés com una manera que Tarragona recuperi el seu pes històric i per dir ben clarament que en el primer mil·lenni Tarragona era una Església d'una importància enorme. Només hem de veure com la primera decretal que conservem, és a dir, el primer document que un Papa escriu a un bisbe fora de Roma, orientant la vida de l'Església local, és precisament a Tarragona. A partir dels segles V, VI i VII, per raons politicoreligioses, Toledo pren una mica la centralitat, però Tarragona la tenia abans,

per això és primada, perquè era la primera. Si aquest fet altament probable de la vinguda de Pau a Tarragona es consolida, amb més raó encara ens podem dir primats.

—Què fa falta perquè es consolidi aquesta fórmula?

—Primerament que nosaltres mateixos, l'Església catalana, ens ho creguem i, en segon lloc, que ho divulguem, que ho tinguem en compte i que ho fem servir per a la nostra vida eclesial. No és una qüestió purament històrica per posar-nos medalles, sinó que si aquesta recerca sobre la vinguda de Pau a Tarragona va prenent un consens, automàticament això vol dir que Tarragona entra en la història. Tampoc no és que n'estigui fora, però sí que ocupa un lloc massa marginal per la importància real que va tenir en els primers vuit segles.

—Tarragona es considera marginada actualment?

—De fet, aquesta marginalitat és fruit de la manca de coneixements històrics. És a dir, en la mesura en què som més conscients de la importància d'una determinada cosa, també la valorem més i li donem el lloc que li correspon. Aquest congrés, en el fons, reforça amb arguments històrics precisos el significat de la primacia via Pau, via Fructuós i via història dels primers segles.

—Caldria un reconeixement formal?

—No parlaria tant d'un reconeixement formalitzat, com de la consideració i de la responsabilitat que se'n deriva. Nosaltres —Tarragona i l'Església de Catalunya— hem de ser conscients d'una missió i hem de maldar perquè sigui un estímul per a la vida eclesial, per al servei que fa el metropolità, per reforçar i refermar la vida eclesial i per intentar llegir en la història elements que ens puguin ajudar en el present. Hem de tenir en compte que el títol de primat és un títol que va més enllà de Tarragona. Primat vol dir algú que té un pes moral i que exerceix un cert servei eclesial més enllà de la diòcesi estricta en la qual això té lloc. En aquest sentit, la primacia de Tarragona és un honor per a tot Catalunya. D'altra banda, hem de tenir en compte que Fructuós és el protomàrtir hispànic, és a dir, el primer nom de cristià hispànic conegut, realment conegut, és el bisbe Fructuós de Tarragona i els seus dos diaques, que a més van morir màrtirs. Per tant, si Tarragona potser és seu paulina, té el protomàrtir hispànic i és la primera que rep una decretal del Papa, em sembla que la primacia queda força clara. El que passa és que això ens ho hem de guanyar fent propostes eclesials interessants.

—Com ara?

—Doncs com ara ser una ciutat on aquesta presència de Pau es respiri i on hi hagi una proposta bonica que atregui la gent. Moure Tarragona d'acord amb la seva importància, situar-la en les rutes científiques i intel·lectuals i també de pelegrinatge de l'actual moment històric. Amb l'ajuda, evidentment, de la gran Barcelona, la nostra ciutat internacional i on hi ha el cardenalat. Com que també el cardenal Lluís Martínez Sistach va ser arquebisbe de Tarragona, s'han d'unir forces. Per tant, la recuperació de la dimensió important de Tarragona és un honor i un bé per a tot Catalunya.

Carme Munté

Vaticà

església en el món

«Jesús Ressuscitat alleuja i guareix les nafres de la humanitat»

■ En el missatge pasqual el Papa demana als cristians que es facin testimonis de l'amor del Crist i portin solidaritat, justícia, esperança i perdó

CIUTAT DEL VATICÀ.— La pluja no va abandonar la ciutat de Roma en cap moment del tridu pasqual i també va ser present a la plaça de Sant Pere el Diumenge de Pasqua. Milers de fidels, sota els paraigües, van participar en la missa celebrada per Benet XVI i van sentir el missatge pasqual del Sant Pare, així com la benedicció *Urbi et orbi*.

En el seu missatge, el Pontífex va començar comentant les paraules amb què inicia la missa del Diumenge de Pasqua: «He ressuscitat i sóc encara i per sempre amb tu. Al·leluia!», unes paraules que, segons va dir el Bisbe de Roma, «ens conviden a contemplar Crist ressuscitat fent-ne ressonar la veu en el nostre cor». Per al Papa, l'esdeveniment de la resurrecció és «essencialment un esdeveniment d'amor: amor del Pare que lliura el Fill per a la salvació del món, amor del Fill que es lliura a la voluntat del Pare per a tots nosaltres; amor de l'Esperit que ressuscita Jesús entre els morts en el seu cos transfigurat». Tot això no és més que una «crida a convertir-nos a l'Amor, una invitació a viure refusant l'odi i l'egoisme i a seguir dòcilment les petjades de l'Anyell immolat per a la nostra salvació».

A continuació, el Papa va demanar als homes i dones de bona voluntat que no

Benedicció «Urbi et orbi».

tanquin el cor a aquest gran amor que redimeix, perquè Jesús mort i ressuscitat «és la nostra esperança». Avui dia, Ell continua fent com va fer amb els seus deixebles després de la resurrecció, és a dir, també a nosaltres ens convida a ser testimonis seus i a ser consolació per als altres: «Posant l'esguard de l'ànima en les nafres gloriuses del seu cos transfigurat, podem entendre el sentit i el valor del patiment, podem guarir moltes ferides que continuen ensangonant la humanitat en els nostres dies.» Efectivament, la incom-

prensió i fins i tot l'odi són encara avui dia origen de dolor: «Quantes vegades les relacions entre persona i persona, entre grup i grup, entre poble i poble, en lloc de per l'amor, estan marcades per l'egoisme, la injustícia, l'odi, la violència! Són les nafres de la humanitat, obertes i doloroses en tots els racons del planeta, encara que sovint ignorades i fins i tot expressament amagades; nafres que laceren ànimes i cossos d'innombrables germans nostres. Aquestes nafres esperen ser alleujades i guarides per les nafres gloriuses del Se-

nyor ressuscitat i per la solidaritat dels qui, seguint les seves petjades i en el seu nom, ofereixen gestos d'amor, es comprometen de fet per la justícia i escampen al seu voltant senyals lluminosos d'esperança en els llocs ensangonats pels conflictes i arreu on la dignitat de la persona humana continua sent ofesa i trepitjada. El desig és que, precisament, en aquests llocs es multipliquin els testimonis de mansuetud i de perdó.»

Al final del seu missatge, el Papa va recordar les zones del món on es viuen actualment situacions de violència i conflicte: el Darfur, Somàlia, el Pròxim Orient, especialment Terra Santa, el Líban, l'Iraq, i el Tibet.

A continuació, i abans d'impartir la benedicció *Urbi et orbi*, el Sant Pare va pronunciar la felicitació pasqual en 63 llengües diferents. En castellà va dir: «*Os deseo a todos una buena y feliz fiesta de Pascua, con la paz y la alegría, la esperanza y el amor de Jesucristo Resucitado.*»

Segons va informar la Santa Seu, el missatge pasqual i la benedicció *Urbi et orbi* van ser seguits en directe per 102 cadenes de televisió en 67 països diferents arreu del món. El mateix Diumenge de Pasqua a la tarda Benet XVI es va traslladar a la seva residència de Castelgandolfo, on va romandre-hi una setmana per poder descansar millor després del seguit de celebracions de la Setmana Santa.

Marta Nin

Un exmusulmà, batejat per Benet XVI a la Vetlla Pasqual

CIUTAT DEL VATICÀ.— En la nit plujosa de Dissabte Sant la benedicció del foc i la il·luminació del ciri pasqual a l'atri de la basílica de Sant Pere van marcar l'inici de la Vetlla Pasqual presidida pel Papa i concelebrada amb els cardenals presents a Roma. Durant la celebració, després de la litúrgia de la Paraula va tenir lloc la litúrgia del bateig durant la qual el Sant Pare va administrar els sacraments de la iniciació cristiana a alguns catecúmens provinents de diferents països.

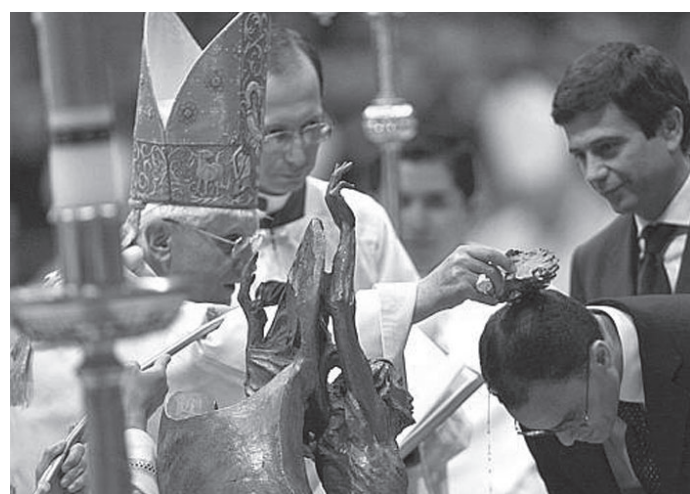
Entre els nous cristians adults batejats pel Pontífex hi havia Magdi Allam, de 56 anys, intel·lectual i periodista d'origen egipci resident a Itàlia des dels anys setanta. Allam és vicedirector del prestigiós diari *Il Corriere della Sera* i és molt conegut a Itàlia pel seu compromís contra l'integritisme islàmic. Per la seva batalla pública contra els extremistes, Allam té assignada una escorta des de fa cinc anys ja que ha rebut diferents fàtues i amenaces de mort per la seva denúncia de l'islam intolerant i agressiu. L'endemà de rebre els sacraments, Magdi Allam, que ha escollit com a nom cristià justament «Cris-

tiano», va publicar una carta en el diari per al qual treballa on explicava el seu gest i el seu itinerari espiritual. El bateig a Sant Pere per part de Benet XVI va desencadenar les protestes de bona part del món musulmà, no només dels extremistes. A través de *L'Osservatore Romano* la Santa Seu va fer saber que el bateig d'Allam no naixia en cap cas d'una «voluntat hostil».

El significat del bateig cristià i la conversió dels cors va ser el fil conductor de la reflexió del Papa durant la celebració de la Nit Santa. Benet XVI va començar l'homília de la Vetlla Pasqual meditant com la mort per amor de Jesús el porta a una transformació total que li permet de «passar a través de la porta interior entre el jo i el tu, la porta tancada entre l'ahir i l'avui, entre el passat i el demà» perquè «amb la radicalitat del seu amor, en el qual el cor de Déu i el cor de l'home s'han tocat, Jesucrist ha agafat de debò la llum del cel i l'ha portat a la terra —la llum de la veritat i el foc de l'amor que transforma l'ésser de l'home. Ell ha portat la llum i ara sabem qui és Déu i com és Déu». Continuant amb la reflexió sobre la llum i la imatge del foc

de la Vetlla Pasqual el Papa també va parlar de la foscor: «La foscor, de tant en tant, pot semblar còmoda. Puc amagar-m'hi i passar-me meua vida dormint. Però nosaltres no som cridats a les tenebres, sinó a la llum.»

El Bisbe de Roma va fer referència després a les paraules dites a la comunitat de fidels durant l'Eucaristia: «Amunt els cors», que vol significar que hem de trobar-nos «fora de tots els ardits de les nostres preocupacions, dels nostres desitjos, de les nostres angories, de la nostra direcció». Cal que ens allunyem «de les direccions equivocades, en les quals ens movem tan sovint amb la nostra manera de pensar i d'actuar. Sempre i novament ens hem d'adreçar cap a Ell, que és el Camí, la Veritat i la Vida. I

El Papa va batejar Magdi Allam.

sempre novament hem de deixar que el nostre cor es resisteixi a la força de gravetat, que l'estira cap avall, i alçar-lo interiorment cap amunt: en la veritat i en l'amor». Per això, el Papa va acabar la seva homília amb aquesta pregària: «Senyor, fes que esdevinguem persones pasquals, homes i dones de la llum, plens del foc del teu amor.» (M.N.)

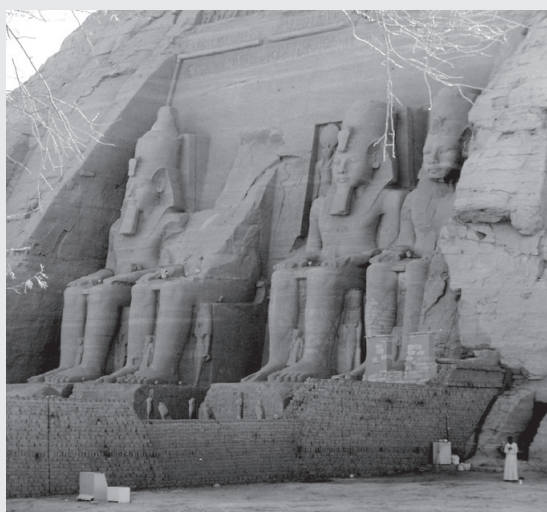
**Ajuda a l'Església. Si pots, viatja amb nosaltres.
Si no, fes-ne difusió**

Viatges 2008

DEL 6 AL 17 D'ABRIL

Viatge a Egipte

Els monestirs
coptes,
el Sinaí,
Mar Roig i
l'Egipte
Faraònic

DEL 12 AL 19 DE MAIG

Pelegrinatge a Terra Santa

DEL 21 DE MAIG AL 2 DE JUNY

Pelegrinatge a Terra Santa al complet (Antic i Nou Testament)

DEL 9 AL 15 DE JUNY

Viatge a Gal·les i el sud d'Anglaterra

Paisatges
de llegenda

DEL 7 AL 13 DE JULIOL

Bèlgica i les seves catedrals

DEL 17 AL 28 DE JULIOL

Mèxic colonial i la seva mil·lenària cultura

DEL 9 AL 20 D'AGOST

Les joies del Perú

(el Machu Picchu, La Vall Sagrada dels
Inques, Cuzco, el llac Titicaca...)

DEL 10 AL 21 DE SETEMBRE

Pelegrinatge pels camins de la Terra Promesa

- Egipte,
- Jordània
- Jerusalem

DEL 26 DE SETEMBRE AL 6 D'OCTUBRE

Pelegrinatge a Terra Santa

DEL 10 AL 21 DE NOVEMBRE

Viatge al Nepal i a les Missions de Teresa de Calcuta a l'Índia

DEL 29 DE DESEMBRE AL 5 DE GENER DE 2009

Pelegrinatge especial per cap d'any a Terra Santa

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Si vols viatjar a Terra Santa de manera
espiritual, acollidora i respectuosa, fes-ho amb els
AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

INSCRIPCIÓ I RESERVA

Per tal de garantir una bona organització us preguem que feu la vostra inscripció i reserva de places
abans de la data límit establerta per a cada viatge.

Horari d'atenció: matins de 9.00 h a 14.00 h

c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona, **Tel. 934 092 700 - Fax 934 092 775**
Correu electrònic: amics@amicscat.cat

Vaticà

Un Via Crucis sota el signe dels cristians perseguits

■ El Papa demana als cristians que es deixin interpel·lar per la Creu de Jesús

CIUTAT DEL VATICÀ.— Benet XVI continua mirant cap a Orient, per això aquest any va encarregar les meditacions del Via Crucis al bisbe de Hong Kong, el cardenal Joseph Zen Ze-Kiun. Servint l'Evangeli en un país on els catòlics viuen des de fa més de cinquanta anys sota l'amenaça de la persecució religiosa, el cardenal Zen Ze-Kiun no podia ometre en les seves reflexions moltes al·lusions al sacrifici que han viscut i viuen encara molts cristians arreu del món.

El tridu pasqual va desenvolupar-se a Roma sota una pluja incessant, que no va desanimar milers de fidels tant italians com estrangers desplaçats a la Ciutat Santa per viure de prop els dies litúrgicament més importants de l'any. El tradicional Via Crucis que té lloc cada any al Colosseu va patir, però, les conseqüències de la inclemència del temps. La pluja va impedir a darrera hora que el Pontífex carregués la creu en les últimes estacions tal com estava previst; al seu lloc va intervenir el cardenal Camillo Ruini, vicari del Papa per la diòcesi de Roma. Els altres portadors de la creu van ser: dos franciscans de Terra Santa, una dona minusvàlida, una família de Roma, una monja africana i una jove xinesa. Benet XVI va seguir el Via Crucis des del Palatí protegit per un tendal.

En les reflexions que dos actors italians anaven llegint entre estació i estació del

Benet XVI va seguir el Via Crucis sota un tendal.

Via Crucis, el cardenal Zen Ze-Kiun va començar amb una pregària inicial recordant com el Colosseu era un lloc on els primers màrtirs cristians van trobar la mort: «Els Colosseus s'han multiplicat al llarg dels segles, allà on els nostres germans, en diferents llocs del món, seguint la teva Passió, encara avui dia són perseguits durament. Juntament amb Vós i amb els nostres germans perseguits de tot el món, comencem plens de commoció aquest camí de la *Via Dolorosa*, que Vós vau recórrer un dia amb tant d'amor.» D'estació en estació la reflexió es va anar alternant amb la pregària sincera del bisbe de Hong Kong, el qual en la quarta estació va meditar: «Pere era sincer quan deia això [que no renegaria de Jesús], però no es coneixia a si mateix, no coneixia la seva feblesa. Era generós però havia oblidat que necessitava la generositat del Mestre. Pretenia mo-

rir per Jesús, mentre era Jesús que havia de morir per ell, per salvar-lo. Fent de Simó la "pedra" sobre la qual fundar l'Església, Crist va implicar l'apòstol en la seva iniciativa de salvació. Pere va creure ingènua-ment que podia donar alguna cosa al Mestre, mentre Ell li ho donava tot gratuïtament, fins i tot el perdó després de la negació.» I després el cardenal Zen Ze-Kiun va pregar al Senyor: «Adreça a tots nosaltres la teva mirada com aquella nit a Pere, després del cant del gall.»

A la setena estació, reflexionant sobre la creu, el bisbe de Hong Kong va meditar: «Hi ha ateus valents, promptes per sacrificar-se per la revolució: estan disposats a abraçar la creu, però sense Jesús. Entre els cristians hi ha "ateus" de fet que volen Jesús, però sense la creu. Sense Jesús la creu és insuportable, i sense la creu no es pot pretendre d'estar amb Jesús. Abracem

la creu i abracem Jesús i amb Jesús abracem tots els nostres germans que pateixen i estan perseguits!», i més endavant, a la desena estació, sempre meditant sobre la creu: «Jesús crucificat, no tant al Tabor, sinó al Calvari, Tu ens has revelat el teu rostre veritable, el rostre d'un amor que s'ha donat fins al final.» En l'última estació, el bisbe de Hong Kong es va interrogar: «Tenim raó quan tenim pressa i pretenem veure la victòria de l'Església ben aviat? No és potser la nostra victòria el que en realitat tenim tantes ganes de veure?», i va acabar demanant al Senyor de fer-nos perseverants al costat de l'Església del silenci».

El Via Crucis va acabar-se amb una reflexió que el Sant Pare va adreçar als milers de fidels que van seguir sota els paraigües la cerimònia del Divendres Sant. Benet XVI va demanar als fidels: «Podem romandre indiferents davant la mort d'un Déu?», i va animar-los també a saber contemplar el misteri de la Creu: «Les nostres mirades sovint distretes d'interessos terrenals dispersius i efímers, adrecem-les avui al Crist. Parem-nos a contemplar la seva Creu. La Creu és font de vida immortal, és escola de justícia i de pau, és patrimoni universal de perdó i de misericòrdia; és prova permanent d'un amor oblatiu i infinit que ha empès Déu a fer-se home vulnerable com nosaltres fins a morir crucificat. Els seus braços clavats s'obren per cada ésser humà i ens conviden a acostar-nos a Ell amb la certesa que ens acull i ens estreny amb una abraçada d'infinita tendresa.» És per mitjà de la Creu, diu el Papa, que milers d'homes i dones al llarg dels segles han esdevingut amics de Déu i fills del Pare, però encara avui hi ha qui no coneix Déu, «molts són a la recerca d'un amor i d'una llibertat que exclogui Déu, molts creuen que no necessiten Déu». Per acabar, el Bisbe de Roma, va demanar «que el seu sacrifici a la Creu ens interpel·li, permetem-li que posi en crisi les nostres certes humanes, obrim-li el cor: Jesús és la veritat que ens fa lliures d'estimar. No tinguem por!».

Marta Nin

Benet XVI afirma que el cristianisme no és un simple codi ètic

CIUTAT DEL VATICÀ.— Abans d'iniciar les celebracions del tridu pasqual, Dijous Sant al matí Benet XVI va celebrar la Santa Missa del Crisma amb 1.600 sacerdots de la diòcesi de Roma, que van renovar durant la cerimònia les promeses sacerdotals. Durant la missa a la basílica vaticana, el Papa va beneir els olis per a la celebració dels sacraments: l'oli per al bateig i consagració dels catecúmens, l'oli per a la unció dels malalts, i l'oli del sagrat crisma per als bateigs, per a les confirmacions i també per a la consagració de bisbes, calzes i esglésies. Durant l'homilia el Pontífex va fer una reflexió sobre la crida al sacerdoci i va convidar els capellans a no anunciar-se a si mateixos ni a inventar-se una Església com la que voldrien, sinó a servir tothom en la veritat i en l'amor. També va alertar els sacerdots del perill que la vida consagrada esdevinguí un costum que no deixa percebre «el fet més gran, nou, sorprenent, el fet que Ell mateix és present, ens parla, es dona a nosaltres», per això va demanar als sacerdots que lluitin «sense treva» contra

«aquesta tendència a la realitat extraordinària, contra la indiferència del cor», per tal de reconèixer sempre «la nostra insuficiència i alhora la gràcia que rau en el fet que Ell es lliura així en les nostres mans».

A la tarda del mateix Dijous Sant el Sant Pare va presidir a la basílica de Sant Joan del Laterà la Santa Missa del Sopar del Senyor durant la qual va complir el ritu de rentar els peus a dotze sacerdots. En l'homilia Benet XVI va meditar sobre la necessitat de purificació no tant exterior sinó interior, una purificació que els cristians podem trobar a través de les paraules de Jesús i de la pregària: «Dia rere dia estem com recoberts de brutícia multiforme, de paraules buides, de prejudicis, de saviesa reduïda i alterada; una múltiple semifalsedat o falsedat oberta s'infiltra contínuament en el nostre jo més íntim. Tot això ofusca i contamina la nostra ànima, ens amenaça amb la incapacitat per a la veritat i per al bé. Si acollim les paraules de Jesús amb el cor atent, aquestes paraules es revelen veritables neteges, purificacions de l'ànima, de l'home interior.» Tanmateix Jesús

no ens deixa només les seves paraules, diu el Papa: «Ell es dona a si mateix» fins a l'extrem, fins a la Creu.

El fet que Jesús renti els peus als deixebles i la seva donació total és un tret essencial de la nostra fe perquè, explicava el Bisbe de Roma, «el cristianisme no és una espècie de moralisme, un simple sistema ètic», sinó que ser cristià vol dir donar-se: «Déu se'ns dona a nosaltres — es dona a si mateix —: I això no té lloc només al començament, en el moment de la nostra conversió. Ell és contínuament Aquell qui es dona. Sempre ens torna a

donar els seus dons. Sempre ens preceix. Per això l'acte central de ser cristians és l'Eucaristia.» A continuació, el Papa va remarcar que aquest fet no fa de nosaltres subjectes passius: «L'amor donat és la dinàmica del fet d'estimar junts», per aquesta raó després de rentar els peus als deixebles Jesús els dona el nou manament, que s'estimin els uns als altres com Ell els ha estimat. Aquesta donació passa pel servei i pel perdó. Dijous Sant, per tant, ens exhorta a «no deixar que la rancúnia cap a l'altre esdevingui en el profund un enverinament de l'ànima». (M.N.)

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES

per a grans **persones** grans

Molt agraïts per la vostra estimació i ajuda

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356
NIF: G-08862781 - Els donatius desgraven un 20% del total de l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net

Israel

Elevar la mirada per superar el conflicte a Terra Santa

■ El patriarca llatí de Jerusalem presideix la seva última litúrgia de resurrecció

JERUSALEM.— Els catòlics de ritu llatí van celebrar el 23 de març, a Jerusalem, la resurrecció de Crist amb una celebració eucarística al Sant Sepulcre. El temple era ple de pelegrins de diferents països del món, en una Setmana Santa en què Terra Santa ha rebut un terç de fidels més que l'any passat.

La celebració va ser presidida per Sa Beatitud Michel Sabbah, patriarca llatí de Jerusalem, que ha fet els 75 anys, edat en què segons el Dret Canònic, ha presentat la renúncia al Papa. Amb ell hi havia el successor, Mons. Fuad Twal, exarquebisbe de Tunis.

En l'homilia, el patriarca va explicar que la resurrecció de Jesús convida a «aixecar cap al cel els ulls del cor i de l'esperit». «Mireu cap al cel per veure millor qui som al món, però amb l'esperit en unió amb Déu, Creador i Redemptor, que transforma la mort en vida.» «Cal veure les coses del cel per veure millor les de la terra», sobre-

Mons. Sabbah al Sant Sepulcre.

tot, les afliccions dels pobles de Terra Santa, va continuar dient.

«La vida diària d'aquesta terra s'ha convertit en una creu permanent, en un context de vida caracteritzat per la sang, l'odi, els presoners, els assassinats, les cases enderrocades, l'ocupació i la inseguretat contínua.» «Un carreró sense sortida per als

homes, per a tots els nostres caps polítics, o, encara pitjor, una rutina de mort que creuen que han de governar, però sense aconseguir-ne sortir», va subratllar.

El patriarca va repetir: «La seguretat no s'aconsegueix amb la inseguretat provocada a casa per altres. Cal prendre nous camins.» «Creu-

re en Jesús, mort i ressuscitat, és creure i esperar que aquesta terra, amb tots els seus habitants, sotmesa a la mort per caps i opinions públiques presoners, encadenades, també pot ressuscitar, a condició que esperits i cors siguin purificats del mal de la guerra, de l'hostilitat i de la desconfiança», va concloure. (Zenit)

Última carta pastoral de Mons. Sabbah

JERUSALEM.— «Ha arribat l'hora de la meua partença. He lliurat un bon combat, he acabat la cursa, he conservat la fe» (2Tm 4,7). És la cita bíblica escollida per Mons. Michel Sabbah per la seva última carta pastoral. Mons. Sabbah va fer 75 anys el 19 de març, i arribava així a l'edat de la retirada per als bisbes. Una vegada que hagi sol·licitat per escrit la dimissió, i que la Santa Seu l'accepti, Mons. Sabbah deixarà, de fet, d'ostentar el càrrec de patriarca de Jerusalem. El successor en aquesta missió serà Mons. Twal, vicari seu des de fa més de dos anys. Mons. Sabbah ha escrit aquesta carta «per donar gràcies a Déu i per manifestar la meua gratitud a tots vosaltres». Mons. Sabbah complirà 20 anys de servei a l'Església de Jerusalem i, en aquesta carta, recorre els moments forts que ha viscut. Hi descriu els diversos aspectes de la vida cristiana en aquesta diòcesi, tan diferent de les altres. Mons. Sabbah ha comunicat que s'estarà a Jerusalem, al servei del patriarcat. (CTS Noticias)

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, terapeuta ocupacional i animació, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places concertades amb la Generalitat de Catalunya.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

FUNDACIÓ B. NOSTRA SENYORA DE FÀTIMA
Carretera de Vallvidrera a Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionntrasrafatima.org

EL SANTUARI DEL MIRACLE

animat des de fa més d'un segle per una comunitat benedictina dependent de Montserrat,

CASA D'ESPIRITUALITAT

per a reflexionar en el lleure al ritme de la pregària monàstica, en el silenci d'un marc natural d'amplis horitzons

CAPS DE SETMANA DE REFLEXIÓ

BÍBLIA I VIDA QUOTIDIANA

Al fil de l'evangeli segons sant Mateu:

Tallers independents de lectura de la Bíblia
P. Ramon Ribera-Mariné, monjo.

ABRIL 19 i 20 Viure la Pasqua

Comencen a les 11 del matí i acaben a la tarda.

NOVES PROPOSTES

VOREJANT L'ÀNIMA HUMANA

Els somnis: Bíblia i psicologia

P. Toni Pou i P. Ramon Ribera-Mariné, monjos

MAIG 9 a l'11

Comença divendres a les 21 h i acaba el diumenge a la tarda

PARAULA I SILENCI

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A PREVERES

Del 30 de juny al 5 de juliol

Mons. Agustí Cortés

bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Comencen a les 11 del matí i acaben al matí

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Tel.: 973 480 045 / Fax: 973 481 756

www.santuarielmiracle.com

25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

Espanya

Per una cultura promotora i acollidora de vida

■ VII Jornada per la Vida

MADRID.— Coincidint amb la solemnitat de l'encarnació del Senyor, l'Església a Espanya va celebrar la VII Jornada per la Vida, que és una invitació a la pregària i a proclamar el valor sagrat de tota vida humana, des de l'inici fins a la fi natural. Amb motiu d'aquesta Jornada, els bisbes de la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la Vida van escriure una nota titulada *La vida és sempre un bé*.

Els bisbes assenyalaven la necessitat d'adquirir un compromís «decidit per vèncer el mal a força de bé, la "cultura de la mort", promovent una cultura que aculli i promogui la vida». Segons els prelats, des del moment de la concepció, «la vida humana té un valor sagrat que tothom ha de reconèixer, respectar i promoure». En aquest sentit, els bisbes animaven a promoure iniciatives en favor de la família i la vida, com la moratòria internacional sobre l'avortament.

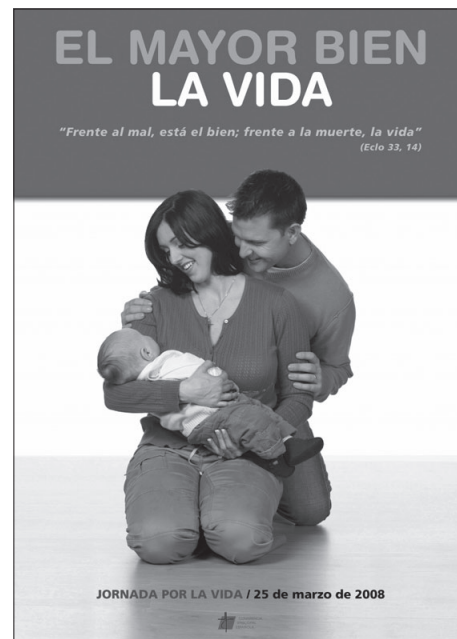
El missatge es feia ressò de les pràctiques abortives i del debat social que han suscitat. Per això, es dirigien als fidels perquè «elevin la pregària al Senyor perquè il·lumini la consciència dels nostres conciutadans, especialment dels polítics». Així, es referien al «drama

humà que l'avortament suposa per al nen al si de la mare, per a la mare mateix, i per a tota la societat. La llei de l'avortament ha de ser abolida, alhora que s'ha donar suport eficaçment a la dona, especialment amb motiu de la seva maternitat, creant una nova cultura on les famílies acullin i promoguin la vida. Una alternativa important és l'adopció».

Igualment, criden l'atenció als catòlics per «recordar-los les seves obligacions morals i de consciència. Cap catòlic (...) pot admetre en cap cas pràctiques com ara l'avortament, l'eutanàsia o la producció, congelació i manipulació d'embrions humans. La vida humana és un valor sagrat que tothom ha de respectar i que les lleis han de protegir».

Per als prelats, «si algun catòlic tingué dubtes sobre aquest tema, hauria de pregar per demanar la llum de l'Esperit Sant. També es podria informar de les raons per les quals l'Església sosté, sempre amb arguments teològics, filosòfics i científics sòlids, el valor i la dignitat de la vida personal des de la fecundació fins a la mort natural».

El missatge posava en relleu que la vida és una realitat meravellosa que «no ens deixa de sorprendre», i manifestava que «la ciència afirma cada cop amb més força que des de la fecundació tenim una nova vida humana, original i irreplicable,

Cartell de la Jornada d'enguany.

amb una història i un destí únics. Una vida que ha de ser acollida, respectada i estimada». (C.C.)

XIII Martxa a Estíbaliz

VITÒRIA.— La Delegació de Pastoral amb Joves de la diòcesi de Vitòria organitza la XIII Martxa a Estíbaliz, adreçada a tota la joventut diocesana, amb el lema «Elkartzen gaituena» (Ei/el que ens uneix). Enguany la proposta presenta alguns canvis: la convocatòria passa del dissabte al diumenge i es convoca a l'abril (diumenge 20) per distanciar-la d'altres trobades de final de curs; es combinen tres menes de participació: a peu, amb bicicleta o amb autobús, i s'amplia a nois i noies de 9 a 14 anys i a famílies, a més d'adolescents i joves. Més informació a www.gazteok.org. (C.C.)

Cap missioner sense «Catalunya Cristiana»

Benvolguts,

A la llista veureu quin missioner està subscrit i quin missioner encara no ho està.

Si us plau, apadrineu un missioner.

MISSIONERS APADRINATS:

Francesc C.V. de Cuba, Rafael S.C. de Costa d'Ivori, Ramon V.E. de Tanzània, Elena C.B. de Camerun, Àngel B.P. de Brasil, Joan R.A. de Colòmbia, Josep R.C. de Brasil, Maria Pilar B. de Bolívia, M. Teresa C.O. d'Argentina, Eduard B. de Mèxic. Anna M. A.A. de Bolívia, Raimunda A.Q. de Nicaragua, Josep M. A. S. de Mèxic, Lluís B.D. de Canadà, Teresa M. B.Ll. de Bolívia, Ramon B.P. de Guatemala. M. Remei S.B. de Rwanda, Cristí S.B. de Senegal, Rosa Ll. de Marroc. Josep C. M. de Rwanda, Montserrat C. de Xile. Joan C.S. de Mèxic, Josep M.C.B. de Paraguai

MISSIONERS PENDENTS:

Josep Ll. F. M.	Mèxic
M. Francesca F. V.	Veneçuela
Júlia Foraster Roselló	Filipines
Miquel G.T.	Brasil
Josep G. de M.	Bolívia
Francesca G.F.	Mèxic
M. Lluïsa M. H.	Perú
M. Teresa M. C.	Colòmbia
Àngel M.B.	Paraguai
Gemma M.C.	Rep Dem del Congo
Agustina M.C.	Xile

LLOC:

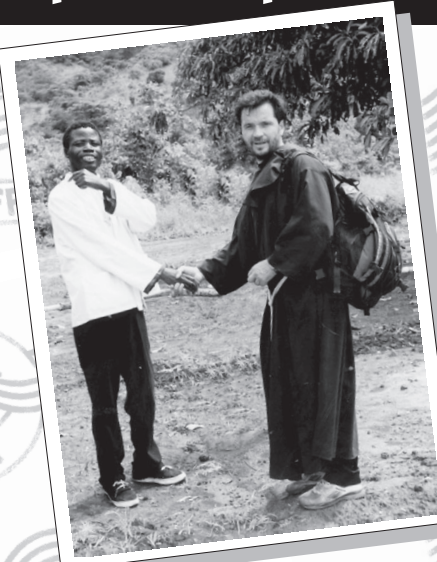
Josep M. O. D.	República Dominicana
Miquel O. R.	Brasil
Jesús P. B.	Honduras
M. Teresa P. S.	Perú
Montserrat R. B.	Argentina
Teresa R.	Venezuela
Joan R. C.	Cuba
M. Francisca R. C.	Japó
Isidre S.B.	Equador
Mons. Lluís S.	Honduras
Núria S.S.	Equador

Desitjo apadrinar:

NOM DEL MISSIONER.....

PAÍS.....

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 208,70 €** ☐
Àsia i Oceania: 279,89 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms
 Adreça
 Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐

Titular	Data		
Entitat	Oficina	DC	Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA

Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Itàlia

Pascual Chávez, reelegit rector major dels Salesians

■ La Congregació Salesiana celebra actualment a Roma el 26è Capítol General

ROMA.— El mexicà Pascual Chávez continuarà al capdavant dels Salesians i la Família Salesiana durant el pròxims sis anys, fins al 2014. Així ho van decidir, per majoria absoluta, els membres del 26è Capítol General de la Congregació Salesiana, durant la votació que va tenir lloc el 25 de març passat al Salesianum de Roma.

El recompte de vots va acabar a les 10 hores, després que els capitulars haguessin començat a votar a les 9 del matí. Després de proclamar el resultat, el capítol més gran, l'hongarès József Havasi, de 79 anys, en nom de tots els assistents, va preguntar al P. Pascual Chávez si acceptava l'elecció. El P. Chávez, visiblement emocionat, va dir que sí, tot indicant que ho veia com un senyal de la voluntat de Déu. També va manifestar la seva il·lusió i entusiasme per continuar al servei dels prop de 16.000 salesians a tot el món.

Tot seguit, els capitulars van passar un per un a saludar-lo i agrair-li el servei que assumia, entre ells els salesians de Barcelona, P. Joan Codina i P. Àngel Asurmendi. També hi eren presents els salesians Antoni Domènech, membre del Consell General, i Francesc Balauder, en el servei de traducció i interpretació.

En el seu primer sexenni com a rector major, el P. Pascual Chávez ha posat l'accent en la necessitat de portar el carisma salesià cap a nivells espirituals més autèntics i a treballar en les fronteres més desfavorides de la societat i la cultura actuals. Ha fet un esforç per visitar totes les províncies i visitadores de la Congregació, entre elles la de Barcelona, durant l'any 2007. Fruit de la seva convicció per l'actualitat de la vida consagrada, ha estat nomenat consultor de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica. Des de l'any 2006 és, a més, el president de la Unió de Superiors Generals.

Una vida dedicada als joves

Amb la reelecció celebrada el 25 de març passat, el P. Chávez continuarà sent el rector major de la Congregació Salesiana, servei que presta des de l'any 2002, quan va ser elegit en el 26è Capítol General, també celebrat a Roma. Com a novè successor de sant Joan Bosco, és el superior general dels Salesians i el centre d'unitat de la Família Salesiana.

Chávez va néixer a Real de Catorce (San Luis de Potosí), una zona minera al nord de Mèxic, l'any 1947. És el vuitè de 12 germans. Després d'uns quants anys, la família es va traslladar a Saltillo (Coahuila), on va ser alumne de l'escola salesiana *Colegio México*. Allà va néixer la seva vocació: «Coneixia bé els salesians —ha afirmat en diverses ocasions— i m'atreia la seva dedicació als joves. Per això vaig triar la Congregació, per ser sacerdot entre els més joves i necessi-

El P. Pascual Chávez, rector major dels Salesians.

Els Salesians celebren a Roma el 26è Capítol General.

tats.» Va professar com a salesià a Guadalajara (Jalisco) l'any 1970, on va ser ordenat sacerdot l'any 1973.

Els seus primers anys com a salesià sacerdot els va passar com a formador de joves salesians a Chapalita (Guadalajara). Després va marxar a Roma, on l'any 1977 va obtenir la llicenciatura en Sagrada Escripura pel Pontifici Institut Bíblic.

Les seves primeres responsabilitats van ser la direcció de l'Institut Teològic de San Pedro Tlaquepaque (1980-1988), on també va ser professor de Sagrada Escripura. Posteriorment, entre 1986 i 1994, va ser el superior de la província salesiana que comprèn tot el nord de Mèxic, posant en marxa els anomenats *oratorios de frontera*, uns centres d'educació en el temps de lleure per als joves més necessitats de Tijuana que intentaven travessar la frontera amb els Estats Units.

L'any 1995 va iniciar el seu doctorat en

Amb la reelecció del rector major, el Capítol General dels Salesians, que es va iniciar el 3 de març passat, arriba al seu punt culminant, tot i que encara es perllongarà uns quants dies més, fins al 12 d'abril. Hi participen 233 salesians representant tota la congregació, 15 dels quals formen part de la delegació espanyola.

per a la Regió Interamèrica.

La llengua materna del rector major és l'espanyol, tot i que també parla l'anglès i l'italià, i comprèn alhora l'alemany, el francès i l'hebreu. És gran canceller de la Universitat Pontifícia Salesiana de Roma. Té el doctorat *honoris causa* per la Universitat Politècnica de Torí (Itàlia) i la Universitat Catòlica de Campo Grande (Brasil), és ciutadà honorari de Latina, Este, Viarigi, Vasto, L'Aquila, Portici, Mogliano, Capriglio (Itàlia) i ciutadà distingit de Saltillo (Mèxic). Ha rebut les claus de la ciutat de San Juan (Puerto Rico) i Manila (Filipines) ha estat distingit amb la Medalla al Mèrit Farroupilha i la *Medalha dos Bandeirantes* (Brasil) i l'Orde de Cristòfol Colom (Santo Domingo). És consultor de la Congregació per a l'Educació Catòlica i de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica de la Santa Seu.

Altres nomenaments

Juntament amb la reelecció del P. Pascual Chávez com a rector major, al tancament d'aquesta edició el 26è Capítol General de la Congregació Salesiana havia fet també altres nomenaments importants per a la seva organització interna. El P. Adriano Bregolin, italià de 59 anys, va ser elegit en la primera votació i per una molt àmplia majoria vicari general del rector major. Bregolin exercia ja aquest càrrec des de feia quatre anys, quan l'anterior vicari general, el P. Luc Van Looy, va ser nomenat bisbe de Gant (Bèlgica). Com a vicari general, el P. Bregolin ha rebut també l'encàrrec de l'animació de la Família Salesiana.

Un altre nomenament important ha estat el del P. Francesco Cereda, també italià, originari de l'Inspecció Llombarde-Emiliana (Milà), que ha estat reelegit com a conseller per a la Formació. El P. Cereda és llicenciat en Matemàtiques i ja havia estat conseller per a la Formació durant el sexenni 2002-2008.

L'elecció del consell general de la Congregació Salesiana és un dels moments més importants del Capítol General que s'està celebrant a Roma, però no l'únic. L'objectiu de l'encontre és sobretot la reflexió sobre com respondre a les necessitats dels joves d'avui, tot mantenint la fidelitat i la vitalitat de Don Bosco expressada en el lema que apareix a l'escut de la Congregació: «*Da mihi animas cetera tolle*», és a dir, «doneu-me ànimes, emporteu-vos la resta». Després de més d'un mes d'intens diàleg i aprofundiment en els nous reptes de la Congregació Salesiana, el pròxim 12 d'abril tindrà lloc també a Roma la cloenda solenne del 26è Capítol General. (C.C.)

Els salesians en xifres

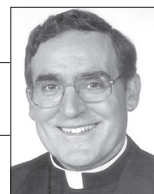
Sacerdots: **10.720**
Coadjutors: **2.092**
Seminaristes: **2.805**
Diaques permanents: **17**
Bisbes: **116**
Novicis: **484**
Total de religiosos salesians: **15.750**

Inspectories i visitadores: **96**
Cases erigides canònicament: **1.847**
Nacions on són presents: **129**

Teologia Bíblica per la Universitat Pontifícia de Salamanca, tot residint a Madrid. Un any més tard, el 1996, va marxar a Roma per assumir el càrrec de membre del Consell General de la Congregació Salesiana, concretament com a visitador

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
 Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Donació d'òrgans, donació de vida

No fa gaire temps, vaig rebre una petició que en cert sentit es pot considerar insòlita: una cadena de televisió de Romania envià a Barcelona una periodista i aquesta em va demanar unes declaracions sobre el trasplantament d'òrgans. Quan li vaig preguntar el motiu del seu interès, em va respondre que al seu país admiraven els esforços d'Espanya, i concretament dels catòlics, per salvar vides humanes amb els trasplantaments d'òrgans. Una activitat humanitària en la qual el nostre país ocupa el primer lloc en el món, o almenys un dels primers, segons s'ha divulgat en diverses ocasions.

El trasplantament d'un òrgan, donat i extret del cos d'una persona clínicament morta —fet en condicions que respectin tant la dignitat del donant difunt com la del beneficiari— és actualment un mitjà al qual es pot recórrer per salvar la vida de certs malalts o per posar remei a mancances físiques molt penoses, com les sessions repetides de diàlisi. Joan Pau II, a l'encíclica *Evangelium vitae*, va dir que una de les maneres de promoure una veritable cultura de la vida «és la donació d'òrgans, feta de forma èticament acceptable, que permet a malalts,

sovint sense esperança de guarició, trobar unes noves perspectives de salut i de vida». I va tractar aquest tema amb més detall en el seu discurs al XVIII Congrés Mèdic Internacional sobre Trasplantaments, celebrat a Roma l'agost de l'any 2000, en el qual va insistir en els criteris de constatació de la mort com a acte previ a tota extracció d'un òrgan. No entrem ara en la consideració del cas especial de la possible donació feta per una persona en vida, com en el cas de la donació d'un ronyó per salvar la vida d'una persona.

En realitat, són moltes les persones que esperen un trasplantament i ho fan amb una pressió psicològica ben explicable. De vegades es tracta de persones que l'esperen per a elles mateixes; de vegades són pares i mares que l'esperen per als seus fills. De la duració d'aquesta espera se'n pot seguir un agreujament de la malaltia i de vegades fins i tot la mort, que amb el recurs a un trasplantament hauria pogut ser evitada.

Certament, és una qüestió delicada i sovint la possibilitat de donació es planteja en circumstàncies doloroses per a les persones que han de prendre les decisions. Hem

de comprendre aquestes situacions tan delicades. Tanmateix sembla necessari que la societat promogui reflexions sobre aquest gest a fi d'anar creant una mentalitat favorable que faria més assumible la decisió d'afavorir les donacions d'òrgans.

Els bisbes de França, en una nota publicada per la seva Comissió d'Acció Social l'any 1996, deien el que segueix: «Invitem a una reflexió personal i a parlar-ne en família i a l'interior de les comunitats parroquials o de les associacions cristianes. Fent aquesta crida, no pretenem fer una pressió indeguda sobre les consciències. Us invitem sobretot a prendre consciència que la mort pot arribar a nosaltres o als nostres éssers estimats de forma imprevista, i que de vegades aquesta mort pot convertir-se en l'ocasió per fer un acte de solidaritat de gran valor.»

En el seu discurs al congrés mèdic abans citat, Joan Pau II els deia: «Cal promoure tot allò que ens porti a un reconeixement autèntic i profund de la necessitat de l'amor fraternal. I aquest amor pot trobar una de les seves expressions en la decisió d'esdevenir un donant d'òrgans.»

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
 Arquebisbe de Tarragona i Primat

El lloc on resar

En el diàleg a la vora del pou (Jn 4,4-42) la samaritana interpel·la Jesús sobre el lloc adequat d'adoració de Déu: «Els nostres pares van adorar Déu en aquesta muntanya, però vosaltres dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.» La resposta de Jesús és desconcertant: «Creu-me, dona, arriba l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. [...] Els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat.»

Quan topa amb una polèmica massa terrenal, encara que es refereixi a l'oració, Jesús sempre respon per elevació. Ve a dir: l'important sou vosaltres i la vostra relació amb Déu. La seva resposta no menysprea els llocs de culte, ni n'escull un en comptes d'un altre. Ell mateix havia orat tant a la muntanya com en un hort, a les sinagogues i al Temple de Jerusalem.

D'altra banda, encara ensenyant que l'important és adorar el Pare «en Esperit i en veritat», va voler que

l'Església com a comunitat fos una reunió de germans en la fe que celebressin l'eucaristia. I tenim, en els Fets i en les cartes de sant Pau testimoniatges emotius de la primitiva litúrgia a les cases dels creients.

El punt 245 del Compendi del Catecisme de l'Església catòlica diu que els edificis sagrats són símbol de l'Església que viu en aquell lloc i imatge de l'estatge celestial, i que en ells l'Església celebra sobretot l'eucaristia i adora Crist realment present en el tabernacle. I el 246 assenyala els llocs principals dintre d'aquest lloc sant: l'altar, el sagrari, el lloc on es guarden el sant crisma i els altres olis sants, la seu del bisbe (càtedra) o del prevere, l'ambó, la pila baptismal i el confessionari.

Un profà que entrés per primera vegada en una església no entendria l'anar i venir del sacerdot, amb els seus gestos, ni les canviants postures dels fidels. Però tot té un sentit, perquè les paraules, els signes i els símbols formen

part de la litúrgia, que no és una coreografia més o menys assolida, sinó expressió del misteri de Crist i acció de l'Església que és alhora humana i divina.

A començaments d'any el Papa va celebrar la missa d'esquena al poble a l'altar de la capella Sixtina, fet que va donar origen a un cert escàndol periodístic. Va voler manifestar amb això que, sense desvirtuar els usos derivats de la reforma conciliar per acostar la litúrgia al poble, l'important en la litúrgia és que no es tracta només d'un acte-celebració de la comunitat, sinó que està orientada cap al Senyor, de manera que la mirada comuna, tant del qui presideix com de l'assemblea, està adreçada, orientada, vers el Senyor. Aquesta resposta, per elevació, recorda d'alguna manera la de Jesús a la samaritana. En aquell cas, la lliçó era que l'important per a pregar no era el lloc; en aquest és que l'important no és la ubicació de l'altar, sinó que la celebració sigui realment orant, oberta i orientada al Senyor, car és per ell que ens hem reunit, i d'ell celebrem el memorial.

La Bona Notícia també a internet

www.catalunyacristiana.com

Catalunya Cristiana col·labora amb
www.flama.info

FLAMA
 AGÈNCIA CRISTIANA DE NOTÍCIES

opinió

Punt de vista

Ferran Blasi
Capellà i escriptor

Una autoestima suficient

No és cosa fàcil parlar de manera adient d'un mateix, de les pròpies capacitats, de les qualitats o de les virtuts que es puguin tenir, o dels defectes de què hom és conscient, i als quals agrada referir-se amb bon humor, sobretot quan van acompanyats de l'afany d'anar-los superant.

El fet d'encertar el to amb què hom hagi d'al·ludir, tant com una qüestió d'ètica o d'ascètica, és assumpte que té relació amb l'elegància en el capteniment, per conjuminar un comportament marcat per la senzillesa, i la necessitat de no descurar el prestigi personal, com escau a qui té una responsabilitat en una comunitat, petita o gran —familiar, laboral o social—, cosa que en alguna mesura succeeix a tothom. I en els nostres dies sovint això també és necessari per aconseguir una feina, o per conservar-la.

No queda bé exagerar la pròpia vàlua, però resulta perillós no oferir la informació oportuna que pugui permetre donar la imatge adequada d'un mateix.

Ben cert que són d'admirar, però no sempre seria prudent d'imitar-los, els personatges —com alguns sants d'altres èpoques— que s'han passat de modestos, que no solament no han exhibit les seves virtuts sinó que moltes vegades les han amagat o fins i tot les han negat.

Avui dia han sorgit algunes urgències per plantejar-se aquestes qüestions: són les que poden venir de la competitivitat en els diversos sectors de la vida, des de l'escola fins al món professional, i ja no diguem en el polític, i que es palesa en una contínua lluita sense quarter. I això —d'una manera natural o per inducció d'altres— dona lloc a complexos d'inferioritat i a depressions.

Pot passar, en efecte, que una actitud injusta —agressiva o mancada de comprensió— de qui ha de valorar la nostra tasca o de qui la mira amb enveja o sense simpatia, vulgui menysprear les nostres qualitats,

i ens obligui de fet a defensar-nos, afermant-nos en la confiança en nosaltres mateixos, i considerant-nos capços de tirar endavant allò que tenim entre mans.

Aleshores ens convé pensar que tenim en un grau suficient allò que ara se'n diu autoestima, és a dir, la pròpia estima: la seguretat que podem fer bé aquella activitat per a la qual ens hem preparat, parlar en públic a la ràdio o a la televisió —encara que no siguem uns professionals d'aquests mitjans—, comunicar-nos amb els oients i captar-ne la simpatia, o que tenim aquell mínim de qualitats que ens facin amables als ulls dels altres.

Certament que això no està lluny d'una definició, que és com un lloc comú, que ajuda a ensenyar-nos a tenir criteri en aquestes coses, i concretament als qui no volen passar-se per un extrem ni per l'altre. És aquella afirmació, plena de seny, de la santa d'Àvila, segons la qual «la humilitat és la veritat».

Com s'ha d'interpretar aquesta observació? És un lema que segurament es pot llegir a diverses profunditats: uns diran que no

s'han de negar aquelles qualitats o els defectes que es tenen. Altres hi afegiran que això és així per un do de Déu, i Ell, d'altra banda, per fer-lo arribar a aquella persona, s'ha servit de distints instruments, que normalment són els pares i els mestres, als quals, òbviament, els devem afectuosa gratitud.

Si bé es mira, això no deixa de ser una nova lectura de les paraules del frontispici del Temple de Delfos: *nothi seauton*, o el *nosce te ipsum*, com ho van traduir els llatins, «coneix-te a tu mateix», la invitació al coneixement d'un mateix, per als homes i dones de tots els temps.

És un treball que no té hores, però per al qual serveix aquella aturada que podem fer al final de la jornada, quan ens formulem una triple pregunta a propòsit de la marxa del dia que ha transcorregut: què he fet bé; què he fet malament; què podré fer millor demà.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

La màgia de pensar en gran (i 2)

Napoleó Hill (1883-1970), com escrivíem la setmana passada, especialment amb el llibre *La màgia de pensar en gran*, influí especialment en l'àrea de l'èxit personal de tots els temps.

Vam transcriure els cinc primers consells del decàleg per tenir èxit. Avui reportem els altres cinc:

- «6. Estableix l'hàbit de fer preguntes i, especialment, el d'escoltar les respostes. Abans de reaccionar, pregunta. Algunes vegades disparem i després preguntem. També preguntem, però escoltem per contestar, i no per procurar entendre.
7. No facis ni diguis res que pugui ferir o fer mal una altra persona. Aferra't al proverbi que diu que tot el que hom fa, se li tornarà. La gent no recorda tant el que li dius o fas, sinó la intenció amb què ho fas.

8. Sigues conscient de la diferència entre l'anàlisi amical i la crítica destructiva. Observa si el propòsit de les teves paraules és ajudar, desfogar-te o fer mal.

9. Has de tenir present que si toleres els altres, ells també seran pacients amb tu en els aspectes no gaire grats de la teva persona.

10. El veritable líder sap reconèixer els seus errors i acceptar-ne la responsabilitat. No oblidis que un conflicte ben portat enforteix la relació i t'ajuda a aprendre de les diferències. Pensar positivament és una disciplina que, exercitada amb constància, et donarà el poder de canviar el teu entorn i, per tant, la teva vida.»

Vam advertir, en l'escrit anterior, com la norma fonamental dels cristians és l'evangeli. No obstant això, els valors humans són sublimats pels evangèlics.

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

Església simpàtica (Chiara Lubich)

No hi ha dubte que a la Santa Mare Església, esposa estimada del Senyor, no li falten teòlegs, historiadors, misericordiosos, fins i tot de «faceciosos» n'hi ha de sobres. Ara bé, hi ha un pòsit de malhumor, de radicalisme fanàtic irritable, d'agressivitat espiritual, d'avorrida aparent santedat. Trobem a faltar la sana simpatia.

Chiara Lubich, morta recentment, sempre em va semblar que ho era. La meua única aproximació a Chiara va ser a Montserrat. Vaig agriar i agraeixo a Déu haver-la escoltada «al natural». Es perceben aleshores matisos que per televisió no podem apreciar. Ja en múltiples ocasions l'havia vista per aquest mitjà.

Jo, com tothom, practico en ocasions el zàping. És una manera de descansar intel·lectualment. Entre els diversos centenars de canals que se m'ofereixen n'hi ha que mereixen el meu particular interès i acostumo a aturar-m'hi. Hi descobreixo coses interessants. Sempre que apareixia a la pantalla un gran escenari, on hi havia una gran gernació alegre i violada, amb abundància de joventut que vessava felicitat, apareixia Chiara Lubich. La seva figura vessava simpatia, qualitat aquesta de la qual no estan sobrats la majoria dels nostres líders. El contingut del seu discurs podia ser excel·lent, però jo n'apreciava més que res el somriure. Ho constatava aquell dia que gaudia seguint el *family fest* i n'esperava la participació. Malauradament es va anunciar que no hi seria present i que es llegiria el seu missatge. Si bé no hi faltava contingut, aquell document era una altra cosa. Penso jo que Chiara tenia l'encant que era tan propi de Don Bosco. L'he admirada i m'ha entusiasmat sempre. Vull assenyalar-ne algunes dades, des de la meua experiència particular. Em va entusiasmar la seva particular qualitat d'acostar-se a tothom, amb un gran amor, amb un encant extraordinari.

Transmetia amor i unitat, que eren ben rebuts, i ho feia sense renunciar a la seva fe cristiana. Crec que va ser l'ànima de les reunions de Stuttgart, esdeveniment que considero miraculós. El seu discurs de Nova York em va causar un gran entusiasme. L'auditori era de pell fosca, de nacionalitat nord-americana, de llengua anglesa, de conviccions musulmanes. Ella de pell blanca, d'edat més que adulta, llatina fins al moll de l'os, cristiana fins a la medul·la. No sé quants milers hi assistien. Va haver-hi una íntima comunió. Va ser un veritable prodigi.

Destacant-ne sempre l'audàcia en presentar allò més genuí del cristianisme, en cap moment no la vaig sentir queixar-se del Vaticà, cosa imprescindible en tot progressista que se'n vanti. Les comparacions amb freqüència són enutjoses, però en aquest cas no es puc prescindir. En la segona meitat del segle XX, al si de l'Església, han sobresortit dues dones: Teresa de Calcuta i Chiara.

No hi ha dubte que la tasca assistencial de la primera va ser sorprenent i immensa la seva caritat. Ràpidament va ser ingressada al catàleg dels beats. La tasca de Chiara no va ser tan coneguda pel gran públic. Ara bé, sincerament penso que per dur a terme allò que va fer en la seva vida cal molta fidelitat generosa a Déu, però que va ser dotada d'una simpatia de la qual avui dia tenim una gran necessitat. Crec que podria afirmar el que deia Pau: per la gràcia de Déu sóc el que sóc, però aquesta gràcia no ha estat estèril en mi. Imagino que jo seria capaç d'assistir a un marginat, descostat i moribund, encara que em costés. Confesso que em veig incapaç d'aconseguir l'atractiu de Chiara, que va ser oportuna i gratuïta obra de Déu. Aquí rau, crec jo, la seva originalitat. I ser-li fidel va ser el seu gran valor, que Déu, simpàtic Senyor nostre, li deu haver premiat.

Finestra a la vida

Victòria Molins, s.t.j.

Els carrers sense data...

De vegades, quan camino per alguns dels carrers del Raval m'adono que no saben de dates, de festes, de diferències en els dies, en una paraula. Vull dir que per a algunes de les persones del món marginal tant se val que sigui diumenge, Setmana Santa o Pasqua. Tots els dies són semblants. Es compten pels «clients» que avui he fet, per la «dosi» que avui he aconseguit o per les hores que he passat a la cantonada sense fer res...

I és en aquest món on trobo de vegades coses tan increïbles com entranyables. Almenys ho són per a mi quan les contemplo des d'una perspectiva diferent, la que jo he tingut la sort de tenir, tot abocant-me a la vida des de la formació que he rebut.

Aquesta tarda he anat a veure una dona gran que ha passat la seva vida «fent la cantonada» en un d'aquells carrers. Ara està malalta, sola, vella i amb una perspectiva de futur que ella endevina pel seu estat de salut, cada vegada més deteriorat. Després d'ajudar-la en les coses més elementals, m'ha dit que m'assegués al seu costat, a la vora del llit. Ho he fet i hem parlat de moltes coses. Bé, jo, més aviat, he escoltat. Viu de records dels seus «èxits» i d'un passat que veu ja lluny.

En un moment determinat de la conversa, ha pres un posat seriós i m'ha preguntat: «Oi que tu tens molta fe?» Jo li he contestat que no la podia mesurar, però que eren la fe i la confiança en Déu les que em sostenien. Aleshores m'ha començat a dir unes coses impressionants. Que no sabia ben bé per què, però que estava segura que aniria al cel. I no perquè esti-

més Déu, que amb Ell no podia... «Però a la Mare de Déu—m'ha assegurat—sí que me l'estimo amb bogeria.»

Jo sabia del seu amor a la Mare de Déu, de les seves pregàries a Maria, de la confiança que sempre hi ha dipositat. Però el que avui m'ha explicat m'ha deixat bocabada. A hores d'ara no crec que pugui escandalitzar cap dels lectors de *Catalunya Cristiana*, perquè està molt d'acord amb l'Evangeli i amb el que Jesús ens va dir d'aquestes dones.

Reproduïxo el que m'ha dit: «Mira, Viqui, no t'ho creuràs, però és la més pura realitat. No et menteixo. Jo, a la Mare de Déu, la sento molt a prop meu; experimento d'alguna manera la seva presència. Parlo tantes vegades amb ella! I ara et diré una cosa que no sé si t'ho creuràs. Quan feia el carrer, de vegades, estant a la cantonada esperant algun client, parlava amb la Mare de Déu i li deia: “Vine aquí, amb mi, al meu costat.” I, de veritat, Viqui, sentia la seva presència. Aquesta mateixa tarda he pressentit que tu vindries a veure'm. És com si ella m'ho hagués revelat.»

Confesso que m'he quedat sense paraules. Quan he sortit, he tornat a passar per aquells carrers plens de dones a les cantonades... I he pensat en la misteriosa presència de Maria que aquella pobra amiga meva sentia, precisament en l'ofici més degradant i menyspreat que pot tenir una dona. Quins misteris d'amor es poden trobar enmig de la gent que viu al marge...! I això, en uns carrers que no saben de dates, de litúrgia, de festes i celebracions de Setmana Santa ni de Pasqua...

Zoom

Eduard Brufau

Foto: Agustí Codinach

A pocs mesos dels Jocs Olímpics de Pequín les protestes per l'ocupació del Tibet augmenten i s'escampen arreu del món (a la fotografia manifestació davant del consolat xinès a Barcelona). La Xina hi ha respost amb la repressió acostumada i amb el silenci còmplice de la majoria de països. Els Jocs Olímpics s'han de celebrar com a símbol de pau, i en cap cas poden servir, tal com ara passa, per donar impunitat a la repressió i la violència.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Una rosa, una margarida i una creu

Cassià Maria Just, en el moment en què li dono el meu darrer adéu, està col·locat en una fèrretre digne, molt auster i sense vidre. Em criden l'atenció tres objectes alineats de baix a dalt: una rosa vermella, una margarida blanca i la seva creu abacial. Tres símbols d'una vida monacal, que ha tingut una gran projecció en l'Església i en la societat catalanes.

La rosa vermella em recorda la seva passió per les persones, pel diàleg, pels pobres, pel país, per l'escolta de totes les idees, per l'acollida, per la música, pel paisatge. Una vida polièdrica que espurneja llum i color des de qualsevol angle que la mireu. Amb la pretensió d'il·luminar sense enlluernar, d'acollir sense sotmetre, de proposar sense imposar. Resulta curiós que els monjos, allunyats aparentment del soroll mundà, estiguin tan a prop dels batecs del cor de la gent que batalla dia a dia a la vall de la seva existència. La mirada allunyada pot ser més precisa que la visió de la persona capbussada de ple en el bategar quotidià. Prendre distància, adquirir perspectiva, veure la realitat des dels cims ajuda a guanyar en objectivitat i a donar el consell adient a la persona que el necessita i el cerca. L'allunyament del monjo no vol dir manca de compromís. No és un mecanisme de fugida, sinó una recerca de plenitud. No menysprea el que és accessori, però peregrina cap al que és essencial. Té les seves llums i les seves ombres, el seu repòs i el seu combat, el seu oasi i el seu desert, els seus cims i els seus abismes. Com tota vida humana, però en un entorn especial. No encomana el mite que podem imaginar-nos sobre la vida monacal, sinó la vibració interior que nodreix la vida.

La margarida blanca té moltes connotacions, però em ve a la ment l'expressió de *desfullar-la*. És a dir, enfrontar-se a les decisions, prendre partit, arriscar-se. La seva vida ha estat jalonada per decisions difícils, de vegades a contracorrent. Denunciar la tortura no és fàcil. No doblegar-se als postulats de la dictadura, tampoc. Esdevenir una veu que clama en el desert incomoda. Un monjo que ha sabut llegir els esdeveniments socials, eclesials i polítics amb la mateixa mestria que ha interpretat les partitures a l'orgue. Presidir una comunitat tan rica com complexa, ser conscient de dur a terme una tasca de suplència d'una societat emmordassada per la manca de democràcia, obrir horitzons... implica lideratge i risc. Hauria pogut submergir-se en el silenci del claustre, en les notes de les partitures, en les pàgines dels salms... Sense haver-hi renunciat, perquè ningú no pot transformar des de la pèrdua de la seva identitat i Cassià Maria Just era un monjo benedictí, no va apartar en cap moment els ulls de les alegries i esperances, de les penes i els dolors de la humanitat. Compromís a fons i decisions difícils, des de la coherència personal.

La creu abacial, com a expressió de la fe en Jesucrist, és la raó de la seva vida. La fe pot ser compatible amb un cert temor a la mort, com va expressar en una entrevista. No pot reduir la seva vida i la seva projecció a l'impacte social de la seva personalitat o al compromís pel seu país. Abans que res, es tracta d'un cristià que segueix Jesús en la seva vocació de monjo. El prototipus monacal centra la seva existència en l'U, però ningú no pot adorar Déu en esperit i de debò si es desentén dels homes i de les dones del seu temps. La filiació divina està intrínsecament unida a la germanor, universal i concreta. En la creu es combinen la passió i el compromís. Perquè la creu no és una exaltació del dolor i del patiment, sinó l'expressió cristiana de jugar-se la vida en l'acompliment de la voluntat de Déu, fins al límit de ser crucificat. Més enllà de l'esplendor del personatge públic, les batalles de la fe s'hauran lliurat en els racons del seu cor, com en qualsevol persona que segueix les petjades de Jesús. No se'n va sol, sinó acompanyat pel P. Romuald Díaz, un altre gran monjo, mort poques hores després. La soledat personal es conjumina amb la vida comunitària. L'orgue és en silenci perquè la partitura ha arribat al darrer compàs.

CATALUNYA CRISTIANA BUSCA

Corrector/a de català i castellà
per al període agost-desembre 2008

REQUISITS:

Llicenciatura en Filologia Catalana o Hispànica
Nivell K de correcció de textos en català

S'ofereix contracte de 40 hores setmanals

Els interessats poden enviar el currículum al setmanari *Catalunya Cristiana*, c/ Comtes de Bell-lloc 67-69, 08014-Barcelona, o per correu electrònic a redaccio@catcrist.com

CARTES DEL LECTOR

■ Dimitir per una prostituta

El governador de Nova York ha dimitit en conèixer-se que estava implicat en una xarxa de prostitució. Home coherent amb el càrrec, reconeix l'error: «La nostra glòria més gran consisteix a saber aixecar-se cada cop que caiem.» Alguna cosa així com un penediment públic que pel que sembla tant agrada als Estats Units i que té molt a veure amb les creences.

Que lluny que són de la veritable fe els que no es penedeixen mai dels seus actes. Els porten a sobre tota una vida i les conseqüències polítiques o simplement familiars són evidents: matrimonis destrossats i un escàndol difícil d'amagar. L'adulteri o la prostitució sempre han estat motiu d'entrebanc per als grans del món, i sembla que no escarmenta ningú del que els passa als altres.

EVA MARÍA CATALÁN
Barcelona

■ Els celíacs i la Primera Comunió

Uns pares de la diòcesi d'Osca sol·liciten que el seu fill, celíac, a punt de fer la Primera Comunió, combregui amb una forma de blat de moro en lloc de blat. Els celíacs poden combregar sota l'espècie de vi (per exemple, amb una cullereta), ja que tant en el pa com en el vi, després del miracle de la consagració de la missa, es troba el Crist total i totes dues espècies són vàlides per rebre Déu.

La comunió és una cosa tan sagrada que no és adaptable al sol·licitant. Les disposicions són clares: no pot anar a combregar qui estigui en pecat greu o no hagi guardat el dejuni eucarístic, i tampoc no és lícit consagrar formes de blat de moro o altres derivats diferents del blat pur. La Comunió no és un dret, sinó un do que no sabem apreciar en tota la seva grandesa.

EVA N. FERRAZ
Barcelona

■ Ridícul a Eurovisió

Les votacions populars han encimbellat la «cançó» que representarà Espanya a Eurovisió. Sempre he desconfiat de la decisió de les masses, però

ara més que mai el desig d'uns pocs que enarboren el mal gust i la barroeria poden sobre els que no es pronuncien. Són els mateixos que acaparen les audiències de la teletresorbraria i provoquen que programes de qualitat emigrin de les pantalles. Com hem vist per Setmana Santa: l'escarni públic i mort del Bé i la Bellesa personificats, Jesucrist, a mans de la pleballe. La democràcia, com es veu, de vegades dóna lloc a injustícies greus. A Eurovisió la vergonya aliena en farà enrojolar més d'un; l'amistament del poder amb la ingnorància i la subcultura en tenen la culpa.

ANA CORONADO
Barcelona

■ «In memoriam»

Montserrat és notícia. Les activitats i orientacions d'una comunitat religiosa que en moments crucials marca una pauta són mereixedors de tot respecte. Els dirigents que ha tingut. Qui no recorda els d'abans i els contemporanis. Albareda, Escarré, Just i tants d'altres.

Aquest darrer, a més, amb la doble faceta d'il·lustre religiós i músic de vàlua, ens ha deixat recentment per haver estat cridat pel Pare. Les seves restes mortals reposen en el somni etern de la cripta del monestir, juntament amb els que s'havien anticipat fins ara, sense oblidar els vint-i-tres que per Déu van donar heroicament la vida en la persecució religiosa del 1936.

GENÍS DE TERA i TEIXIDOR
Badalona

■ La Resurrecció és la meta

Tot Espanya ha vist passar pels carrers el Diví Crucificat, el del Gòlgota, el Salvador. Esgarrifa la figura de Crist a la Creu. Ell, Amo de la Vida, va acceptar la mort i una mort de Creu, amb el cos clavat a la fusta amb durs claus. Perquè, Ell que tenia tot el poder a la Terra i al Cel? «Haig de rebre un baptisme, i com desitjo que això es compleixi!» (Lc 12,50). Sí, va ser per amor, només per amor, misteri insondable.

Mirant-lo, hi pot haver cap cristià que es planyi del propi dolor? Quina força té la Creu que fins pot convertir en goig el nostre dolor només amb la vista o el record del Crucificat! Però la Creu no és la fita. La fita és la Resurrecció. Jesús ens va precedir a tots en aquest camí. El nostre destí és el Cel, no el dolor. El goig etern és un regal, per tan poc... Jesús va tenir un cirineu. Nosaltres, com a cirineu, el tenim a Ell: n'hi ha prou de mirar-lo per experimentar consol. La nostra esperança dóna sentit a la vida i al patiment, i omple d'alegria interior immensa.

JOSEFA ROMO GARLITO
Valladolid

■ Nous pecats

Era una precisió oportuna davant l'aparició de noves formes de cometre actes dolents, per un ús equivocat de la ciència i la tècnica. Pràctiques perverses, en molts casos. Està clar que abans no hi havia contaminació (quina sort!), que no s'intentava la manipulació genètica (un respecte a la dignitat humana), que no s'havia instrumentalitzat l'avortament compulsiu i que la droga, coneguda de sempre, no s'havia convertit en un dels principals negocis a escala mundial, acarnissant-se amb els pobres addictes que acaben sent malalts, sens dubte.

Algú assenyala que els tresors vaticans són acumulació de riquesa, quan la veritat és que són béns culturals d'utilitat pública. En gaudeixen els que els visiten i amb el preu de les entrades als museus es paguen les obres a favor de malalts i desfavorits a diversos llocs del món. No les fan servir, ni en gaudeixen, ni el Papa ni la cúria. Són observacions fruit de la manca d'informació, per no dir ingnorància.

MÓNICA SERRA VIDAL
Sant Cugat del Vallès

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les **vint línies** mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

■ La necessitat de l'autoritat

Malauradament, en els últims temps, proliferen les notícies sobre autoritats acadèmiques incapaces d'exercir les seves funcions i professors que sofreixen ansietat i depressió davant la impossibilitat de mantenir un ordre mínim a les aules. En una edat tan delicada per a la seva formació, els joves han de ser conscients que el respecte i la correcció en les formes són exigències mínimes davant qualsevol situació. Els pares han de contribuir-hi en lloc de posar-se sempre de part dels fills i transmetre'ls així una falsa sensació d'impunitat

davant del seu mal comportament.

La qüestió és complexa i exigeix la contribució de tots, sense demagogia ni retòrica buida. Una cosa és expressar les discrepàncies per les lleres establertes i una altra de molt diferent acoquinar els altres a força de cops i amenaces. Amb caràcter general, l'important és posar els mitjans no només per sancionar, sinó també per prevenir aquestes conductes, que han de ser tallades amb l'objectiu d'arribar a un nivell raonable de convivència en les nostres escoles.

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ
Girona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Exèquies

—Avui dia sovint passa que en famílies de pares batejats hi ha fills que no han rebut el baptisme i han arribat a l'edat adulta. Suposem que un jove d'aquests mor en un accident i els pares demanen al rector que en celebri les exèquies com si es tractés d'un membre de l'Església. S'han de concedir les exèquies? I si no es poden fer, la gent comprendrà aquest gest de rebuig?

—La veritat és que cada dia ens trobem amb situacions més estranyes i cal estar preparat per a tot. Segons la legislació de l'Església, les exèquies eclesiàstiques són un dret dels fidels incorporats a l'Església pel Baptisme (CEC, c. 1.176). Per tant, fora d'aquest cas, ningú no té dret a les exèquies i no es comet cap injustícia denegant el que no és un dret. També estableix el dret de l'Església que els catecúmens (en sentit ampli i generós) s'equiparen als fidels i l'Ordinari del lloc pot permetre que se celebrin exèquies eclesiàstiques per aquells nens que els seus pares desitjaven batejar, però van morir abans de rebre el baptisme (CEC, c. 1.183). Així, si un d'aquests joves que vostè esmenta hagués manifestat el desig de ser cristià, encara que no hagués ingressat formalment al catecumenat, se li podrien fer les exèquies eclesiàstiques. Ara bé, no crec que aquest sigui el cas del fill d'uns pares batejats que no es van preocupar gens per comunicar la fe al fill i incorporar-lo a l'Església. Em semblaria força absurd que aquestes persones demanessin per al difunt una cosa que no els ha importat gens en vida. I en aquest cas no s'haurien de celebrar les exèquies, com tampoc les celebrariem per a un musulmà o un budista.

Sí que es poden concedir les exèquies, amb permís de l'Ordinari del lloc, als batejats que estaven adscrits a una Església o comunitat eclesial no catòlica, sempre que no consti que no ho volguessin, i no les pugui fer el seu ministre. No es tracta d'un gest de rebuig, sinó simplement de no treure les coses del seu lloc. La gent intel·ligent entén el que és intel·ligible i raonable i certament que els fidels no entendrien un *totum revolutum* en què es perdés la distinció i identitat de pertinença a l'Església. Cal respectar la llibertat i la voluntat dels que han decidit pertànyer a l'Església i també la dels que no en formen part. Finalment, no veuria cap inconvenient (més aviat tot al contrari) a encomanar la santa missa aquests difunts que no poden rebre les exèquies eclesiàstiques, ja que és obra gran de misericòrdia resar pels difunts.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com www.balmesiana.org apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

«Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte» (Salm 113A)

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

El salm de l'Èxode

El salm 113A és una de les petites joies del salteri. Quan hom el descobreix, queda fascinat per aquesta poesia poderosa, i com més el canta, més l'entusiasma. La litúrgia romana n'ha fet tradicionalment un dels salms privilegiats del diumenge, i en la primera setmana del salteri acompanya actualment el salm messiànic, el 109, a les vespres del diumenge, així com a les vespres de tota la primera setmana de Pasqua. No es pot dir que sigui l'únic salm que canta l'èxode; aquest tema de lloança èpica es manifesta també en altres salms, fins i tot amb més extensió; però el salm 113 ho fa d'una manera concentrada i original. El càntic de Moisès (Èxode 15) i el salm 67 serien exemples d'una narració més explícita.

El text

El salmista se situa en una contemplació de la «meravella» de Déu que és tota l'aventura d'Israel, des de l'Egipte «estranger» fins a la presència del poble

en la terra promesa. Això queda palès en el paral·lelisme entre el mar (Roig) i el Jordà: «El mar, en veure'ls, va fugir i el Jordà se'n tornà riu amunt.» Aquesta «meravella» de Déu té unes repercussions còsmiques: la presència del Déu de Jacob enmig del seu poble fa estremir la terra, fa saltar «les muntanyes com anyells i els turons, com petits de la ramada», i transforma «les roques en estanys, la pedra dura en dolls d'aigua viva». Aquesta mateixa presència enmig del poble, convertit en «santuari» de Déu, és la que motiva el moviment del mar i del riu que, com criatures racionals, es mouen respectuosos per deixar pas als fills d'Israel en el seu camí triomfal.

La imatge del poble d'Israel com «santuari» de Déu evoca un tema que serà important per Israel al llarg de la seva història. El Senyor, el Déu de Jacob, no necessita un lloc per habitar, sinó un poble que cregui en ell. El temple de Jerusalem marcarà una etapa de la història, però en el temps de l'exili, la «glòria del Senyor» es farà present enmig del poble, a Babilònia, com en els dies del desert.

Quan l'Església canta aquest salm...

...no s'atura en la història d'Israel, sinó que canta la «meravella» decisiva de Déu a favor, no pas d'un sol poble, sinó de tota la humanitat, la que va cantar la Verge Maria com a primera «cantora solista» del misteri de Crist: «El meu esperit celebra Déu que em salva..., perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.» La meravella de Déu és el misteri pasqual de Crist, revelació de l'amor que ens precedeix, i comunicació de la vida de fills de Déu. A la Vetlla Pasqual, cada any l'Església prega així: «En els nostres dies encara veiem resplendir els prodigis que féreu en altre temps: aleshores, amb el vostre poder, alliberàreu un sol poble de la persecució del faraó; avui, salveu per l'aigua del baptisme totes les nacions; feu que tots els pobles de la terra arribin a ser fills d'Abraham i a formar el veritable poble d'Israel» (oració després de la 3a lectura).

L'Església es reconeix com a «santuari» de la presència de Crist. La pregària

d'ordenació dels bisbes es refereix explícitament a aquesta imatge per definir en primer lloc la tasca dels Apòstols i, com a successors seus en el ministeri, dels bisbes. Portar l'Església arreu del món i a través dels segles, perquè s'estableixi arreu com a santuari de la presència de Crist. També això és digne d'ésser cantat amb les paraules del salm 113, reconeixent que aquesta presència de l'Església és portadora de la presència de la salvació, que malgrat les dificultats i les contradiccions la sosté aquell que va assegurar-li, en la persona de Pere, que «les portes del regne de la mort no li podran resistir», perquè ella és testimoni de la victòria del Ressuscitat.

Quan l'Església canta aquest salm, a la litúrgia de les hores, canta l'obra de Déu en ella mateixa; quan el canta en les exèquies, com ha estat la tradició litúrgica romana, evoca el sentit de la vida cristiana, tota ella marcada pel segell de la presència de Déu, des del pas del mar Roig del baptisme, fins al trànsit del Jordà, de la mort.

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- ☐ Nascut a Dima, Biscaia, l'any 1901
- ☐ Jove trinitari i bon formador
- ☐ De caràcter sensible i enèrgic al mateix temps
- ☐ Va morir a Belmonte, Conca, l'any 1927
- ☐ Beatificat per Joan Pau II el 1983

El beat Domènec Iturrate era fill d'una família humil de pagesos biscaïns, i el primer d'onze germans. Com era d'esperar ajudava els pares en les feines del camp i al mateix temps participava de manera activa en la vida de la parròquia. Aviat va destacar, però, pel sentiment religiós (per iniciativa pròpia es confessava ja de nen almenys un cop al mes) i el caràcter sensible i alhora actiu que tenia. Aquestes qualitats van fer que el rector li encomanés la tasca de formació dels més petits.

El jove beat basc va sentir la vocació religiosa i va comunicar a la família el desig d'ingressar en un orde. Encara que primer el seu pare s'hi va mostrar força reticent —el noi era molt jove i a més era l'hereu— finalment va acabar cedint, i Domènec Iturrate va entrar l'any 1913 al col·legi-

Beat Domènec Iturrate

aspirantat que els pares trinitaris tenien a la població veïna d'Algorta. El 1917 va vestir com a novici l'hàbit de l'orde i va adoptar el nom religiós de Domènec del Santíssim Sagrament. Durant els anys del seminari va ser assistent del mestre de novicis a causa de la disciplina que va demostrar. Més tard, va ser enviat a la Universitat Gregoriana de Roma, on va cursar els estudis de filosofia i teologia.

El 1925 va ser ordenat sacerdot i de seguida va demanar al provincial de l'orde que l'enviessin a les missions de l'Àfrica o d'Amèrica Llatina. No obstant això, el van destinar a tenir cura de la formació dels estudiants trinitaris. No va poder-ho exercir durant gaire temps, però, perquè va morir de tuberculosi quan només tenia 26 anys.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial 2)

Temps de Pasqua

(Salteri: setmana 3)

ABRIL

6. Diumenge

III de Pasqua, Blanc. Lectures: Fets 2,14.22-23 / Salm 15 / 1 Pere 1,17-21 / Lluc 24,13-35

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Marcel·lí, mr.; Sixt I, p. i mr.; Guillem, ab.

7. Dilluns

Sant Joan Baptista de La Salle (MO), Blanc. Lectures: Fets 6,8-15 / Salm 118 / Joan 6,22-29

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Epifani, b.; Germà, monjo.

8. Dimarts

Fèria, Blanc. Lectures: Fets 7,51-8,1a / Salm 30 / Joan 6,30-35

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Joan d'Organyà, monjo; Santes, Macària, vg.

9. Dimecres

Fèria, Blanc. Lectures: Fets 8,1b-8 / Salm 65 / Joan 6,35-40

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Marcel, b.; Santes, Maria de Cleofàs.

10. Dijous

Fèria, Blanc. Lectures: Fets 8,26-40 / Salm 65 / Joan 6,44-51

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Ezequiel, prof.; Dimes; Terenci, mr.

11. Divendres

Sant Estanislau (MO), Vermell. Lectures: Fets 9,1-20 / Salm 116 / Joan 6,52-59

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Isaac, monjo.

12. Dissabte

Fèria, Blanc. Lectures: Fets 9,31-42 / Salm 115 / Joan 6,60-69

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Juli I, p.; Damià, b.; Santes, Teresa de Jesús dels Andes, rel.; Vísia, vg. i mr.

Lectures bíbliques

III Diumenge de Pasqua

Lectura primera

Ac 2,14, 22b-33

La mort no podia de cap manera retenir-lo captiu

Lectura dels Fets dels Apòstols

El dia de Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la seva veu i digué a la gent: «Homes de Judea i tots els qui viviu a Jerusalem: escolteu bé i sapigueu això que us dic: Jesús de Natzaret era un home que Déu acredità davant vostre obrant entre vosaltres, per mà d'ell, miracles prodigis i senyals. Tots ho sabem prou. Doncs bé, d'acord amb la decisió que Déu havia pres i coneixia per endavant, Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau matar fent-lo clavar a la creu per uns homes sense llei. Però Déu l'ha ressuscitat i l'ha alliberat dels llaços de la mort, que de cap manera podia retenir-lo captiu. Perquè David, referint-se a ell, deia: “Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré. El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, fins el meu cos reposa confiat: no abandonareu la meua vida enmig dels morts, ni deixareu que es corrompi el qui us estima. M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència”.»

«Germans, us he de parlar clar. El patriarca David va morir i va ser enterrat en un sepulcre que avui encara podem veure. Però ell, que era profeta i coneixia el jurament de Déu de fer pujar al seu tron un dels seus descendents, havia contemplat en visió profètica la resurrecció de Crist, i en parlava quan deia que “Déu no l'havia abandonat enmig dels morts ni havia deixat que es corrompés el seu cos.” Aquest Jesús, doncs, Déu l'ha ressuscitat. Tots nosaltres en som testimonis. I ara que la dreta de Déu l'ha glorificat, ha rebut del Pare l'Esperit Sant com estava promès, i l'ha donat amb profusió. Això és el que vosaltres veieu i sentiu.»

Salm responsorial

15

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.

Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç.»

Senyor, heretat meua i calze meu, vós m'heu triat la possessió.

R. Ensenyeu-me, Senyor, el camí que duu a la vida.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny. Fins a les nits m'amonesta el meu cor. Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i faig festa tot jo, fins el meu cos reposa confiat: no abandonareu la meua vida enmig dels morts, ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència; al costat vostre, delícies per sempre. R.

Lectura segona

1Pe 1,17-21

El preu del vostre rescat és una sang preciosa, la de Crist, sacrificat com un anyell sense tara

Lectura de la primera carta de sant Pere:

Estimats: vosaltres invoqueu com a Pare aquell que judica cadascú segons les seves obres, sense fer distincions.

Per tant, vetlleu sobre la vostra conducta durant l'estada en aquest món. Penseu que heu estat rescatats de la manera absurda de viure que havíeu heretat dels vostres pares, no pagant un preu que pot perdre valor, com seria en la plata o l'or, sinó amb una sang preciosa, la de Crist, sacrificat com un anyell sense tara ni defecte. Abans de crear el món, Déu havia decidit el seu destí, i ara, a la fi dels temps, l'ha manifestat per a vosaltres, els qui, per ell, heu cregut en Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts i l'ha glorificat. Per això teniu posada en Déu la fe i l'esperança.

Al·leluia

Cf. Lc 24,32

Jesús, Senyor nostre, obriu-nos el sentit de les escriptures; feu que s'abrusi el nostre cor quan vós ens parleu.

Evangelí

Lc 24,13-35

El reconegueren quan partia el pa

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emmaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquests incidents.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells, però Déu impedia que els seus ulls el reconeguessin. Ell els preguntà: «De què discutiu entre vosaltres tot caminant?» Ells s'aturaren amb un posat trist i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué: «De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ¿ets l'únic que no saps el que hi ha passat?» Els preguntà: «Què?» Li contestaren: «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant Déu i el poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fos condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Ara, de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esverat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels qui eren amb nosaltres han anat al sepulcre i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit, però a ell, no l'han vist pas.»

Ell els digué: «Sí que us costa d'entendre! Quins cors tan indecisos a creure tot allò que havien anunciat els profetes. No havia de patir tot això el Messies abans d'entrar en la seva glòria?» Llavors, començant pels llibres de Moisès i seguint els de tots els profetes, els exposava tots els llocs de les Escripures que es referien a ell.

Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguis més enllà. Però ells el forçaren preguntant-lo: «Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar.» Jesús entrà per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. En aquell moment se'ls obriren els ulls i el reconegueren, però ell desaparegué. I es deien l'un a l'altre: «No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?» Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allà trobaren units els onze i tots els qui anaven amb ells, que deien: «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó.» Ells també contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Barcelona

diòcesis

Sant Benet, una veu del segle VI que parla a la societat actual

■ L'abat de Montserrat va establir un paral·lelisme entre comunitat de monjos, empresa i comunitat política

BARCELONA.— Què pot dir un abat benedictí del segle XXI als empresaris i professionals liberals de la seva societat? Aquesta és la qüestió que l'abat de Montserrat, el P. Josep M. Soler, es va plantejar fa uns mesos quan els responsables del Fòrum Nova Economia el van convidar a participar en un col·loqui a l'Hotel

Avenida Palace de Barcelona. En el moment de la veritat, l'abat de Montserrat va saber trobar l'enllaç entre aquests dos mons gràcies a sant Benet i va proposar alguns elements de reflexió procedents de la tradició benedictina que continuen tenint un gran vigor als nostres dies, «fins i tot més enllà de l'àmbit dels monestirs».

El dimecres 26 de març el Fòrum Nova Economia, amb el patrocini d'Abertis, Assistència Sanitària Col·legial i Xarxa Elèctrica Espanyola, va aplegar un bon nombre d'empresaris i de professionals liberals disposats a enriquir-se amb les aportacions de l'abat de Montserrat. Amb el títol *Sant Benet: una veu del segle VI que parla a la societat actual*, el P. Josep M. Soler va anar desgranant un seguit de reflexions sobre la tradició benedictina que poden ser fàcilment aplicables en qualsevol comunitat d'homes i de dones, tant si parlem des del punt de vista monacal com si ho fem des del punt de vista empresarial, polític o fins i tot familiar.

La Regla de sant Benet va ser redactada en un marc religiós, cultural i econòmic molt diferent del nostre, però tal com va dir l'abat, «conté uns elements bàsics i perennes que traspassen el temps i les cultures i ens donen en cada moment unes claus precioses de lectura del nostre ésser i del nostre fer». Si sant Benet volia que la comunitat respongués a les necessitats humanes (entre les quals hi ha l'obertura a la transcendència de Déu) i que, al seu torn, els membres de la comunitat s'unissin per dur a terme un objectiu comú, aquest element és fàcilment aplicable tant a les nostres famílies com en l'àmbit empresarial. Així, tal com va exposar el pare abat, «els membres d'aquesta comunitat, units, han d'arribar on difícilment arribarien per si sols; però tanmateix, s'ha de garantir sempre un equilibri entre la comunitat i la forma de ser de cadascú».

«Aquesta base humana de la Regla de sant Benet (individual i comunitària) ens permet fer un salt hermenèutic i intentar aplicar els criteris d'organització monàstica continguda en la Regla a una organització social diversa com pot ser l'empresa o la comunitat política.» I va prosseguir el P. Soler: «La realitat profunda de l'home i de la dona són iguals abans i ara, i la realitat de l'home i la dona són iguals en un monestir que en una empresa. Aquest fonament comú és el que ens permet fer el paral·lelisme entre abat-empresari o dirigent, comunitat-empresa i monjo-treba-

llador; o igualment, entre abat-governant, comunitat-comunitat política i monjo-ciutadà.»

En parlar de la funció de l'abat, el P. Josep M. Soler va destacar els binomis entre autoritat i servei, entre decisió i flexibilitat, entre igualtat i equitat, i entre confiança i responsabilitat. Tractar els monjos adaptant-se a les necessitats i la forma de ser de cadascú, governar amb objectius clars i decidits però alhora amb la suficient capacitat de ser flexible, tenir una autoritat basada en el diàleg i la confiança, sense treure res a l'exigència d'obediència quan la decisió ja és ferma... És que potser aquests elements no són també necessaris a les empreses o en l'àmbit de la política?

Pel que fa a la comunitat, el P. Soler va destacar els binomis entre col·lectivitat i individualitat, entre solidaritat i respecte, entre dificultat i superació, entre fidelitat i modernitat. Per això va dir que «l'ideal al qual cal apuntar és a una comunitat en diàleg (RB 3) i respectuosa amb tots els seus membres (RB 63;71), que se sotenen mútuament les seves febleses (RB 72)».

Finalment, en abordar la figura del monjo, el P. Soler va parlar dels binomis coneixement-llibertat, humilitat-obediència (o disponibilitat-execució) i treball-esforç. «El monjo que s'ha integrat veritablement en la comunitat o, seguint el paral·lelisme, el treballador implicat en la seva empresa o bé el ciutadà compromès, ha de procurar actuar sempre sabent-se dins de quelcom més gran, on d'altres persones conviuen i treballen conjuntament amb unes finalitats comunes i motivadores.» Ara bé, l'abat de Montserrat també va recordar que sant Benet insistia en el fet que la persona no està al servei del treball, sinó el treball al servei de la persona que el fa i de les persones que se'n beneficien: «Així les persones treballen més de gust, fan més bé la feina i serveixen millor la col·lectivitat.»

Com a conclusió el pare abat va donar un consell a tenir en compte: «Només si ens coneixem a nosaltres mateixos i coneixem les persones que tenim al nostre entorn, tot creant un clima de confiança i de motivació, serem capaços de construir unes estructures socials satisfactòries, solidàries i productives.»

Carme Munté

El pare abat de Montserrat va participar en el Fòrum Nova Economia.

Montserrat, símbol de Catalunya

L'encarregat de presentar el P. Josep M. Soler davant de l'auditori aplegat a l'Hotel Avenida Palace va ser Miquel Roca Junyent, que va dir que el monestir de Montserrat és fonamental per entendre Catalunya tant des del punt de vista religiós, com també culturalment i socialment. A propòsit d'això va explicar una anècdota referent a l'any 1939, quan molts catalans es van veure obligats a marxar de Catalunya camí de l'exili. En aquella matinada freda del 1939, abans de creuar la frontera, aquells homes tristos i desolats van voler entonar un cant simbòlic. Uns van proposar cantar la Internacional, d'altres volien optar pel cant dels Segadors, però la realitat és que finalment va ser el *Virolai* el que va ressonar amb gran emoció aquell dia d'enyorances i d'adéus a la pàtria estimada.

Enllaçant amb aquest simbolisme que té Montserrat per a Catalunya, el pare abat va dir que si bé el monestir va tenir un paper molt destacat en la lluita antifranquista, aquest paper ara queda en mans d'institucions com la Generalitat. Ara bé, «sí que veig que actualment se'ns demana de dir una paraula d'orientació en alguns moments, tant sobre qüestions d'Església, ja que creiem que és bo mostrar-ne la pluralitat, com també respecte de la personalitat de Catalunya». El pare abat va reconèixer que seguir aquesta tasca és seguir la tradició de Montserrat i que cal defensar la cultura catalana i la seva identitat com a país, sempre també estant oberts al món.

Durant el col·loqui posterior, l'abat també va parlar de la crisi de vocacions, una realitat que no afecta tant Montserrat com altres seminaris i congregacions religioses, i va abordar una vegada més la qüestió de la Cope. Va lamentar els programes d'aquesta emissora que són agressius per a Catalunya o que «presenten una imatge de responsables d'Església molt vinculada a un partit polític concret», i va recordar que ha intentat fer gestions a la Santa Seu («Em consta que hi ha bisbes que també ho han fet») sobre aquesta qüestió. «He de dir, però, que per a mi és un misteri per què la situació encara no ha canviat.»

Girona

Més de 300 participants a la Pasqua Jove a Pineda de Mar

■ El bisbe va animar els joves a no avergonyir-se de ser cristians

PINEDA DE MAR.— «No ens avergonyim mai de ser cristians», va dir el bisbe Carles Soler als més de 300 de nois i noies d'arreu de la diòcesi que participaven en la Pasqua Jove que enguany, sota el lema «I tu... qui ets?», es va celebrar a Pineda de Mar.

En el seu missatge, el bisbe de Girona, Mons. Carles Soler, va animar els joves a «denunciar la injustícia amb l'honradesa de la vida», a «portar pau apropiant-nos als qui pateixen opressió, solitud i malaltia» i a obrir «horitzons d'esperança als pobres, a tots els qui són oprimits en aquest món que beneficia els rics». El bisbe va reconèixer que «avui no és fàcil ser cristià, però tenim la força i l'alegria de Jesús ressuscitat».

En aquest sentit el missatge als joves seguia el fil conductor de les diferents homilies episcopals d'aquesta darrera Setmana Santa. Especialment comentada en els mitjans de comunicació locals va ser la del Dimarts Sant, en la missa crismal, on va assenyalar que «compartim amb els altres pobles d'Europa, particularment de l'Europa occidental, un canvi sociocultural de signe secularista i neopagà», tot lamentant el fet que «sovint el cristianisme és considerat com una cosa residual i anacrònica, que ha de superar-se i que provoca recels i sospites, pròpies de la crítica decimonònica contra la religió».

El programa original de la Pasqua Jove,

Els joves van viure amb gran il·lusió la Pasqua.

que era previst celebrar a l'entorn de la platja de Canet, es va haver de modificar a causa del mal temps i la forta calamar-sada que va deixar gran part del Maresme del tot blanc, amb uns paisatges que semblaven més propis del temps de Nadal que no de l'inici de la primavera.

Així, la cerimònia de benvinguda es va fer al Centre Cultural, on el so dels timbals encara es va fer més contundent. La representació teatral així com la gimcana també es van fer sota cobert. L'edifici també va acollir la taula rodona, molt participada per cert, amb Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau, i el fotògraf de guerra Miquel Ruiz, que van aportar experiències i iniciatives davant de situaci-

ons crítiques que, ara mateix, es donen a diferents punts del planeta, alguns no gaire llunyans de casa nostra.

L'acte central va ser la celebració de la Vetlla Pasqual a l'església parroquial de Santa Maria. En el decurs d'aquesta litúrgia va ser quan el bisbe Carles va agrair i felicitar a tots els participants i organitzadors el seu esforç davant de la realitat meteorològica. També va assenyalar que els cristians no hem de tenir por perquè, com diu l'Evangeli de Pasqua, la força del Senyor que venç la mort ens acompanyarà sempre.

En resum, una Pasqua Jove que ha vençut la vergonya de ser cristians i també el repte del mal temps.

Víctor Gay

SOLSONA

Viacrucis al Clot dels Aubens

TÀRREGA.— Dos-cents devots dels arxiprestats de Tàrraga i també de la Segarra van assistir el diumenge dia 9 de març a la celebració del viacrucis a l'indret anomenat del Clot dels Aubens, a prop de Cervera, lloc on van ser martiritzats els dotze carmelites de la comunitat targarina i que van ser beatificats el 28 d'octubre a Roma. Les seves restes es poden venerar al santuari de la Mare de Déu del Carme i dels Beats Màrtirs Carmelites.

En aquest acte, emmarcat en les celebracions que s'han anat succeint després de la beatificació, van assistir-hi 200 persones vingudes en gran nombre de la capital de l'Urgell i altres també de Cervera, que van haver de suportar al final l'aparició d'una petita pluja. El viacrucis va ser presidit pel pare carmelita Miquel Basagañas i dirigit pel prior del convent del Carme de Tàrraga, el pare Manel Bonilla, acompanyat del rector de Cervera, Mn. Antoni Bonet, i d'altres sacerdots i religiosos de tots dos arxiprestats.

Els cristians van recórrer pietosament el lloc

emblemàtic del Clot dels Aubens, el qual darrenament ha estat restaurat en el seu recorregut de les catorze estacions així com el monument que recorda el martiri dels nous beats màrtirs, amb la col·laboració del Ministeri de Foment i de l'Ajuntament de Cervera, que ha plantat arbres en tot el camí. Aquesta és la primera vegada que se celebra un viacrucis després de la beatificació del carmelites i possiblement podria tenir una continuïtat anual dins del temps quaresmal. (R.E.)

TORTOSA

El bisbe presideix la missa crismal a la catedral

TORTOSA.— El bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, va presidir la missa crismal a la catedral tortosina el dimarts sant amb l'assistència de prop de noranta sacerdots i un bon grup de fidels que omplien mitja seu.

Els olis beneïts i el crisma van ser donats per la cooperativa tortosina Soldebre. En ser les Terres de l'Ebre una comarca rica en oli gairebé cada any l'oli que després es distribueix a les parròquies per a l'administració dels sacraments és obsequiat per alguna de les diverses cooperatives d'oli que tant a la ciutat com a la diòcesi hi ha.

D'altra banda, aquest any celebren les noccs d'or sacerdotals José Adell, professor de Sagrada Escripura del Seminari diocesà i rector de Benifallet; Marcos Gascón, resident a Vinaròs, i Redento Conesa, també resident a Vinaròs. Es va fer memòria també de Mn. Tomàs Cardona, traspasat quan estava de missioner a Santo Domingo i que va ser ordenat l'any 1958. Va celebrar les noccs de plata Genaro Cachaca, sacerdot bolivià que està adscrit a la parròquia de l'Assumpció de Vinaròs.

En l'homilia el bisbe va agrair el do del sacerdoci i va animar els sacerdots a viure amb il·lusió i esperança la vocació rebuda de Déu.

En el *memento* dels difunts es va recordar de manera particular els sacerdots que en aquest darrer any han passat a la Casa del Pare: José Gellida, Ramon Gasulla i els operaris diocesans que treballaven a la nostra diòcesi José Maria Carda i Isidre Sala. (V.M.C.)

Prop de 5.000 persones a la processó dels Dolors de Bellpuig

BELLPUIG.— Prop de 5.000 persones vingudes de moltes comarques lleidatanes van participar en la magna processó penitencial dels Dolors de Bellpuig, tradicional acte religiós que es va iniciar ja fa més de tres-cents anys en aquesta vila ducal, quan va arribar a la localitat la primera imatge de la Verge. L'emotiva processó està organitzada per la venerable confraria de la Verge dels Dolors i constitueix el pòrtic de la Setmana Santa a les Terres de Lleida. Aquest any l'itinerari va recórrer el centre històric de la població durant prop de dues hores per retornar a la parroquial de Sant Nicolau, amb la presència de més d'una trentena de penitents, la desfilada dels seus artístics sis passos i un grup d'una trentena d'armats.

La solemne eucaristia concelebrada va ser presidida pel bisbe de Solsona, Mons. Jaume Traser, amb la presència dels priors de la festa, Eudald Boleda i Neus Grañó, i la Junta de la Congregació dels Dolors. Entre altres actes populars, va destacar la concessió al Teatre Armengol del premi Valeri Serra i Boldú de Cultura Popular en la seva 24a edició, amb l'assistència del director de Cultura Popular de la Generalitat, Ramon Fontdevila, i l'alcalde, Ramon Jounou. El premi es va atorgar a l'humanista de Manresa Jaume Plans pel seu treball *Arquitectura tradicional rural en pedra seca del Bages*.

També cal destacar molt especialment l'homenatge fet a la memòria de Mn. Jesús Capdevila, músic i poeta, de Bellpuig, al qual es va dedicar un opuscle dins de la col·lecció «Gent de Casa». Després els professors de l'Escola Música van oferir un selecte concert. (R.E.)

Lleida

Mons. Salinas presideix el viacrucis fins a la Seu Vella

■ La Congregació de la Sang va tenir un emotiu record per la mare del bisbe, recentment traspassada

LLEIDA.— El bisbe administrador apostòlic de Lleida, Xavier Salinas, va presidir enguany el tri-du pasqual a la catedral de Lleida. El matí del Divendres Sant va presidir el viacrucis que, organitzat per les deu parròquies que conformen l'arxiprestat de la Seu Vella, surt de la parròquia de Sant Martí de Lleida i es dirigeix fins a l'antiga catedral, ascendint pel turó de la Seu Vella.

El bisbe Salinas, acompanyat pels rectors i preveres adscrits a les esmentades parròquies, es va situar darrere de la imatge del Sant Crist de l'Agonia de la Pia Unió dels Portants de Sant Llorenç i de la imatge de la Pietat de la Confraria del barri de Jaume I el Conqueridor, acompanyades per un gran nombre de fidels, seguint les catòrze estacions del camí de Jesús a la creu. En arribar a dalt del turó i entrar a la nau basilical de l'antiga catedral, després de les paraules del bisbe Salinas, es va procedir a l'adoració de la creu.

El mateix Divendres Sant a la nit, el bisbe va assistir a la processó del Sant Enterrament, organitzada per la Congregació de la Puríssima Sang de Nos-

Josep Manel Prada

El bisbe Salinas va acompanyar el Sant Crist de l'Agonia fins a la Seu Vella.

tre Senyor Jesucrist des de l'any 1733.

Mons. Salinas va presenciar la processó des de la llotja d'autoritats, ubicada a l'avinguda de Catalunya, i va contemplar els onze passos amb la representació dels misteris de la passió i mort de Crist, acompanyats per les diverses confraries i germandats de Setmana Santa existents a la ciutat de Lleida. Com és tradició, la processó va ser tancada pel tabernacle de la Mare de Déu de la Soledat, que en el moment de passar davant de la tribuna d'autoritats es va aturar. Va ser en aquest mo-

ment en què el prior seglar de la Congregació de la Sang va agafar un parell de flors que guarnien la imatge de la Verge, per lliurar-les al bisbe Salinas, en record i homenatge a la seva mare, recentment traspassada. Aquest gest va fer emocionar l'administrador apostòlic, que va agrair a la Congregació la Sang la seva delicadesa. Tot seguit es va incorporar a la processó, que va recórrer diversos carrers de la ciutat de Lleida en una freda nit de Divendres Sant.

Jordi Curcó

La Granadella celebra la Pasqua amb una processó única a la diòcesi

LA GRANADELLA.— El poble de la Granadella, a la comarca de les Garrigues, va cloure el diumenge de Pasqua les celebracions de la Setmana Santa amb la tradicional Processó de l'Encontre o Trobament, que va comptar amb una nombrosa participació.

A les dotze del migdia, a l'església de Santa Maria de Gràcia, va tenir lloc la missa de Pasqua oficiada pel rector, Mn. Martí Sandiumen-

ge. Finalitzada la missa, va fer la seva sortida de l'església la custòdia sota tàlem que duia el rector. A continuació ho va fer també la imatge de la Mare de Déu dels Dolors, que també va enfil·lar la carretera de Bovera per sortir a «l'encontre» del Senyor Ressuscitat.

Vora els murs de l'església, va tenir lloc «l'encontre», senzill però emocionat alhora. La imatge de la Verge, situada enfront de la custòdia, va anar apropant-se tot fent tres genuflexions rituals que simbolitzaven l'adoració de Maria al seu Fill ressuscitat. En aquest precís moment van repicar les campanes i el cor parroquial va entonar el *Regina Caeli*, al·leluia...

La Granadella té l'honor i el goig d'haver sabut conservar la seva processó de l'Encontre, única a la diòcesi de Lleida, que el poble estima i vol, com ho ha fet també amb el Desclavament de la Creu, que té lloc la nit del Divendres Sant, abans de la processó del Sant Enterrament. Dues tradicions religioses que han perviscut perquè el poble les ha estimat i conservat amb fidelitat. (J.C.)

La imatge de la Verge se situa davant del seu Fill Jesús per procedir a «l'encontre».

L'administrador apostòlic demana respecte a la disciplina eclesiàstica

LLEIDA.— La catedral de Lleida va acollir la celebració de la missa crismal, amb una nombrosa assistència de fidels que omplien el primer temple de la diòcesi. La celebració va ser presidida pel bisbe de Tortosa i administrador apostòlic de Lleida, Mons. Xavier Salinas Viñals, i concelebrada per prop de noranta sacerdots i religiosos. El bisbe Salinas, en l'homilia, va convidar els preveres a superar la superficialitat en la seva acció pastoral i a mirar el món amb ulls de misericòrdia i amor com ho feu Jesús: «El nostre món necessita més que mai un gran impuls d'esperança.»

Tot seguit, referint-se a «alguns temes que demanen una resposta coratjosa», va dir que cal una actitud de comunió i respecte a la disciplina eclesiàstica: «Fidel a aquesta disciplina eclesial, davant d'alguns problemes que afecten la diòcesi, he manifestat la meua fidelitat a la promesa d'obediència que vaig fer al Sant Pare. Aquesta disciplina em sembla fonamental si no volem que altres interessos, no pròpiament eclesials, orientin les nostres decisions com a pastors. Viure dintre d'aquesta disciplina no suposa renúncia a la recerca de la justícia ni de la veritat, però demana sempre fidelitat a la comunió eclesial.»

El bisbe Salinas també va convidar a viure la resposta a aquests problemes amb els instruments propis de l'Església i amb esperit eclesial: «Serà aquesta una manera molt important de preparar el camí del nou bisbe, que trobarà una Església que, com tantes altres, té les seves dificultats però que roman unida en allò essencial i respectuosa amb la disciplina que garanteix la comunió eclesial.» (J.C.)

URGELL

Pasqua Jove a Sant Martí Sesgueioles

SANT MARTÍ SESGUEIOLES.— 25 joves de 12 a 16 anys dels grups juvenils del bisbat d'Urgell (de la Seu d'Urgell, Puigcerdà i Oliana) van participar en la Pasqua Jove organitzada pels germans de La Salle. Aquesta Pasqua pretén a partir de la convivència i de l'amistat introduir els nois i noies dins la vivència pasqual.

La trobada va tenir lloc al Casal Sant Martí de La Salle, a Sant Martí Sesgueioles. L'experiència va ser molt positiva entre els joves i, a més, va enfortir la relació entre ells i va intensificar el sentit de grup i la sensació d'estar fent un camí junts de formació humana i cristiana. Els tres dies van acabar amb una celebració eucarística preparada pels animadors dels grups juvenils del bisbat presents a la trobada: el germà David Pérez, Toni Egea i Lluís Plana. A més, la celebració la va presidir també un prevere del bisbat: Mn. Toni Elvira. (C.C.)

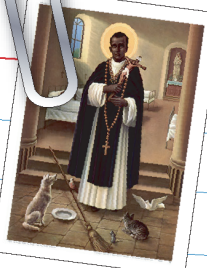

Tfn: 93 2042433

ELS EXTRAORDINARIS

SANT MARTÍ DE PORRES FOU UN HOME EXTRAORDINARI PERQUÈ SEMPRE VA OBEIR A LA PRIMERA I AMB MOLTA ALEGRIA.

Sant Martí de Porres

Nom: Martí de Porres

Data de naixement: 9 de Desembre de 1579

Lloc de naixement: Lima, Perú

EN UNA HUMIL CASA DE LIMA (PERÚ) VA NÉIXER MARTÍ DE PORRES. AJUDAVA EN TOTES LES FEINES DE CASA LA SEVA MARE. SEMPRE ES DISTINGÍ PER LA SEVA BONDAT I PER ESTAR PENDENT DELS ALTRES, ESPECIALMENT DE LA SEVA GERMANA.

QUAN VA COMPLIR 15 ANYS VA DECIDIR INGRESSAR EN EL CONVENT. ES DEDICAVA A FER LES FEINES QUE NO VOLIEN FER ELS ALTRES, COM CUIDAR ELS MALALTS, I POSAVA SEMPRE UN GRAN AMOR EN FER LES COSES.

EN UNA OCASIÓ, UNA EPIDÈMIA VA ARRIBAR AL CONVENT I MÉS DE SEIXANTA MALALTS VAN HAVER DE SER ATEOS PER FRA MARTÍ. EL SANT FRARE HAVIA DE MULTIPLICAR-SE I DÉU LI HO VA PERMETRE. TOTS ES VAN QUEDAR ADMIRATS EN SABER QUE HAVIA ESTAT A DOS LLOCS DIFERENTS AL MATEIX TEMPS. TAMBÉ ES DEIA QUE SE L'HAVIA VIST A PARÍS, A MEXIC I A L'ÀFRICA SENSE HAVER SORTIT DEL CONVENT DE LIMA.

AL 1639, L'ARQUEBISBE DE MÈXIC, QUE ESTAVA A LIMA MOLT MALALT, EL MANÀ CRIDAR, PERÒ NO EL TROBAVEN. EL SUPERIOR VA INVOCAR L'OBEDIÈNCIA DE FRA MARTÍ I AQUEST VA APAREIXER A L'INSTANT. ES VA PRESENTAR DAVANT DE L'ARQUEBISBE I, POSANT LA MÀ SOBRE LA REGIÓ DEL DOLOR, EL VA CURAR ACTE SEGUIT. DIES DESPRÉS, EL SANT VA CAURE MALALT I VA DIR QUE MORIRIA D'AQUESTA MALALTIA.

EL 3 DE NOVEMBRE DE 1639, A LES 9 DEL VESPRE, MENTRE ELS RELIGIOSOS RESAVEN EL CREDO, FRA MARTÍ DE PORRES VA MORIR AMB LA PAU I AMB L'ALEGRIA DE SABER QUE SEMPRE HAVIA FET LA VOLUNTAT DE DÉU.

IUVE és una fundació inspirada en el humanisme cristià amb més de 20 anys d'experiència, que promou la cultura de la solidaritat dels espanyols cap a les persones més necessitades.

Dintre d'ella destaquen els centres 1 KILO DE AYUDA, on s'atenen especialment nens immigrants entre 6 i 12 anys, donant-los gratuïtament recolzament escolar, activitats lúdiques i formació en valors, amb l'ajuda de voluntaris de batxillerat i universitaris.

La basílica de Santa Maria del Pi acull el «Retaule de Sant Josep Oriol»

Memòria viva del Doctor Pa i Aigua

BARCELONA.— Un any més, l'església basílica de Santa Maria del Pi va acollir el 8 de març passat el ja tradicional *Retaule de Sant Josep Oriol*, drama sacre en memòria del qui és un dels sants barcelonins més venerats, conegut popularment com a Doctor Pa i Aigua. Organitzada per l'Associació del Retaule de Sant Josep Oriol, la representació d'enguany va comptar amb la presència destacada del cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona.

Una de les activitats culturals i religioses més multitudinàries de la parròquia de Santa Maria del Pi de Barcelona és cada any la representació del *Retaule de Sant Josep Oriol*. És un moment d'intensa joia i dedicació per a tota la comunitat parroquial, i de manera molt particular per a l'Associació del Retaule de Sant Josep Oriol, que des de fa dotze edicions s'esmerça per millorar any rere any el drama sacre que descriu la vida i les obres d'aquest sant tan vinculat a la ciu-

tat de Barcelona i sobretot als veïns del Pi.

Conegut popularment com a Doctor Pa i Aigua, sant Josep Oriol (1650-1702) va destacar pel seu caràcter humil, d'entrega als altres i d'intensa pregària. Com s'explica solemnement a l'inici de l'acte: «Sant Josep Oriol va dedicar la seva vida als més pobres. I no solament va viure per als pobres, sinó sobretot amb els pobres. Va viure pobre, des del vestir fins al menjar. Per això fou anomenat el Doctor Pa i Aigua.» I es continua dient: «Va seguir

Jesucrist fins al final, en tota la seva radicalitat. Per això és sant, i un sant ben popular. En ell veiem un crit dels pobres d'avui dels nostres carrers i places que clamen justícia i dignitat, pa i treball, aigua i afecte humà.»

La 12a edició del *Retaule de Sant Josep Oriol* manté un esquema ja tradicional dividit en tres nocturns: els orígens, la vida de sant Josep Oriol i la mort. Al llarg d'una vintena de quadres escènics, amb gran importància de la interpretació musical, el drama desenvolupa pinzellades d'una vida que ha deixat petjades pregones a la Ciutat Comtal. En l'edició d'aquest any, segons explica Oriol Bosch, director del *Retaule*, «s'ha pretès remarcar la manera genuïna de Josep Oriol d'entrar al cor de la gent». També s'ha apostat per una més gran plasticitat en els quadres «per tal de reforçar el format propi d'un

retaule, talment l'estiguéssim contemplant», afirma Bosch. Les peces musicals que acompanyen les escenes són de l'època del sant, algunes d'elles partitures genuïnes de Santa Maria del Pi, juntament amb el cant gregorià del cor de beneficiats. «El nostre gran objectiu —assegura el director del Retaule— ha estat recrear l'atmosfera adequada per transportar-nos a l'època en què va viure Josep Oriol, alhora que actors, intèrprets i públic conformen el conjunt visual que dona sentit al retaule.» I acaba dient convençut: «El muntatge final és el resultat de l'esforç i dedicació de voluntaris de diferents entitats vinculades al barri i a la parròquia.» I és que, en definitiva, el *Retaule del Doctor Pa i Aigua* ha esdevingut un element de comunió i fraternitat al voltant d'una personalitat realment aclaparadora. (C.C.)

Fotos: Agustí Codinach

Vic

Seixanta joves fan un pelegrinatge a Roma

■ «Saludo especialment els joves de la diòcesi de Vic», va dir el Papa durant l'Àngelus

VIC.— Amb les sigles R+D+I les empreses indiquen tres trets essencials per encarar el futur: recerca, desenvolupament i innovació. Si transmetre la fe als joves és una qüestió de futur potser serà convenient

aplicar aquests tres criteris a la pastoral amb joves. Això és el que ha fet el bisbat de Vic amb el concepte tradicional de pelegrinatge, creant una versió que respongui a les necessitats dels joves d'avui.

La recerca ens ha fet adonar que el jove ha trencat el concepte d'espai: tot queda a prop. D'altra banda, la societat ofereix una àmplia oferta de viatges. El jove necessita experiències més que teories. Però necessita experiències positives, que l'ajudin a descobrir qui és i a carregar les piles per un dia a dia sovint esgotador. Això és el que tradicionalment oferia un pelegrinatge. Per què no desenvolupar les intuïcions del pelegrinatge tradicional basades en un profund coneixement de la persona?

Amb aquestes premisses és fàcil innovar i oferir un nou format de pelegrinatge. El resultat és el pelegrinatge jove a Roma.

En un pelegrinatge el més important és la persona i l'actitud amb què afronta tot el que succeeix. La pobresa de mitjans, deixar enrere les comoditats de casa, el cansament i els imprevistos són elements d'una pedagogia que fa adonar al jove de les seves possibilitats: l'obliguen a carregar amb la seva persona i la seva història; a cercar ajut en l'altre; a pensar en el grup. D'aquesta manera les incomoditats del «baix cost», l'atapeïment dels 60 pelegrins dins del bus públic, les cues, esdevenen moment òptim per a la convivència i l'esperit positiu.

A les entranyes de l'església

El turista es queda a la façana del Vaticà. El jove vol anar a fons, saber-ne més. Per això el primer pas és anar al motiu últim del Vaticà: al sepulcre de sant Pere, que sembla estar confirmat pels darrers estudis arqueològics. El jove valora el testimoni, el de Pere, un pescador de Galilea que acaba la seva vida al cor del gran Imperi Romà per coherència amb la seva fe en Jesús. Pere, a més, és proper al jove: ell, davant dels amics i amigues, no va tenir por de manifestar la seva fe en Jesús. Però així va descobrir com Déu renova la confiança en nosaltres.

El tresor amagat del Vaticà: una visió molt diferent dels tòpics mediàtics

Va fer d'amfitrió en Jaume, un jove capellà vigatà que estudia a Roma. Havia promès als joves portar-nos dins del Vaticà, en un lloc on els turistes no hi accedeixen mai. Veuríem un tresor amagat? Papers secrets? El lloc es diu *Dono di Maria*. Ens obriren les portes uns avis amb la mirada perduda i un somriure als llavis. També uns joves prematurament envellits. Tots ells es veien treballats per

Mariona Soldevila

El grup de joves davant del Colosseu romà.

En un pelegrinatge el més important és la persona i l'actitud amb què afronta tot el que succeeix

la vida, amb més plecs a la pell que les escultures de Miquel Àngel; però, com elles, cobertes amb una pàtina de tendresa. Què hi feien al Vaticà? Un voluntari ens ho explica: Joan Pau II va voler que els més necessitats tinguessin un lloc al Vaticà. Per això va regalar a la mare Teresa de Calcuta tot un edifici, el que antigament era ocupat per la Inquisició. Els mostraren la capella, el pati, el menjador on cinc germanes missioneres de la caritat i 100 voluntaris tenen cura dels pobres de Roma i els ofereixen plat calent i llit per dormir quan cal.

El voluntari ens va explicar la bona relació que tenen amb els veïns: «Cada dimecres el secretari del Papa ens baixa tot allò que a l'audiència del matí els pelegrins ofrenen al Sant Pare.» Pel que es veu, aquestes relacions de veïnatge ja vénen d'enrere: el despatx del llavors cardenal Ratzinger dóna just al costat del *Dono di Maria* i sovint s'hi deixava escapar per oferir-los companyia i algun obsequi. Pel que sembla també dins del Vaticà hi ha un convent de monges de vida de

moderna. Finalment el Sant Pare va adreçar unes paraules que animaven els joves a viure la vida i a tots a no deixar els infants i els joves sols: tots som responsables de l'educació. L'escollíem, asseguts, a escassament uns metres.

Pasta&Pizza

Va bene?—va dir el cambrer. *Benissimo!*—van aprendre a dir els joves. Tot i que les quantitats no eren suficients per la gana dels nois i noies, una bona lassanya ens va refer. De fet, amb pocs minuts, la comitiva va tornar a estar en peu de guerra i amb ganes de més marxa. El *gelatto*, tot s'ha de dir, també hi va ajudar.

Una societat «omnipotent»

A la tarda el cicerone va acompanyar el grup a les restes de l'Imperi Romà. És fàcil imaginar-se com es reunien els membres del senat, com acudien als temples pagans, el funcionament quotidià dels ciutadans romans, orgullosos de la seva història i d'accions com les reflectides a la columna de Trajà. Com a guinda del pastís, la visita al Colosseu.

També és fàcil ubicar en aquest context la vida dels primers cristians. A les seves tombes (les catacumbes) s'hi descobreixen

pregària contemplativa: es veu que aquí creuen en la força de la pregària...

Quant hem pagat per estar aquí?

La plaça de Sant Pere era plena de famílies. Resulta que les parròquies de Roma havien quedat amb el Papa perquè els havia escrit una carta sobre el tema de l'educació. Els guardes d'ordre van col·locar el grup de Vic al davant de tot, a sobre les escales de la basílica de Sant Pere. Una de les noies del grup va dir: «I quant hem pagat per estar aquí?» En el seu cap hi devia haver el Camp Nou, on una entrada a tribuna és força més cara que al gol.

Joves i educadors van exposar les seves experiències en l'educació. Alguns prenen nota de les coreografies que els joves ballaven mentre sonava una música

senyals d'esperança, de vida.

El papa Benet saluda «els joves de la diòcesi de Vic»

Tractant-se d'un pelegrinatge diocesà es va comunicar al Vaticà la presència dels vigatans. Diumenge, a l'hora de l'Àngelus i amb la immensa plaça de Sant Pere gairebé plena, el papa Benet va respondre al gest amb una salutació ben cordial a tot el grup: «Saludo especialment els joves de la diòcesi de Vic.» Un fet històric que els joves van apreciar.

Amb menys de 48 hores havien viscut moltes experiències.

Enllaunats com sardines tornaven a casa, amb l'esperança que la moneda que van tirar dins la *fontana di Trevi*—d'un cèntim, que hem de fer país—, els convidés ben aviat a tornar a Roma. (C.C.)

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA
(EDICIÓ SETMANAL)

GUIA DE L'ESGLÉSIA DE
L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA
(EDICIÓ ANUAL)

BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT
DE BARCELONA
(EDICIÓ MENSUAL)

RÀDIO ESTEL
24 H AL DIA

Informeu-vos al telèfon: 934 092 810 — Fax: 934 092 775
c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 — 08014 Barcelona — e-mail: publicitat@catcrist.com

Sant Feliu de Llobregat

El bisbe Agustí Cortés presideix a Olesa la «Missa dels Misteris»

■ La celebració va tenir lloc a la parròquia de Santa Maria

SANT FELIU DE LLOBREGAT.— El 18 de març passat, Dimarts Sant, a les vuit del vespre, el bisbe de Sant Feliu, Mons. Agustí Cortés, va presidir la tradicional «Missa dels Misteris» a la parròquia de Santa Maria d'Olesa de Montserrat. En el decurs d'aquesta celebració van ser presents els onze passos o escultures que recorden els principals moments de la passió de Jesús i que a Olesa compten amb una tradició molt arrelada.

La localitat d'Olesa de Montserrat, a banda de l'emblemàtica representació de la Passió, compta també amb altres maneres de reviu els misteris fonamentals de la fe cristiana, com ara la tradició dels Monuments de Setmana Santa, anomenats popularment «Misteris», que es comença a documentar a la darrer del segle XVII i al llarg del segle XVIII, encara que el seu origen pot ser fins i tot anterior.

Les onze imatges o conjunts escultòrics que formen part d'aquests Misteris es conserven durant tot l'any a diverses cases del municipi i només un cop a l'any són traslladades fins a l'església parroquial per celebrar amb aquestes obres d'art l'anomenada «Missa dels Misteris».

La celebració va comptar enguany amb un caràcter més solemne i rellevant, pel fet d'haver estat presidida per primera vegada pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés Soriano, que es va mostrar molt interessat per conèixer aquesta devoció popular tan arrelada a Olesa. L'anomenada Missa dels Misteris va tenir lloc el 18 de març passat, Dimarts Sant, i va comptar amb l'acompanyament musical de les dues corals d'Olesa de Montserrat: l'Escolania d'infants, i la Capella de Santa Maria, totes dues dirigides per Marc Tost. Amb la seva ja tradicional Missa dels Misteris, Olesa va iniciar oficialment la Setmana Santa. Va ser una festa molt entranyable i popular, amb més de 700 persones i l'església plena de gom a gom, i amb representants de tots els barris del municipi.

Imatges de la Passió

Les escenes representades als Misteris i els seus llocs habituals de presència són: *Jesús prega a l'hort de les oliveres*, al veïnat de Santa Oliva; *El bes de Judes*, al veïnat de l'Hospital de Nostra Senyora de Montserrat; *La flagel·lació de Jesús*, a Cal Puigjaner; *Ecce Homo*, a ca l'Escossi; *El carrer de l'amargura*, a Cal Pel·la; el *Sant Crist de l'agonia*, al veïnat de Sant Bernat; *Sant Crist*, a la parròquia de Santa Maria; *Soledat de Maria en el Calvari*, al veïnat del carrer Argelínes; *El Davallament*, al veïnat de Can Carreras; *Sant sepulcre*, a Ca la Rosa del Janot; i *Mare de Déu dels Dolors*, a la parròquia de Santa Maria.

Aquestes imatges, antigament sortien en processó pels carrers de la localitat. Actualment, però, la tradició ha evolucionat i ara són els veïns d'Olesa i gent vinguda de fora els que recorren el poble anant a visitar els diversos misteris als seus emplaçaments els dies de Dijous i Divendres sant. Aquesta tradició aplega milers de persones, amb una dimensió religiosa molt profunda, que es complementa perfectament amb l'altra representació emblemàtica de Setmana Santa olesana, *La Passió d'Olesa*. (C.C.)

El bisbe va presidir amb molt d'interès la celebració.

Algunes de les imatges compten amb una gran veneració.

Cloenda de la visita pastoral a l'arxiprestat de Sant Boi

SANT BOI DE LLOBREGAT.— Amb la celebració d'una eucaristia solemne a la parròquia de Sant Baldri, de Sant Boi de Llobregat, el 8 de març passat es va fer la cloenda de la visita pastoral a l'arxiprestat de Sant Boi de Llobregat per part del bisbe de Sant Feliu, Mons. Agustí Cortés.

Des del 29 de gener, data d'inici de la visita, s'han produït diverses reunions, trobades i actes per tal que el bisbe conegui *in situ* la realitat eclesial i social d'aquest territori, les seves necessitats i potencialitats. A més de les parròquies, Mons. Agustí Cortés ha visitat, entre altres, els ajuntaments de Sant Boi de Llobregat i Santa Coloma de Cervelló, municipis que pertanyen a l'arxiprestat de Sant Boi, i les comunitats religioses dels salesians, claretians, hospitalaris i hospitalàries d'aquestes localitats.

Nombrosos fidels van assistir a l'eucaristia de cloenda de la visita pastoral concelebrada per tots els rectors de la localitat i altres preveres de l'arxiprestat. Aquesta va ser l'única missa vespertina celebrada aquell dissabte a Sant Boi de Llobregat, per remarcar d'aquesta manera el sentit de comunitat arxiprestal entorn del seu bisbe diocesà.

Al final de la celebració, es va llegir un document que recollia les conclusions de totes les trobades que s'han dut a terme des del 29 de gener de 2008, quan es va iniciar la visita pastoral, amb les parròquies, centres religiosos, catequistes, voluntaris de Càritas, Pastoral de la Salut, Pastoral Familiar, Consells d'Economia, professors de religió, germandats de la parròquia de Sant Josep Obrer, comunitats neocatecumenals, alcaldes de Sant Boi de Llobregat i de Santa Coloma de Cervelló... i moltes persones que en el darrer mes i mig s'han apropiat a dialogar amb el bisbe Agustí Cortés.

Amb periodicitat de cinc anys, es demana que els bisbes realitzin una visita pastoral a cadascun dels arxiprestats de la seva diòcesi. Des que el bisbe Agustí Cortés va prendre possessió del seu càrrec com a ordinari de la nova diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, ha visitat ja l'arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat, el de Garraf i aquest últim de Sant Boi de Llobregat. (C.C.)

ESTIC CONTENTA! HE ELEGIT TENIR EL FILL!

TELÈFONS DE LA VIDA
932 047 111 i 932 805 683

A PRO VIDA m'han ajudat a pujar-lo

FUNDACIÓ PRO VIDA DE CATALUNYA
BONAPLATA, 42, 1R, TEL. 932 047 111
08034 BARCELONA

Terrassa

Inici de les obres de la Cúria diocesana

TERRASSA.— El dilluns dia 3 de març es van iniciar les obres de construcció de la Cúria diocesana del bisbat de Terrassa. L'immoble, situat en el terreny del carrer Vinyals 47-49, es construirà sobre una parcel·la de mil metres quadrats, a través d'un conveni de participació amb la Fundació Busquets. El projecte, que ja ha estat aprovat per l'Ajuntament i pel mateix bisbat, se situa en el marc del Pla Especial Fundació Busquets-Bisbat de Terrassa, redactat sobre la base del Pla General d'Ordenació de la ciutat.

Del projecte de la nova cúria diocesana del bisbat de Terrassa se n'ha encarregat l'arquitecte terrassenc Jan Baca, que en aquests darrers anys ha estat autor de dos edificis emblemàtics més a la ciutat, com són la seu central de Caixa Terrassa i el *Diari de Terrassa*. Baca ha dissenyat un edifici singular, caracteritzat per la seva discreció, funcionalitat, harmonia de formes, adaptat a l'entorn del tram sud de la Rambla d'Ègara. Es pretén, a més, que sigui un edifici sostenible, i en aquest sentit està previst instal·lar a la coberta un sistema de plaques solars per a la producció d'electricitat.

L'edifici tindrà una superfície total construïda de 5.170 metres quadrats, dels quals 2.660 metres quadrats seran sobre rasant, distribuïts en quatre plantes. La resta de la superfície correspon a una planta de semisoterrani i tres de soterrani.

A l'edifici, distribuït en dos mòduls diferents, hi haurà ubicades les dependèn-

cies administratives del bisbat, amb oficines, despatxos i sales de reunions. Tindrà les oficines d'atenció general al públic, amb la secretaria general, així com les oficines de les causes matrimonials i les d'economia. També s'hi ubicaran les dependències del Tribunal eclesiàstic, la secretaria particular del bisbe i els despatxos dels vicaris generals i del bisbe. En un mòdul situat a la part interior de l'edifici hi haurà les oficines i les sales de les dinou delegacions episcopals. També hi haurà dos apartaments, un per al bisbe i un altre per al seu secretari.

El semisoterrani disposarà d'una capella amb una cabuda per a unes vint-i-cinc persones, una sala d'actes, d'una capacitat per uns cent vint assistents, i un espai ampli destinat a la instal·lació de l'Arxiu diocesà. Les altres tres plantes del soterrani es destinaran a pàrquing, que en conjunt tindrà una cabuda per a uns setanta-cinc vehicles. Un 20% de les places seran per a

Signatura dels convenis previs a l'inici de les obres.

utilització del bisbat i la resta quedaran per a ús públic en règim d'explotació per part de la Fundació Busquets.

Per tal de finançar les obres de construcció, i atès que la Comissió per al Repartiment dels Béns de les tres diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat constituïda l'any 2005, encara no ha finalitzat el seu treball, l'obra es finançarà amb un crèdit a llarg termini amb Caixa Terrassa. L'obra ha estat adjudicada finalment a Construccions Baldó de Terrassa.

Com a pas previ a l'inici de les obres, el

26 de febrer passat va tenir lloc la tramitació dels darrers documents necessaris per a la construcció. En primer lloc, es va signar el conveni entre el bisbat de Terrassa i la Fundació Busquets, a través de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses i Joan A. Pujals, president de la Fundació Busquets. Seguidament es va realitzar la signatura de l'operació de crèdit amb Caixa Terrassa entre el bisbe de Terrassa i Enric Mata, director general de Caixa Terrassa. Finalment, es va signar el contracte amb Construccions Baldó S. A. per a la realització de l'obra. (C.C.)

Tibidabo us informa

1. Peregrinacions

Any Jubilar de Tarragona.

Dissabte, 10 de maig 2008.

Peregrinació a Lourdes.

13 al 15 de juny 2008 amb motiu del 150 aniversari de les Aparicions i participació als diferents actes.

Per Informació: Temple del Tibidabo tel: 934 175 686
Viatges Magister tel: 934 879 423

2. Il·luminació del Temple

Hi ha persones que col·laboren perquè el Temple estigui il·luminat totes les nits. Tu també pots contribuir a fer possible aquesta realitat. Envia al teu donatiu al Temple del Sagrat Cor de Jesús del Cim del Tibidabo.

3. Dijous Eucarístics

Tots els dijous de l'any es fa una Hora Santa de 21,15 a 22,15 hores: Moment privilegiat per l'oració i reflexió.

4. Adoració Perpètua

Dia i nit el Santíssim està exposat, sense interrupció a la Capella de l'Adoració Perpètua. Us invitem a que participeu una hora al mes. Truqueu al telèfon 934 175 686.

5. Novè Concert del cicle "Clàssica"

Diumenge, dia 13 d'abril de 2008 a les 18 hores.

Quintet de Cordes de l'Acadèmia del Liceu amb **Maria Duc** (soprano), **César Femeneia** (trompeta) i **Elías Morant** (clavecí).

Obres de Haendel, Bach, Telemann, Mozart i Scarlatti.

Clàssica

cerers
des de
1862

CERABELLA

P.I. Can Clapés, 08181 Sentmenat (Barcelona)
T. 93 715 31 02 / Fax 93 715 02 51
CERERIA ABELLA
Sant Antoni Abat, 9, 08001 Bcn.
T. 93 441 09 07 / Fax 93 441 70 47
Boters, 5, 08002 Bcn. T./Fax 93 318 08 41
Comte Borrell, 41, 08015 Bcn. T.93 442 93 28

Testimoni

El monestir de Santa Maria de Poblet no està fet només de pedra, sinó també de memòria, pregària, treball i silenci. És un monument viu. Aquí se sent la veu dels silencis de Déu. Aquí es poden recuperar les veritables dimensions de l'ànima. Les seves venerables pedres semblen mussitar tot el que han viscut i vist en més de vuit-cents anys d'existència. Els

segles que fa que estan dempeus aquests edificis han fet d'aquest conjunt esplèndid un ésser carregat de bellesa, lucidesa i experiència. Aquestes pedres centenàries han conviscut amb les comunitats de monjos que aquí han dedicat la seva vida a la pregària, a la purificació de l'esperit i a la caritat cristiana. Seria difícil trobar un espai físic i espiritual tan noble i

auster alhora per viure avui amb reserva la vida cistercenca.

Aquí m'ha dut novament una persona estimada i admirada: Dom Francesc Tulla (Tomàs Tulla i Pujol, nom de pila), prior del cenobi durant 36 anys, que en va complir seixanta de vida monàstica dilluns dia 25 de febrer i que consumarà 80 anys d'edat al setembre.

DOM FRANCESC TULLA: SEIXANTA ANYS DE FECUNDA VIDA MONÀSTICA A POBLET

«El camp de treball dels monjos és la pròpia ànima»

—És aquesta la data en la qual va ingressar al monestir?

—No. Jo vaig ingressar al monestir de Santa Maria de Poblet el 19 d'agost del 1947 i vaig prendre l'hàbit el 25 de febrer del 1948.

—És el més veterà?

—No; n'hi ha d'altres que fa més anys que hi són; més grans que jo. Uns van entrar-hi el 1941 i uns altres el 1945.

—I no es cansa tants anys entre aquestes parets tan gruixudes i tan altes?

—Al contrari. M'hi trobo ben content i feliç, fins que Déu ho vulgui. Jo tenia el pla de ser-hi. He rebut moltes satisfaccions i no he enyorat una vida exterior possiblement més fàcil.

—On va néixer?

—Al santuari de Sant Magí de la Bru-faganya, prop de Santa Coloma de Queralt, el 28 de setembre del 1928, festa de Sant Magí. Sóc el gran de quatre germans, dels quals un ha mort. Els meus pares, Tomàs i Paquita, es van encarregar de l'hostatgeria del santuari durant dos anys. En aquella època no hi havia carretera ni llum elèctrica, per la qual cosa els meus pares van decidir traslladar-se a Barcelona.

—Com va sorgir en vostè la vocació religiosa?

—Feia temps que em rondava pel cap la vida religiosa. Vaig visitar el monestir, em va agradar i vaig decidir quedar-m'hi.

—Mai no s'ha penedit d'aquella decisió?

—Mai. Vaig entrar-hi als divuit anys i mig; era majord'edat. Quan vaig abraçar la vida monàstica estava convençut del que feia. Des d'aleshores em dedicaria a la vida en Déu, i això exclou tota la resta. Ell m'ajuda cada dia a tirar endavant...

—Però són moltes renunciacions, molts sacrificis... Durant molts anys.

—La vida és renúncia i sacrifici; també goig i alegria quan aconsegueixes uns objectius. El metge ha de renunciar a moltes coses; l'esportista d'elit ha de dedicar-hi moltes hores per aconseguir els seus objectius. I el músic, el científic... Si tens vocació pots renunciar a moltes co-

El P. Tulla va ingressar amb 18 anys a Poblet.

ses per aconseguir l'èxit professional. Cal creure i esperar en Déu.

—I en què consisteix l'èxit del monjo?

—El camp de treball dels monjos és la pròpia ànima. No perquè treballa per a la seva pròpia salvació—que també—sinó

per a la pròpia perfecció, la seva pròpia santedat. I per a la salvació de tots els homes. Aquí no estem ociosos: treballem i preguem per a tots. El nostre èxit és complir les normes i assolir la nostra salvació i la dels nostres germans. És una vida amagada, de

pregària, d'estudi i de feina... Els monjos no hem fugit a la soledat. Som aquí per gaudir de la companyia de Déu.

—I ser prior...?

—És ser segon de l'abat; i ajudar-lo en tot el que ell li ordeni i necessiti.

—Tornem als primers temps. Eren anys de misèria, fred i cartilla de racionament. Recordo que vostè anava a la Delegació provincial d'Educació per retirar llet en pols i formatge dels americans... Allà ens vam conèixer.

—Quins temps! És cert; era per als

nens de la nostra escola, provinents de les masies de la zona. També teníem transport i menjador escolar. Nosaltres vivíem de l'almoina de la gent, amb estretors. Va ser una època molt difícil, però la vam superar. Érem joves i vam treballar amb fe i il·lusió per aconseguir-ho.

—I va renèixer la Germandat de Santa Maria de Poblet...

—Sí, era una associació privada, d'inspiració religiosa, per atendre les necessitats de la comunitat cistercenca. Llavors hi havia dos organismes: la Germandat i el Patronat, que avui continuen. El Patronat tenia cura de la conservació i restauració del monument per compte de l'Estat, donava preferència a les obres de restauració que més convenien al culte i a la vida dels religiosos. Així es van anar restaurant i habilitant moltes estances i dependències del monestir: l'església, la sala capitular, el refectori, l'arxiu i la biblioteca, el locutori... La Germandat era al servei de la vida religiosa desenvolupada al monestir. En aquell temps també va costejar la restauració d'algunes de les dependències i va continuar amb la seva tasca amb gran generositat en anys successius.

—Vostè ha viscut la reconstrucció de Poblet des dels primers temps.

—Durant molts anys he estat l'encarregat de les obres. He format part d'un equip molt eficaç que ha culminat, pràcticament, la restauració del monestir. Durant els primers anys, Ruiz Jiménez, ministre d'Educació Nacional, va aprovar l'aportació de 400.000 pessetes anuals per a la restauració del monestir. Amb aquesta quantitat fixa programàvem les obres d'any en any. Així ho vam fer fins al canvi de règim. Les entitats oficials també van contribuir econòmicament, com la direcció general de Belles Arts, la Diputació de Tarragona, la de Barcelona i entitats privades.

—I després, amb la Generalitat...

—Amb la Generalitat l'aportació no ha estat tan continuada; ha estat més selectiva. S'han subvencionat obres importants de manera puntual. Durant els 25 anys de l'abadiat de Dom Maur Esteva es van fer moltes obres, com mai no s'havien fet. Treia els diners de molts llocs; entitats públiques i privades. Ara gairebé tot està restaurat. Falta acabar l'hostatgeria; al Palau li falta l'auditori, que està en tràmit. En una casa tan gran mai no s'acaben les obres. Per exemple, al Claustre Major hi ha filtracions d'aigua que hem de solucionar...

—Es fa política al monestir? Es parla, es discuteix...?

—No, no... En altres èpoques potser sí; però ara no. Abans, a l'edat mitjana, la política era més familiar; ara és de partits. La nostra missió és una altra; ho tenim molt clar. Cadascú té plena llibertat de pensament i de votar en consciència el que cregui més just. No hi ha imposicions, ni suggeriments, ni consignes...

—Des de la talaia d'aquests 60 anys de vida religiosa, què aconsellaria a la societat actual?

—Cal tornar els ulls a Déu i cap als que pateixen. Que cada persona santifiqui la seva professió i tingui el màxim respecte per la vida familiar, l'amor i l'educació cristiana dels fills per formar noves generacions solidàries, sanes, responsables. I l'estimació i el respecte als grans.

F. Basco Gracià

ESTAMPES - ROSARIS - PESSEBRES -
OLIS - TRIPTICS - RETAULES - IMATGES
RELIGIÖSES - MEDALLES - RESTAURACIONS
- MIRALLS - ICONES - ORFEBRERIA.

Boters 7 i 9 Tel. 933 175 685
08002 Barcelona Fax 934 127 523

e-mail: info@articulosreligiosos.com
www.articulosreligiosos.com

Interchildrens, una oportunitat de futur per als nens

■ Compta amb el suport de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per a un projecte a Mali

Interchildrens és una organització no governamental per al desenvolupament (ONGD) que va ser creada fa gairebé tres anys, el desembre del 2005. La iniciativa va sorgir d'un grup d'amics i coneguts, involucrats alguns d'ells, de forma indirecta en projectes a l'Àfrica. Des de la seva fundació, Interchildrens té clar que el seu objectiu és treballar pels drets dels nens i nenes.

Malgrat la seva curta edat, aquesta ONG ha vist recompensat el seu esforç i treball amb la construcció, a partir de gener d'aquest mateix any, d'un centre d'ensenyament amb departament d'assistència mèdica primària a Kamiko (Mali). Aquest centre permetrà escolaritzar 350 nens de la zona i donar assistència mèdica a més de 2.000 persones. A Mali hi ha nombrosos pobles com Kamiko, on la vida quotidiana no coneix les mínimes coordenades del benestar. Els habitatges insalubres, analfabetisme, salut deficient o la malnutrició són paràmetres habituals del dia a dia. Mali es troba entre els països més pobres del món; gran part del seu territori és desert i les distribucions de les rendes són dramàticament desiguals. Mali depèn fortament de l'ajuda exterior, i és molt vulnerable a les fluctuacions en els preus del cotó en el món, la seva exportació principal juntament amb l'or. Aquesta economia tan fràgil aboca el país a una taxa de mortalitat alta.

Interchildrens pren consciència d'aquest mal i de la necessitat de «pal·liar l'alt grau de mortalitat en els naixements i malalties com la malària, així com la malnutrició infantil que afecta nens menors de cinc anys en un percentatge d'un 33% en el cas concret de Mali», observa Esther López, tesorera d'Interchildrens. Certament, la construcció del centre d'ensenyament amb assistència mèdica és un pas de gegant per a la població de Kamiko. Des d'Interchild-

Promou projectes de desenvolupament a llarg termini centrats bàsicament en tres eixos principals: sanitat, alimentació i educació. Amb això es pretén que els nens i les seves comunitats es beneficiïn d'una millora en la qualitat de vida. Actualment, Interchildrens du a terme projectes a l'Àfrica (Burkina Faso i Mali) i a l'Índia (Bhopal).

Els nens de Kamiko aviat gaudiran del Centre d'Ensenyament.

drens, però, són conscients que a partir d'ara «el repte principal per al futur és el manteniment del Centre de Kamiko i treballar des d'un principi perquè la població i els habitants de la zona siguin autosuficients», apunta Esther López. La consecució d'aquest projecte africà, aprovat i impulsat per l'ACEI en concurs obert, és un aval del treball d'Interchildrens, a més d'un gran al·licient per tirar endavant amb nous projectes i poder «arribar a tota la comunitat de les zones on treballem, respectant la cultura i la identitat de cada país», afirma la tesorera de l'ONG.

Enfrontar-se al llegat macabre de Bhopal

Un altre dels projectes que desenvolupa Interchildrens és el que du a terme a la llar infantil Nitya Seva, de la tristament famosa regió de Bhopal a l'Índia. El desastre de Bhopal, que va tenir lloc el 3 de desembre del 1984, es va originar quan es va produir

una fuga de 42 tones de gasos letals en una fàbrica de pesticides. L'accident es va produir perquè no es van prendre les precaucions adequades durant les tasques de neteja i manteniment de la planta. Milers de persones van morir de forma gairebé immediata asfixiades pel núvol tòxic i moltes més van morir en accident quan intentaven fugir-hi durant la desesperada i caòtica evacuació de la ciutat. Es calcula que entre 6.000 i 8.000 persones van morir en la primera setmana després de l'escapament tòxic i almenys 12.000 més van morir posteriorment com a conseqüència directa de la catàstrofe, que va afectar més de 600.000 persones. A més, també van morir milers de caps de bestiar i animals domèstics i tot l'entorn del lloc de l'accident va quedar seriósament contaminat per substàncies tòxiques i metalls pesats que trigaran molts anys a desaparèixer. La fàbrica va abandonar el poble deixant enrere grans substàncies perilloses i per al poble de Bhopal un subministrament d'aigua contaminada i un llegat tòxic que encara avui causa danys.

Actualment, aproximadament 520.000 de les persones exposades als gasos poden tenir substàncies tòxiques en el flux sanguini i els fills dels afectats s'enfronten a les seqüeles d'aquesta herència tòxica. Els més de 150.000 malalts crònics que van sobreviure a la catàstrofe continuen necessitant tractament mèdic. En el projecte

Bhopal, Interchildrens ofereix als nens del carrer i orfes una oportunitat amb programes de salut, alimentació i educació.

Aquests són, per a l'ONG, els pilars sobre els quals fonamenten tots els projectes: sanitat, alimentació i educació. La sanitat, perquè les condicions sanitàries d'una comunitat són vitals per millorar la qualitat de vida de la població en general. Amb la prevenció i el sanejament ambiental s'aconsegueix que les comunitats tinguin coberta aquesta atenció bàsica que necessita tota persona. L'alimentació, perquè els nens són els que pateixen més mancances nutricionals, que influeixen en el seu desenvolupament intel·lectual i físic, i en molts casos la població adulta també es veu afectada. La disponibilitat i quantitat dels aliments apropiats garanteixen una nutrició adient per a les seves necessitats. L'educació, com a base fonamental del futur, promovent una participació molt activa de tota la comunitat i respectant la seva cultura i costums.

«A la nostra organització creiem en la capacitat d'acció de les persones, per això treballem dia a dia mantenint un compromís ferm, esforçant-nos en la defensa i drets de la infància», explica Esther López. Així, malgrat les dificultats per trobar fonts de finançament dels projectes, Interchildrens tira endavant amb aquestes i altres iniciatives. La capacitat d'acció de les persones fa possible que els nens més necessitats i vulnerables tinguin almenys alguna opció més per assolir un futur una mica més digne. «La teva ajuda pot millorar la forma de vida de molts nens!», asseguren des d'Interchildrens.

Mónica García

INTERCHILDRENS
C/ VALÈNCIA, 498, ENTL 3A
ESC. ESQ.
08013 BARCELONA
TEL. 902 131 515 .
FAX 932 457 670 .
www.interchildrens.org
info@interchildrens.org

xarxanet.org
XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

cultura

Troballa arqueològica a l'església de Sant Joan Baptista de Tarragona

■ Apareixen dotze confessionaris esculpits a les columnes del temple

TARRAGONA.— Les obres de restauració i reforma de l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona, que es van posar en marxa a mitjan gener passat, han deixat al descobert una dotzena de confessionaris de gairebé dos-cents anys d'antiguitat que durant més d'un segle han romàs ocults i emparedats. La troballa ha causat sorpresa entre la feligresia i en el mateix rector de la parròquia, Mn. Jordi Figueras, que mai no havien sospitat ni tingut notícia de l'existència d'aquests espais destinats a l'administració del sagrament de la reconciliació.

Per les seves característiques, la tipologia dels confessionaris de la parròquia de Sant Joan no és gens freqüent a Tarragona, atès que es tracta d'unes cavitats còncaues esculpides a les columnes de reforç de les pilastres de pedra que sostenen l'edifici i que separen la nau central del temple de les dues laterals. D'aquesta manera, els fidels que s'acostaven a rebre el sagrament de la penitència s'agenollaven al reduït espai semicircular, tot reclinant els braços en una fusta, amb el confessor a l'altre costat de la columna. Els separava una reixa de fusta, com les que encara es conserven en dos dels confessionaris descoberts.

Aquests confessionaris són originaris del primitiu convent dels frares Caputxins, comunitat que en el segle XIX s'hi va instal·lar. De l'antic convent es va conservar l'església, la qual va ser erigida en parròquia l'any 1835, que és una de les més centrals i populoses de la ciutat de Tarragona. Mn. Jordi Figueras recorda que «antigament, la parròquia de Sant Joan era l'església del port de Tarragona, que és qui la va bastir», en la qual hi havia relíquies d'uns sants romans.

Mn. Jordi Figueras mostra la reixa de fusta d'un dels confessionaris.

Reforma integral

El projecte de reforma integral de la parròquia de Sant Joan té un cost econòmic de tres milions d'euros. La intervenció en el temple i el seu conjunt, evidentment, no preveia cap actuació sobre uns confessionaris, l'existència dels quals era desconeguda en el moment d'iniciar-se les obres, el 23 del gener d'enguany. Segons ha comentat Mn. Figueras, l'arquitecte de la Sagrada Família de Barcelona, Jordi Bonet —que és germà del rector del temple expiatori, Mn. Lluís Bonet— «vinirà a Tarragona per supervisar el conjunt de les obres de reforma i també analitzar les característiques dels confessionaris».

A hores d'ara, no es pot assegurar quina serà la decisió que s'adoptarà al voltant de la descoberta, la qual es prendrà de comú acord amb els arquitectes Josep Llop i Maria Betlem Solé, responsables

del projecte de reforma de la parròquia. Tot fa pensar, però, que s'optarà per la conservació d'aquests elements en el lloc on es troben situats.

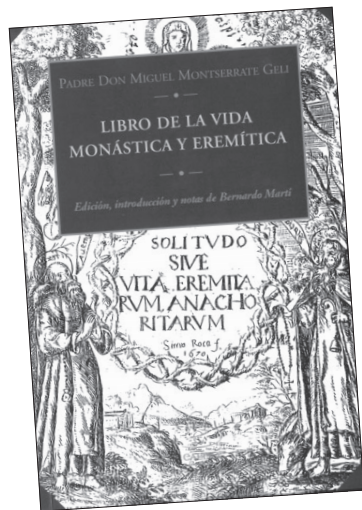
Les actuacions a dur a terme passen, en

primer terme, per l'eliminació de les humitats que afecten l'edifici i la modificació d'espais, com ara el presbiteri i la substitució de les dues meitats que hi ha a l'altar major, per posar-ne una de nova i més a prop del creuer. La primera fase ha consistit a repicar els murs interiors del temple, tasca que ha propiciat el descobriment dels confessionaris.

Mn. Jordi Figueras apunta que «hi ha moltes idees que s'estan madurant per veure quines són les més adients i realitzables». El rector ha informat que la reforma de l'església de Sant Joan es podrà executar, en bona part, gràcies a les aportacions econòmiques dels feligresos. Dels tres milions d'euros pressupostats, «des de finals del 2007 ja hem recollit més de 100.000 euros en donatius» i recorda que les persones interessades a col·laborar-hi, «poden fer una subscripció mensual de deu euros» per ajudar a sufragar les despeses de les obres.

Joan Boronat

S'edita un llibre clàssic sobre la vida contemplativa

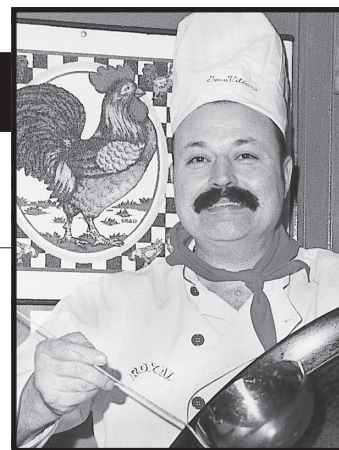
PALMA DE MALLORCA.— Bernat Martí ha editat i comentat el ja mític *Libro de la vida monástica y eremítica*, escrit pel P. Miguel Montserrat Geli, prior de la cartoixa de Valldemossa durant el segle XVII. Aquest volum és l'obra de la fundació dels Ermitans de Sant Pau, congregació nascuda a Mallorca a càrrec de l'ermità Joan Mir. També és un exemple literari de les vivències de la contemplació religiosa del seu autor, que va viure entre els murs de la cartoixa de Valldemossa a partir del 1626.

La publicació s'emmarca en una època —el segle XVII— d'eufòria eremítica mallorquina. Està dedicat a les ermites de la Trinitat i de Betlem d'Artà concretament, però, a la vegada, defineix l'essència de la vida contemplativa en general. Tal com afirma l'editor de l'obra, Bernat Martí, «defuig els assumptes novel·lesc i les anècdotes i esdeveniments

mediàtics», investigant quin és aquest món de solitud en què es dona el silenci per conèixer Déu. Miguel Montserrat Geli va néixer a Palma devers l'any 1600 procedent de família catalana. Va vestir l'hàbit monacal a la cartoixa de Valldemossa als 35 anys. El 1656 va començar la seva responsabilitat com a prior. (C.S.)

LES RECEPTES DE

JOAN VILLARÓ

Un gran coneixedor de la cuina

Fa uns mesos se'ns en va anar un bon teòric de la cuina, un home que amb el pas dels anys va investigar sobre la procedència del tomàquet, del cogombre, etc. Era un bon coneixedor de la cuina. Un bon gastrònom, un bon comunicador i un home inquiet i treballador. Ell era Llorenç Torrado, un home sempre amb les piles posades per enfrontar-se a un nou repte. Havia pujat des de baix. Com jo, pujant de graó en graó en l'escala de vivències en moltíssims restaurants. Primer rentant plats, com s'ha d'iniciar un bon cuiner; després d'ajudant, cuiner de base, etc. Sempre al costat de mestres d'avançada edat. Així s'aprèn la cuina de veritat.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402 • www.joanvillaro.e.telefonica.net

«Les monges són dones fidels a un desig profund que les fa viure amb plenitud»

■ Laia de Ahumada, autora del llibre «Monges»

Laia de Ahumada és doctora en Filologia Catalana i escriptora. Està especialitzada en escriptura femenina de l'època moderna, sobretot els epistolaris, i darrerament ha centrat els seus estudis en l'escriptura espiritual. És cofundadora i coordinadora del Centre Obert Heura per a persones sense sostre. Autora, entre altres llibres, de *A cau d'orella. Teresa de Jesús llegida avui* (1996), *Vull parlar de Déu* (2001) i *Paraules des del silenci* (2005), enguany ha publicat el seu nou treball, *Monges*, de Fragmenta Editorial.

—Vostè és descendent col·lateral de santa Teresa de Jesús.

—Sí. El meu pare, que té avui dia 96 anys, tenia a casa un llibre amb l'arbre genealògic de la família. Malauradament, el llibre es va perdre durant la guerra civil. Ell no se'n recorda de qui venim exactament. Fa uns anys, jo i els meus germans ens vam dedicar a refer l'arbre genealògic. Ens vam quedar en l'any 1700 a Marbella i com que en aquesta localitat es van cremar tots els arxius civils i parroquials durant la guerra ja no hem pogut anar més enrere. Al llarg de la meua vida sempre m'ha acompanyat la figura de santa Teresa —la «tietia» com l'anomenem a casa—; pel que fa a la seva obra literària, vaig redescobrir-la en un viatge que el meu germà i jo vam fer a Àvila.

—Com va sorgir la idea de fer el llibre *Monges*?

—Va ser un projecte dels editors de Fragmenta Editorial, Ignasi Moreta i Ines Castel-Branco. Em van encarregar dur-lo a terme i vaig acceptar. De seguida em vaig adonar que es tractava d'una proposta molt interessant i vaig posar-hi fil a l'agulla. Havia d'entrevistar vint monges catòliques. Vaig refusar fer les preguntes típiques sobre la situació actual de l'Església, la sexualitat... Tenia molt clar que cadascuna havia d'expressar lliurement tot allò que en aquell moment vivia i que l'amoinava. A partir d'una única pregunta —quin és el teu desig profund?—, vaig poder obtenir testimonis de persones entusiasmades en la recerca d'un anhel que dóna sentit a la vida. D'aquesta manera, la

Laia de Ahumada.

—Sí. Certament, és el que ha quedat més a la rereguarda de l'Església. Totes les entrevistes reconeixen l'obertura que va suposar en els ordes religiosos el Concili Vaticà II, que va pretendre una posada al dia de l'Església per tal d'adaptar-la a les necessitats dels nous temps. L'aire fresc va enderrocar les reixes de la clausura i va obrir les portes dels convents deixant-hi entrar la vida del carrer. Aleshores van poder acollir i compartir. Van poder restablir els lligams familiars, sortir del monestir i estudiar, crear comunitats obertes als barris per atendre els més pobres, etc. El que no va canviar va ser la

situació marginal de la monja, com a dona, dins de l'Església per part de la jerarquia patriarcal.

—Què pot aportar el llibre als lectors?

—Bàsicament, models d'aquesta opció de viure amb profunditat, en els quals ens podem emmirallar i que ens poden donar pautes per fer camí dins de la superficialitat que impera en la societat actual. És un llibre que esperona, que dóna a conèixer que és possible viure d'una altra manera. Ofereix una font de valors inextinguible. De ben segur que, a través de les seves pàgines, molts lectors que tenien fins aleshores una visió distorsionada de les monges s'hi reconciliaran. Personalment, ha estat un camí iniciàtic, tant per les apassionants converses com pel treball d'elaboració del text, que em feia reviure l'expressió de cada mirada. He pogut visitar paisatges recòndits on mai no se m'hauria acudit d'anar. He traspassat els murs dels monestirs que havia vist de lluny estant. He estat acollida, regalada amb l'amistat de la confiança. Tinc el convenciment que una flor no fa estiu, però que moltes flors com aquestes poden transformar un paisatge.

—Per què va fer servir l'expressió *desig profund* en lloc de la paraula *vocació*?

—Va ser una decisió totalment deliberada. Volia que el llibre s'adreces a un públic obert, creient i no creient. La paraula *vocació*, malgrat que tothom té una missió en la vida, em semblava que quedava massa circumscrita en l'àmbit religiós. En canvi, qualsevol persona es podia identificar molt més amb l'expressió *desig profund*. M'interessava mostrar com viuen vint monges de diferents ordes religiosos que treballen en diverses àrees (l'ensenyament, l'acollida, el món de la marginació, la contemplació, el diàleg interreligiós...) i que tenen una característica comuna: són dones fidels a un desig profund que les fa viure amb plenitud.

—Va ser difícil aconseguir que les entrevistades parlessin obertament del seu món interior?

—Gens. Jo suposo que elles es van identificar ràpidament amb l'objectiu fonamental del llibre, que era trencar amb la imatge estereotipada que la societat té de les monges per acostar-nos a la riquesa i diversitat que viuen totes i cadascuna. Tenir l'oportunitat de desfer aquests tòpics que sempre han arrossegat com un estigma les va encoratjar a participar de valent en aquesta iniciativa. S'ho van prendre com un repte. Majoritàriament, les entrevistades són dones grans perquè vaig pensar que la perspectiva dels anys dóna al camí interior una riquesa inqüestionable i calia transmetre-la.

—El col·lectiu de les monges és encara avui el més desconegut de l'Església catòlica?

—Sí. Certament, és el que ha quedat més a la rereguarda de l'Església. Totes les entrevistes reconeixen l'obertura que va suposar en els ordes religiosos el Concili Vaticà II, que va pretendre una posada al dia de l'Església per tal d'adaptar-la a les necessitats dels nous temps. L'aire fresc va enderrocar les reixes de la clausura i va obrir les portes dels convents deixant-hi entrar la vida del carrer. Aleshores van poder acollir i compartir. Van poder restablir els lligams familiars, sortir del monestir i estudiar, crear comunitats obertes als barris per atendre els més pobres, etc. El que no va canviar va ser la

—Si santa Teresa de Jesús pogués llegir el llibre, què n'opinaria?

—Penso que li agradaria moltíssim! Veure les monges parlar així era el que ella volia i el que ella va fer. Tot el llibre té una mena de tarannà «teresià». Admiro de santa Teresa sobretot el seu fort temperament i la seva capacitat de no deixar-se vèncer, de no doblegar-se davant de les dificultats. Unes característiques que, sens dubte, comparteixen també les vint monges del llibre.

Miquel Àngel Codina

Pastís ràpid de tonyina

INGREDIENTS:

5 ous
2 anxoves
150 g de tonyina
en conserva
1/2 l de llet
salsa de tomàquet

PREPARACIÓ:

En un bol batrem cinc ous juntament amb dues anxoves trinxadetes amb un ganivet, 150 grams de tonyina en conserva —abans de posar-ho al forn mirarem si n'hi ha prou, si no, sempre en podem afegir més—, mig litre de llet i dues cullerades de salsa de tomàquet fregit. Ho enforbarem dins d'un motlle greixat a 180 graus fins que estigui quallat al tacte.

Restaurada la imatge romànica de la Mare de Déu de la Fossa

■ Es tracta de la marededéu més antiga del bisbat de Girona

GIRONA.— A la parròquia de Santa Maria d'Ullà es venera la Mare de Déu de la Fossa. Ullà és un municipi de poc més de mil habitants, a prop de Torroella de Montgrí. Té els seus orígens en un petit monestir medieval dels segles X-XI. Malmenat per unes reiterades inundacions, el seu conjunt parroquial es va traslladar a poca distància, en un lloc lleugerament més elevat.

La Mare de Déu de la Fossa és considerada la imatge més antiga d'una marededéu a la diòcesi de Girona. Datada a les acaballes del segle X o a començaments del segle següent, és de fusta de pi policromada i té un aire semblant a la de Montserrat. La Mare de Déu resta asseguda amb l'Infant, el qual es pot separar, ja que també s'emprava per a la veneració natalenca.

La fusta de pi, per la seva poca duresa, permet el treball del tallista. Això no obstant, en facilita també el deteriorament, agreujat pel pas del temps, com ara el tràngol de la guerra civil, període en què una família del poble la va

Imatge de la Mare de Déu de la Fossa. Part posterior del tron, decorada amb la senyera.

amagar en condicions precàries. Més d'una restauració dubtosa, com per exemple una emblanquinada general, feien que l'estat de conservació de la imatge fos delicat.

Davant d'aquesta situació, es va esta-

blir un conveni entre el bisbat, la parròquia i la Generalitat de Catalunya per tal de procedir a una total restauració de la talla. El Servei de Restauració de Béns Mobles, amb seu a Sant Cugat del Vallès, ha dut a terme una feina excel·lent que ha

fet descobrir elements quasi desapareguts d'aquesta imatge, especialment el policromat, que ha permès l'aparició dels colors de la senyera en la part posterior del tron, així com els colors medievals autèntics. Durant aproximadament mig any s'ha treballat en la seva restauració. Es van fer radiografies de la talla, es van efectuar anàlisis de la fusta i la pintura, es van elaborar els nous pigments d'acord amb les tècniques medievals, etc.

El bisbat i la parròquia han portat a terme una sèrie de millores en el cambril que conté la Mare de Déu de la Fossa. Són les següents: un ba-

sament de seguretat, vidre blindat de cobertura i segellat, nova il·luminació per preservar els colors, equip de control de temperatura i humitat, i sistema d'alarma.

Víctor Gay

«Memòria» 2007 de l'Arxiu i la Biblioteca del bisbat de Girona

La tasca de projecció cultural de l'Església a Girona té una vessant de servei públic molt important a través de l'Arxiu diocesà i la Biblioteca diocesana del Seminari. Recentment han presentat la seva *Memòria* corresponent a l'any 2007, durant el qual tots dos centres van tenir gairebé tres mil usuaris: l'Arxiu, 2.050, i la Biblioteca, 915.

Cal recordar el Dr. Josep M. Marquès i Planagumà, impulsor de la gestió conjunta d'aquests serveis, sense oblidar la seva ingent tasca de recerca i d'historiador, amb 170 títols publicats, entre llibres i articles. El darrer, que es titulava *Una història de la diòcesi de Girona*, era presentat dies després de la seva mort.

El 14 de desembre passat, el bisbe Carles Soler va signar un decret pel qual es consolidava aquesta gestió conjunta i va nomenar com a únic director Mn. Joan Naspleda, que és alhora delegat diocesà del Patrimoni Cultural. S'ha previst la creació de dos consells assessors.

Un equip de tres persones treballen en el procés de digitalització dels fons de l'Arxiu diocesà. S'ha treballat amb les dispenses, amb més de 12.000 fotografies ja fetes, es posen en format PDF i el pas següent és situar-les a la pàgina web.

Semblantment, s'ha iniciat aquesta tasca amb els llibres parroquials. Durant el 2007 s'han fotografiat 187 llibres, bàsicament sacramentals, els quals, juntament amb els fets els anys anteriors, es poden consultar a l'ordinador de la sala. D'altra banda, s'han acabat de fotografiar gairebé totes les esglésies de la diòcesi que quedaven pendents i que apareixen en cadascun dels blocs corresponents a la consulta dels llibres sacramentals de cada parròquia.

L'Arxiu i la Biblioteca són entitats que participen directament en les activitats culturals que es duen a terme en l'àmbit territorial de la diòcesi i, puntualment, en altres. El 2007 es va participar en l'exposició del mil·lenari de la basílica de Castelló d'Empúries. La Biblioteca va organitzar sis exposicions pròpies: *El petit príncep*, amb motiu del 60è aniversari de la seva primera edició; sobre llibres d'escoltisme, en el centenari de la fundació d'aquest moviment; a l'entorn del llibre *Malleus maleficarum*, del 1650, de Heinrich Krämer, que tracta sobre la bruixeria; al voltant del llibre *Musurgia universalis*, del 1650, d'Athanasius Kerchner, un tractat musical de gran vàlua, i una exposició-homenatge al Dr. Josep Maria Marquès i Planagumà.

Tres publicacions pròpies van veure la llum: *Lletres del bisbe de Girona* —que tindrà cinc volums—, *Impresos dels segles XV-XVI de la Biblioteca del Seminari de Girona* i *Una història de la diòcesi de Girona*, del malaguanyat Dr. Marquès.

També el darrer any es va enllestir el projecte de construcció del nou dipòsit de l'Arxiu, que s'espera poder inaugurar enguany. Es tracta d'una necessitat urgent donat l'increment i la importància dels dipòsits que s'han rebut i les condicions tècniques que requereix la seva adequada conservació.

Inicialment, el dipòsit estava ubicat en un edifici diferent fins que, en alliberar-se espais, es va traslladar al mateix Seminari. Finalment, es disposarà d'un equipament d'acord amb el que assenyalen les tècniques arxivístiques i que, de retruc, permetrà guanyar espai per a la Biblioteca, que només l'any passat incrementava els seus fons a un ritme de gairebé tres títols diaris. (V.G.)

La bona notícia...

Estadística de la vida religiosa

La *Paraula de Déu i la vida consagrada* va ser el tema de la Jornada Mundial de la Vida Religiosa, que va tenir lloc el febrer passat, en sintonia amb el Sínode dels Bisbes, que se celebrarà el proper mes d'octubre.

Amb motiu d'aquella Jornada, el cardenal Mons. Carlos Amigo, arzobispe de Sevilla, va manifestar la seva tristesa per la situació dels religiosos: «Han sofert molt en aquests últims anys. S'han empobrit en nombre i veuen com envelleixen les comunitats. També han sofert una enorme incomprensió, fins i tot en el si de la mateixa Església, tot i que sorpren veure en les diòcesis frares i monges compenetrats amb el bisbe i treballant en les diverses tasques que ell els confia. Sóc partidari d'integrar els religiosos i no tancar portes. Per treballar amb ells no es pot dur una política d'estirada d'orelles. Ni crec que sigui eficaç. Val més la correcció fraterna, l'ajut a veure les coses...» Això constata aquest eximi cardenal, de l'orde franciscà.

Malgrat la davallada numèrica dels religiosos i religioses a l'Estat espanyol, i amb més contundència a Catalunya, «ells i elles són presents on la humanitat sofreix i mor, on es tanquen camins a l'esperança; empesos sempre per un desig ardent de consagració, de recerca de Déu i d'imitació a Jesucrist», va manifestar el president de la Confederació de Religiosos d'Espanya, Alejandro Fernandez Barrajón.

Segons dades recents, a l'Estat espanyol hi ha 294 congregacions religioses femenines i 104 de masculines. El nombre de comunitats és de 6.703. El nombre de religioses és de 37.877, mentre que són 11.696 els religiosos. A aquestes xifres cal afegir-hi 15.200 membres que treballen com a missioners al Tercer Món (9.677 monges i 5.489 frares). En aquesta estadística no s'inclouen els monestirs de clausura ni els instituts seculars, dues columnes insignes més de l'Església.

Francesc Gamissans

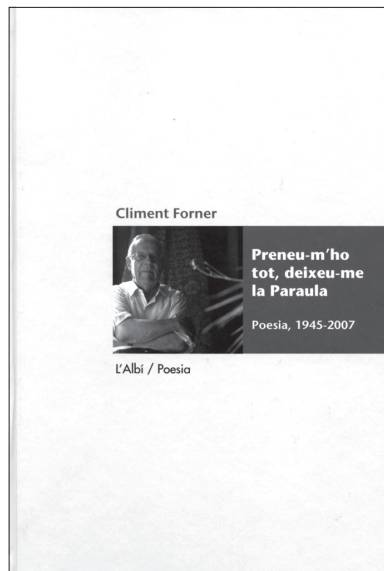
Llibres

Trobada amb Jesús

El sacerdot i teòleg Eduardo Camino pretén facilitar al lector una «trobada» personal amb Jesucrist. Al llarg d'aquestes pàgines no se'ns explica un cop més la vida de Jesús, sinó, més aviat, se'ns convida a meditar i analitzar els seus silencis, el tracte amb la seva mare, el mòbil de les seves accions, la seva manera de veure i de ser en el món, la seva mirada, què contenia el seu cor, etc. En definitiva, miren de respondre a la pregunta que Ell mateix ens va adreçar: «Qui diu la gent que sóc jo?» (C.C.)

Eduardo Camino, *Ven y verás. La extraordinaria figura de Jesucristo*. Ediciones Palabra, Col·lecció Mundo y Cristianismo, Madrid 2007, 190 pàg.

Alè profètic

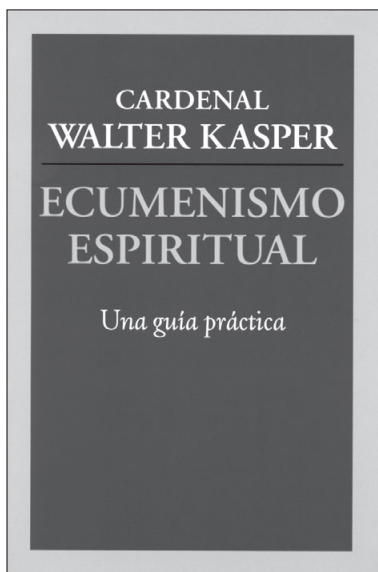
Amb motiu del seu vuitantè aniversari, Mn. Climent Forner ha aplegat en aquest volum tota la seva poesia, revisada i seleccionada per ell mateix. Joan Ferrer afirma en el pròleg que Forner és un poeta «imprescindible» en la literatura catalana del segle XX i d'aquest inici del segle XXI. I afegeix que ningú com ell ha estat capaç d'expressar «una gamma tan àmplia d'experiències humanes formulades com a diàleg entre l'home, la comunitat del seu poble i el Misteri que dóna sentit a l'existència». (C.C.)

Climent Forner, *Preneu-m'ho tot, deixeu-me la Paraula. Poesia 1945-2007*. Edicions de L'Albí, Berga 2007, 717 pàg.

El camí de la unitat

Aquesta obra del cardenal Walter Kasper no ha estat escrita amb el propòsit de fomentar una visió espiritualista de les relacions ecumèniques entre els cristians de diferents confessions. Es tracta d'una proposta pràctica, valenta i realista a partir de la situació concreta de cada confessió i de cada comunitat per fer, de les relacions entre els cristians de diferents tradicions, una realitat que vagi concretant per la via pràctica el desig del Senyor que siguem una sola cosa. (C.C.)

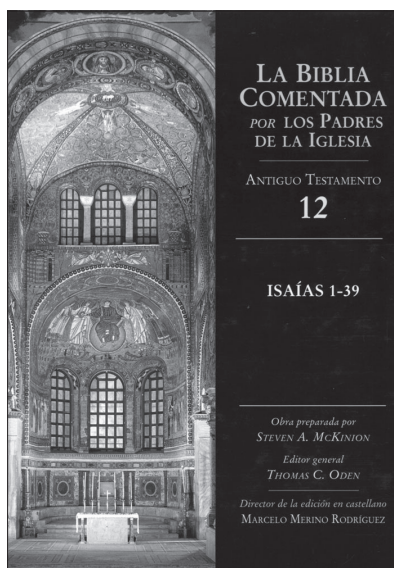
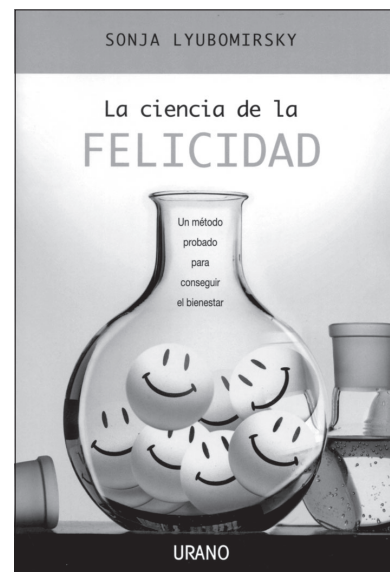
Cardenal Walter Kasper, *Ecumenismo espiritual. Una guía práctica*. Editorial Verbo Divino-Editorial Clie-Santandreu Editor, Estella 2007, 133 pàg.

Potenciar el benestar

Malgrat el que solem pensar, els estudis de la investigadora i psicòloga Sonja Lyubomirsky demostren que només un deu per cent de la felicitat depèn de les circumstàncies externes. I tot i que la capacitat per ser feliç és una cosa innata, és a les nostres mans incrementar-la. Els seus estudis revelen que els éssers humans posem un potencial increïble per millorar el benestar a través dels nostres actes i pensaments. L'autora proposa diferents estratègies per augmentar aquesta capacitat. (C.C.)

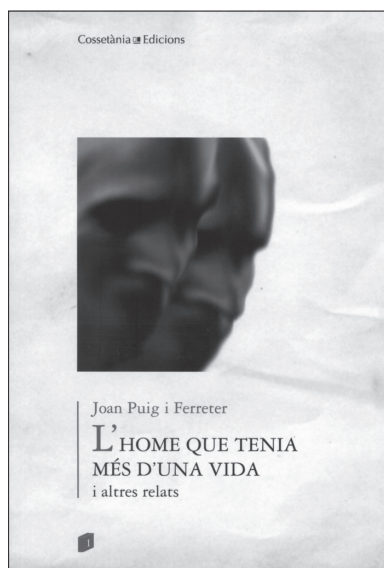
Sonja Lyubomirsky, *La ciencia de la felicidad*. Ediciones Urano, Barcelona 2008, 408 pàg.

Paraula de profeta

Per als Pares de l'Església, la profecia d'Isaïes no era un compendi d'història jueva o de teologia, sinó l'anunci de la vinguda el Messies, que es va complir en la vida i ministeri de Jesús de Natzaret. Les paraules del profeta són una rica font de reflexió teològica referida al seu Senyor. Els lectors trobaran textos pertanyents a Pares orientals i occidentals, que van des del segle primer al vuitè, alguns dels quals es tradueixen al castellà per primer cop. (C.C.)

Steven A. McKinion, *Isaías 1-39*. Editorial Ciudad Nueva, Col·lecció La Biblia Comentada por los Padres de la Iglesia, Madrid 2007, 368 pàg.

Narrativa curta

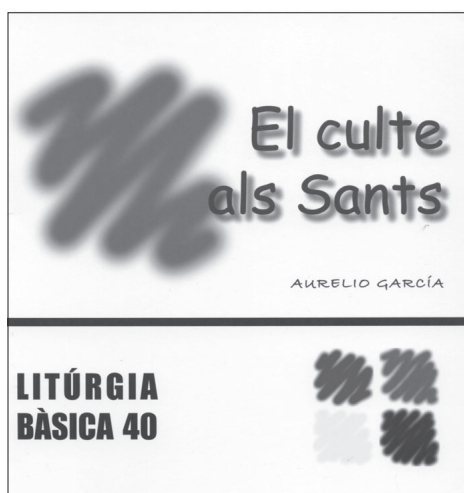
L'home que tenia més d'una vida i altres relats és el primer dels dos volums que apleguen per primer cop tota la narrativa curta del cèlebre escriptor Joan Puig i Ferrer (1882-1956). A més d'una sèrie de proses de joventut i de diferents contes disseminats per publicacions periòdiques, conté dues novel·les breus: la que proporciona el títol a aquest llibre i *Les facècies de l'amor*, dos relats vibrants i intensos d'un novel·lista clar, vehement i apassionat. (C.C.)

Joan Puig i Ferrer, *L'home que tenia més d'una vida i altres relats*. Cossetània Edicions, Col·lecció Biblioteca de Tots Colors, Valls 2007, 301 pàg.

Crida a la santedat

En els orígens del cristianisme es va creure molts cops que la santedat era un bé o estat reservat només a persones privilegiades i extraordinàries per les seves virtuts i talents, o per als consagrats a Déu. Tal com reitera l'Església en un dels seus documents magisterials actuals, però, tots el que pel baptisme han estat incorporats a la gran família de Crist poden ser sants. En aquest quadern s'explica de manera didàctica tot el que es refereix al culte als sants. (C.C.)

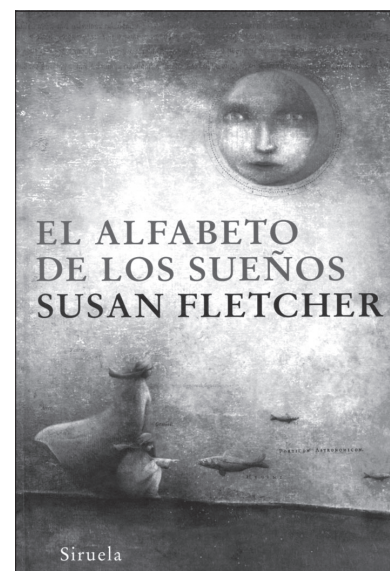
Aurelio García, *El culte als sants*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Litúrgia Bàsica, Barcelona 2008, 24 pàg.

Un do excepcional

Mitra i el seu germà petit Babak, captaires a la ciutat de Rhagae, tiren endavant amb el que aconsegueixen pidolar... o robar. Però no són el que semblen: tenen sang reial. La conspiració fracassada del seu pare contra el malvat i tirà rei Fraates ha provocat l'exili per a ells. Babak descobrirà que té un do excepcional: si dorm amb un objecte d'algú pot conèixer els somnis d'aquella persona. Una nova novel·la d'inventiva enlluernadora de Susan Fletcher. (C.C.)

Susan Fletcher, *El alfabeto de los sueños*. Ediciones Siruela, Col·lecció Las Tres Edades, Madrid 2007, 307 pàg.

La crítica literària d'aquesta setmana

Lectura per a infants (¿!)

La llegenda de Sidarta és tan antiga com els orígens orientals de la literatura. Potser també és el reflex de la nostàlgia que sent l'home quan, d'adult, s'adona de l'absurditat de la seva vida... del que és, del que va ser i del que això no obstant va poder ser. El príncep Sidarta va ser educat en l'asèpsia ètica i estètica, i va topiar de cara amb la realitat tan bon punt va veure un funeral. La mort d'un pobre diable els va ensorrar als educadors la bastida d'un món que, en realitat, era un teatre de ficció. La trama va cremar amb la primera aproximació del ble d'un llum esmorteït. Es va acabar la funció; va començar la realitat.

Aquesta és, en una síntesi molt esquemàtica, la història d'*El noi del pijama de ratlles*, de l'irlandès John Boyne. Descobrir que la vida de casa seva, totalment aliena al que passava més enllà de les quatre parets del seu apartament berlinès, s'ensorra per la força d'un canvi de destí del seu pare militar. I passar d'una existència sense més problemes que els jocs infantils als interrogants que se li plantejaven de cop i volta, quan veu a través dels barrots de la seva finestra uns homes amb

John BOYNE
El noi del pijama de ratlles
Empúries, Barcelona 2008, 203 pàg.

un uniforme estrany: el dels empresonats sense esperança.

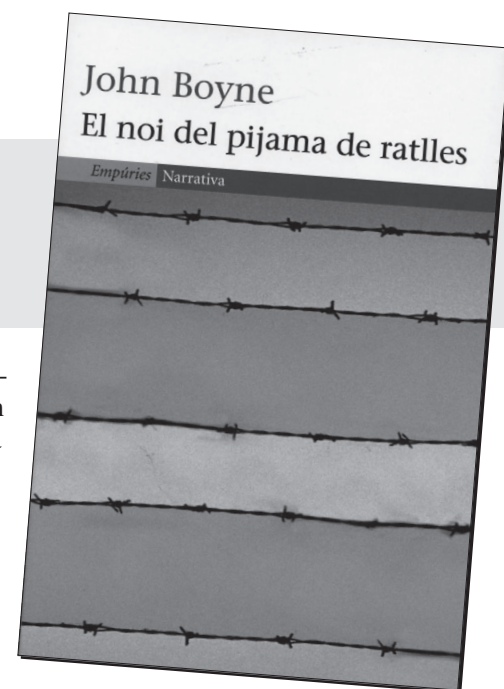
Entre ells, és clar, hi ha un noi de la seva edat; us podeu imaginar la resta de les pàgines d'aquesta novel·la que és un encert per part de l'autor i de l'editor. El qui l'adquireixi dubtarà molt sobre si es troba davant d'una obra genial o davant del príncep nu. Vull dir que en aquestes pàgines no s'explica res de nou i, malgrat això, tenen un èxit recent entre els lectors... Quin n'és el secret?

D'un temps ençà estem cavalcant entre *Harry Potter* i Ken Follet. Vivim immersos en una literatura que ha de recórrer a una fantasia assequible—*Harry Potter* és això—i un món de cataclismes, i això fins a la saturació, i és comprensible que tinguin èxit els llibres o les novel·les que ens alliberen del sexe, de l'escombra de les bruixes o dels estralls d'una utopia catas-

tròfica. Més encara: si hi ha la possibilitat que es pugui desvetllar en l'ànim certa dosi de tendresa—i la ignorància infantil sempre ho aconsegueix—, el boca a boca aconsegueix més que mil promocions de publicitat i propaganda.

El noi del pijama de ratlles ens submergeix en l'astorament d'aquest noi que s'obre a la vida. I el xoc és cruel, perquè a la visió dels homes adults reduïts al no-res en un camp d'extermini, cal afegir-hi un coetani. Viu malament l'allunyament de la gran ciutat, però l'esperança d'alliberar-se d'aquesta angosta encara l'esgarrafa més.

Caldria reflexionar sobre l'estil d'aquest apòleg sobre la vida mateixa. Potser l'autor va voler dissimular la seva crítica de la realitat absurda fent servir una sintaxi infantil, caient en el vici de fer

parlar els nens com si nosaltres fóssim nens, i ells fossin a més incapaços d'entendre el llenguatge adult. Boyne abusa de la manera de parlar d'alguns nens de fa unes dècades; avui tots parlen més bé gràcies al parlar constant dels mitjans de comunicació, sempre presents a casa seva.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Es presenta un text de Jordi Lara escrit en clau autobiogràfica

Una nova mostra de la capacitat creadora del periodista i escriptor Jordi Lara acaba de donar-se a conèixer amb la publicació del seu darrer treball literari, fruit de la pròpia experiència a l'entorn de la cobla. Es tracta del llibre *Una màquina d'espavilar ocells de nit*, publicat per Edicions de 1984 dins la seva col·lecció «Mirmanda».

A mig camí entre les memòries i l'assaig artístic, *Una màquina d'espavilar ocells de nit* aplega set relats autobiogràfics a l'entorn de la música —autònoms però vinculats— i un epíleg sorprenent que ens conviden a endinsar-nos en un món insòlit, «un petit món per ubicar-se en l'enormitat del món», transitat per personatges singulars com «nàufrags feliços» i per rares celebritats de la música catalana com Juli Garreta, Ricard Viladesau o M. S. Puigferrer, entre d'altres.

En aquesta obra, Jordi Lara ens narra la història d'un adolescent tan dòcil com

curios, que entra a formar part d'un conjunt de músics vells i estafolats. Amb ells descobrirà què és, exactament, una màquina d'espavilar ocells de nit, i per a què serveix i li servirà a la llarga: per indagar en el talent que potser no té, en l'amor que gairebé no sabrà viure, en la llibertat que tem o en el misteri de la música mateixa. Emprant una prosa vigorosa i precisa, l'autor ens brinda un recital d'agudes crítica, sensibilitat i ironia en contrapunt.

Jordi Lara, nascut a Vic el 1968, ha estat una de les veus més revulsives i imaginatives de la música i la dansa catalanes d'arrel. Com a periodista, ideòleg, creador d'espectacles i sobretot amb els seus programes de televisió ha treballat a fons per a la difusió de la música, la dansa o la videodansa. És autor, entre d'altres, del magnífic relat *Papallones i roelles*, sobre el coreògraf Salvador Mel·lo, publicat igualment per Edicions de 1984. (C.C.)

Il·lusions de Dolors Viladrich

El dia 15 de març va tenir lloc a Manresa la festa de presentació de l'àlbum discogràfic que sota el títol *Il·lusions* ha enregistrat la Cobla Els Montgrins, amb les sardanes escrites per Dolors Viladrich i Pascual. Les activitats es van iniciar amb una ballada de sardanes i van prosseguir amb el concert que es va fer al Teatre Conservatori, amb l'actuació de la Cobla Els Montgrins.

Del repertori de les sardanes programades amb aquest motiu, hem de ressenyar la interpretació dels següents títols de Dolors Viladrich: *Amic David*, *Penya Blaugrana Manresa*, *Un sentiment*, *Aires de Catalunya*, *Anna Maria*, *Records de Tiana*, *El Foment del Cor* i *Un esclat d'il·lusions*. (C.C.)

**Catalunya
Cristiana**
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 105,99€ l'any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐
Nom Cognoms
Adreça Població
D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 105,99€ per any
☐ Amb dos pagaments semestral de 53€
☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)
☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

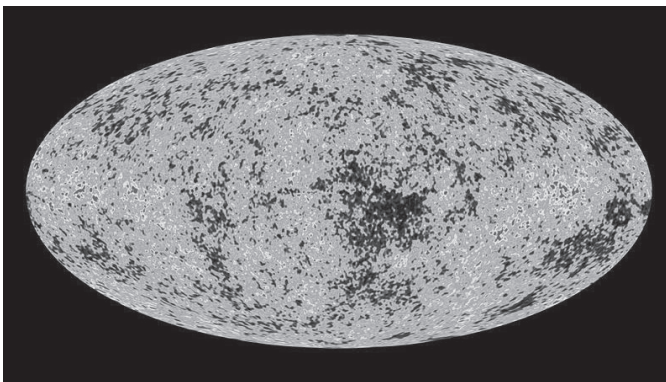
Titular Data
Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Iniciem la sèrie «Cosmologies actuals i fe cristiana»

Ha plogut molt d'ençà que *Catalunya Cristiana* ens publicava a Edicions Terra Nostra el llibre *Origen i estructura de l'univers* (Barcelona, 1985), recull dels articles publicats sobre el tema en el setmanari, i els científics no han estat pas inactius durant aquest temps transcorregut, ni estancats en les teories que havien elaborat fins aleshores. Precisament la cosmologia ha estat una de les disciplines científiques que més bibliografia ha originat en els últims vint anys. No tan sols s'han obtingut més coneixements sinó que s'han ideat noves hipòtesis per respondre als interrogants que s'han anat plantejant, gràcies a disposar de nous descobriments que s'han fet durant aquests últims anys. Els informes donats pel telescopi espacial *Hubble*, concretament, a més d'altres observacions fetes des dels telescopis situats a la superfície terrestre, han proporcionat dades que van complementant el que se sabia, cosa que fa possible parlar de certs punts amb més precisió. L'infatigable Stephen Hawking, i altres cosmòlegs com Penrose, Hartle, Smoot, Linde, etc., han fet noves elucubracions amb més detalls i explicacions. Més encara, en els àmbits científics, sembla que l'interès i atracció per la cosmologia hagi augmentat. Articles i més articles han aparegut en revistes especialitzades i també en les de divulgació científica. Per tot això ens hem decidit a donar als nostres lectors una nou resum

a explicar el que els astrofísics han dit sobre el tema, dins de les nostres possibilitats bo i tenint en compte les dels que ens llegeixen. Només hi afegirem allò que des del punt de vista cristià creiem que s'hi pot dir.

Farem, doncs, l'esforç de posar al dia el que dèiem a la nostra exposició de 1985. Hi haurà, és clar, per força en aquest nou llibre alguna repetició que el lector ens dispensarà. Creiem que ho hem de fer per donar unitat a l'explicació del tema, sabent que molts dels que ens llegiran seran dels que no van poder llegir aquell en el seu moment, i pensem que també és bo que els que ja ho feren no els calgui recórrer a aquell llibre anterior per seguir el fil. Volem simplement prestar un servei a tot el qui estigui interessat pel tema i per això hem decidit fer-ho com hem dit.

divulgatiu del que es pot dir actualment sobre el tema de l'origen i l'estructura de l'univers.

Demanem perdó, ja de bell antuvi, per la nostra limitació. No podem dir res de nou obtingut per part nostra. No tenim autoritat per compondre una teoria pròpia. Ens hem de limitar a exposar el que els experts han dit o diuen. El nostre treball, en tots els llibres que hem publicat, ha estat sempre d'exposar un tema científic en els seus trets essencials per fer-lo assequible als nostres lectors. El mateix farem ara: ens limitarem

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Actualitats científiques

Cosmologies actuals i fe cristiana

Cosmologia etimològicament significa «tractat del cosmos», és a dir, estudi racional de l'univers. El primer autor que, segons sembla, va fer servir aquest terme va ser Christian von Wolff (1679-1754), el deixeble de Leibniz, que va publicar *Cosmologia generalis methodo scientifica pertracta, qua ad solidam, imprimis Dei et Naturae, cognitionem via sternitur* (Frankfurt, 1731). Aquesta obra era més un tractat filosòfic que científic, si es té en compte el sentit que es dona avui a científic, que es refereix a l'estudi d'allò que l'experiència observacional proporciona i de les conclusions que se'n deriven. Wolff no va fer altra cosa que escatir com ha de ser el mètode de filosofar tractant a partir dels coneixements de la natura; per això definia *cosmologia* com «la ciència del món, o de l'univers en general, atès que és una entitat composta i modificable». Amb aquest sentit, més aviat filosòfic, s'assumí i es mantingué en les escoles, concretament en la neoescolàstica, que considerà la cosmologia com una part de la metafísica especial: la filosofia del món corpori o filosofia natural.

La cosmologia és avui una ciència autònoma

La ciència positiva de mica en mica també adoptà el terme *cosmologia* però ja no en sentit filosòfic sinó com a «sistematització de les ciències naturals que tracten de la matèria inorgànica». Fer una sistematització no és encara fer-ne una ciència a part. Física, química, astronomia i geologia s'anomenaren ciències cosmològiques, però trigà més a estudiar-se la cosmologia com una ciència autònoma (no diem independent, perquè totes les ciències positives s'intercomuniqueu). Com una disciplina separada, a part de les altres que es refereixen a la natura, es pot dir que no començà a existir fins al segle XX. Va ser Albert Einstein (1881-1956) qui en fou l'iniciador amb les *Consideracions cos-*

1 Cosmologia filosòfica i cosmologia científica

mològiques que va afegir el 1917 a la seva teoria de la Relativitat General. Fins aquell moment ja s'havien estudiat temes cosmològics que també eren importants (ja en parlarem) però no s'havia fet cap tractat sistemàtic de cosmologia en el sentit purament científic. La idea d'Einstein va ser la de donar explicació de l'equilibri del conjunt de l'univers, establint una equació tensorial que s'hi havia de complir. L'equació contenia una constant, la *constant cosmològica* lambda, que Einstein hi posava perquè expressés l'estabilitat còsmica, considerant que l'univers havia de ser en conjunt perennement estable. Això provocà l'interès, rèpliques i més estudis sobre el comportament del cosmos com un tot, que portaren cap a la teoria del *Big Bang* i altres teories, amb tot el que després s'hi afegí per poder explicar el fenomen global de l'expansió; es veié que l'univers no era estable i la constant cosmològica del'equació einsteiniana hi sobrava, tenia el valor zero; sense ella l'equació es feia més simple i així l'expansió del cosmos hi estava d'acord. Einstein ho reconegué: «La introducció d'aquesta constant ha estat el desencert més gran de la meua vida», va dir. No obstant avui dia hi ha qui creu que s'ha de tenir en compte. Tot això és el que haurem d'anar explicant detalladament al llarg dels capítols que seguirem.

Així, doncs, per cosmologia científica entenem ara l'estudi de l'univers com un tot, de la seva estructura i del seu origen, a partir de les dades observacionals. I és el que exposarem. Però abans hem de parlar de les aportacions a la cosmologia d'autors anteriors a Einstein. Com hem dit, no n'exposarem cap tractat, en el sentit actual, però van anar donant suggeriments i co-

neixements interessants gràcies a les observacions cada vegada més acurades. Els hem de recordar reconeixent-ne el mèrit, si bé les primeres idees que hi aportaren eren només teòriques.

Idees cosmològiques abans de Plató

Les primeres exposicions conegudes que es feren de tema cosmològic són del tot mítiques. Són *cosmogonies*, o sigui explicacions de com es va formar el *cosmos* que s'entén com l'ordre que hi ha a la naturalesa. Cal notar que en totes les que coneixem —de Caldea, Egipte, Fenícia, Índia i Grècia— hi ha un denominador comú: la natura començà essent un caos i després s'hi posà ordre, i aquest caos era una massa aquosa de la qual anà sortint tot, també els déus. Per què posaren que a l'aigua hi havia el germen de totes les altres coses? Era com dir que l'aigua és font de la vida. Pel que fa a la narració bíblica del Gènesi hi trobem, certament, semblances amb aquesta concepció cosmogònica (la terra era un *tohu wabohu*, o sigui un caos, l'esperit de Déu planava sobre les aigües primigènies, és l'aigua que pul·lula éssers vius...), però amb unes diferències que cal notar: Déu, únic, existeix des d'abans, no surt de les aigües com fan els déus d'aquestes cosmogonies (que són també *teogonies*), i actua creant i ornamentant amb total independència de la matèria. Això ens mostra que la cosmogonia bíblica és un cas únic enmig de les exposades en els ambients culturals de l'època. Només la vestimenta literària guarda relació amb la literatura circumdant.

Hem volgut mencionar això perquè,

curiosament, la ciència cosmològica actual també ens dirà que una matèria primordial única (en cert sentit caòtica) sorgida del Big Bang, per acció de les quatre forces físiques s'anà organitzant fins a formar les galàxies amb estrelles i planetes, i en un planeta anomenat Terra s'organitzà tant que arribà a formar-s'hi la vida. No es pot negar que hi ha una semblança, ni que sigui llunyana, amb aquelles primeres idees sobre l'univers.

I, a part de les mitologies, en la Grècia antiga els filòsofs de l'Escola Jònica, Tales de Milet (625-548 aC, aprox.), Anaximandre (610-547 aC, ap.) i Anaxímenes (585-528 aC, ap.) també consideren que hi ha d'haver un principi material únic per a tot el món natural. O bé l'aigua (com en els mites antics) o bé un indefinit (*àpeiron*) o bé l'aire. Més tard Heràclit (536-470 aC, ap.) dirà el foc. La idea que un sol principi (o *arkhé*) ha d'originar-ho tot també és a la ment d'aquests pensadors. Més tard Empèdocles (490-435 aC, ap.) recollint l'herència dels jònics, establirà quatre elements, que seran els components de tot: aigua, terra, aire i foc. Aquesta doctrina serà recollida per Aristòtil (que hi afegí una «quinta essència», l'èter, per als cossos celestes) i perdurà segles com a vàlida per explicar la constitució dels éssers naturals. No tingué èxit, de moment, la posterior doctrina dels atomistes Leucip (cap al 430 aC) i Demòcrit (460-365 aC, aprox.) que posaven una enorme multitud de principis de totes les coses: els *àtoms* o indivisibles, fins que modernament es tornà a aquesta altra concepció de la matèria, si bé només fins a cert punt: els «àtoms» actuals ja no són indivisibles i la matèria que els originà era única en un principi; la diversificació vingué després. Fins aquí tot el que els primers filòsofs grecs ensenyaren de la constitució del cosmos són sols elucubracions. No hi ha encara ciència experimental que ens pugui afirmar res de l'estructura i origen de la matèria, com demana la cosmologia científica. Tot anirà venint.

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

“Grup Avant” TERRASSA

35.645 PARTICIPANTS
(AL CONCURS BÍBLIC)

XXIII CONCURS BÍBLIC

Tema: “JESÚS CURA I PERDONA”

VEREDICTE

A través d’aquesta nota, queda oficialment notificat.

Enguany, com ja dèiem a les bases, els premis es lliuraran a cada bisbat.

Volem regraciar a *CATALUNYA CRISTIANA* tot el suport i la bona acollida i difusió que ha realitzat a través de les seves pàgines.

LLOCS DE LLIURAMENT DE PREMIS

Dia: 26 d’abril (dissabte) α les 11 del matí

Bisbat de GIRONA :	Seminari	Pujada Sant Martí, 12	GIRONA
Bisbat de TARRAGONA :	Col·legi La Salle	Avgda. Països Catalans (1r semàfor a l’esquerra) Barri Sant Pere i Sant Pau	TARRAGONA
Bisbat de SOLSONA :	Col·legi Arrels de Secundària	Avgda. Cardenal Tarancón, 49	SOLSONA
Bisbat de TORTOSA :	Seminari	Carretera d’accés al Seminari, s/n	TORTOSA
Bisbats de BARCELONA + BARCELONA MARESME – TERRASSA :	Centre Cultural de la Caixa de Terrassa	Rambla d’Egara, 340	TERRASSA
Bisbat de S. FELIU DE LLOBREGAT :	Col·legi Verge de la Salut	Plaça de Catalunya, 4-8	S. FELIU LLOBREGAT
Bisbat de VIC-MANRESA :	Col·legi La Salle	Avgda. de la Pau, s/n	MANRESA

Dia: 24 d’abril (dijous) α les 6 de la tarda

Bisbat de LLEIDA :	Acadèmia Mariana Casa de l'Església	c/ Acadèmia, s/n.	LLEIDA
---------------------------	-------------------------------------	-------------------	--------

Dia: 26 d’abril (dissabte) α les 12 del matí

Bisbat de LA SEU D’URGELL :	Casa del Bisbat d’Urgell	Pati de Palau, nº 1	SEU D’URGELL
------------------------------------	--------------------------	---------------------	--------------

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	BARCELONA	MARINA GARAU GIL	COL·LEGI NTRA. SRA. DEL ROSARIO	BARCELONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	GIRONA	MARIA SANCHEZ PLA	CEIP MALAGRIDA	OLOT
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	LLEIDA	JULIA ANORO BALCELLS	CEIP FEDERIC GODÀS	LLEIDA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	MARESME	POL SOLER GALVANY	COL·LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	SANT FELIU DE LLOBREGAT
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	ERIK ROMERO MONTOLIU	COL·LEGI MARE DE DÉU DE LA MERCÈ	NAVÀS
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	SOLSONA	LAURA PLANAGUMÀ GIRIBETS	CEIP SANT JORDI	MONTROIG DEL CAMP
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	TARRAGONA	PAULA HERNANDEZ FLORENCIO	CEIP MARE DE DÉU DE LA ROCA	RUBÍ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	TERRASSA	DAVID MOLINA	COL·LEGI REGINA CARMELI	AMPOSTA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	TORTOSA	MARIA DESCARREGA GIL	CEIP MIQUEL GRANELL	GUISSONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	URGELL	CARLA GILI GARRIGA	COL·LEGI MARE DE DÉU DEL ROSER	SANT FRUITOS DE BAGES
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	PRIMERA	VIC	ANDREA ARPA MORENO	COL·LEGI PAIDOS	BARCELONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	BARCELONA	VERONICA ROMERO ESPUELA	E.T.P. CLOT	CANET DE MAR
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	GIRONA	JUDIT PEREZ DOLSAT	COL·LEGI STA. ROSA DE LIMA	LLEIDA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	LLEIDA	ISATU JALLOH	COL·LEGI SGDA. FAMÍLIA	VILASSAR DE DALT
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	MARESME	PAULA FORNELLS BAQUE	COL·LEGI IMMACULADA CONCEPCIÓ	SANT FELIU DE LLOBREGAT
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	SANT FELIU DE LL.	CRISTINA MELERO GARCIA	COL·LEGI BON SALVADOR	CARDONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	SOLSONA	SILVIA TRISTANY CASAMADA	CEIP MARE DE DÉU DEL PATROCINI	TARRAGONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	TARRAGONA	PATRICIA ACEVEDO ROMERO	COL·LEGI SANT DOMÈNEC DE GUZMÁN	MONTCADA I REIXAC
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	TERRASSA	CRSTINA CAMON BALALGUE	CIOL·LEGI SGT. COR DE JESÚS	TIVISSA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	TORTOSA	MARIA BORRÁS PAGÉS	CEIP MARCEL·LÍ DOMINGO	ENCAMP
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	URGELL	SILVIA GARCEDO ZOCATELLI	ESCOLA ANDORRANA D’ENCAMP	VIC
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	SEGONA	VIC	OLFAT KHANNOUS	COL·LEGI PARE COLL	BARCELONA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	BARCELONA	BEATRIZ ORTEGA CARDENAS	COL·LEGI LA IMMACULADA	LLORET DE MAR
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	GIRONA	ESTEFANIA CASANOVA DOMINGUEZ	COL·LEGI IMMACULADA CONCEPCIÓ	LLEIDA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	LLEIDA	MARIONA PALAU	COL·LEGI EPISCOPAL MARE DE DÉU ACADÈMIA	MATARÓ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	MARESME	CRISTINA ESPARRE CONDE	COL·LEGI COR DE MARIA	SANT FELIU DE LLOBREGAT
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	MIRERIA SALADRIGAS GARCIA	ESCOLA VERGE DE LA SALUT	NAVÀS
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	SOLSONA	GERARD CLARET TELLER	ESCOLA DIOCESANA DE NAVÀS	REUS
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	TARRAGONA	IÑIGO GOMEZ	COL·LEGI LA PRESENTACIÓ	SANT CUGAT DEL VALLÈS
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	TERRASSA	ELISABET SALOMON MALLAT	IES ANGELETA FERRER I SANSAT	TORTOSA
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	TORTOSA	ALBA BONFILL FERRÉ	COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA	PUIGCERDÀ
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	URGELL	DIMITRI PNOMOIEV	COL·LEGI VEDRUNA	RIPOLL
PRIMERS PREMIS INDIVIDUALS	TERCERA	VIC	LAIA VERGARA DELGADO	COL·LEGI VEDRUNA	BARCELONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	BARCELONA	RAUL MARA RUIZ	COL·LEGI MARE DE DÉU DELS ÀNGELS	BARCELONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	BARCELONA	JULIA GRAU ARMENGOL	CEIP POETA FOIX	BARCELONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	BARCELONA	LISA SHANE	CEIP PERE VILA	BARCELONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	GIRONA	NURIA MALLORQUÍ CORNEY	ESCOLA LA SALLE	CASSÀ DE LA SELVA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	GIRONA	CARLOS ESQUINAS MUÑOZ	ESCOLA MARE DE DÉU DEL ROSER	PINEDA DE MAR
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	GIRONA	LAIA ARROYO GUERRERO	CEIP SANT ROC	OLOT
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	LLEIDA	ROGER MATAMALA COMPANYYS	CEIP JOAN XXIII	LES BORGES BLANQUES
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	LLEIDA	ARIADNA RODRIGUEZ AGUILA	CEIP ANTONI BERGÓS	LLEIDA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	LLEIDA	ALEIX SANMARTI LIUQUE	CEIP EL SEGRIÀ DE LLÍVIA	LLEIDA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	MARESME	LAIA SOLER TORRALBA	CEIP PLANAS I CASALS	BADALONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	MARESME	PAULA AMILIVIA MARTINEZ	CEIP TORRE BALDOVINA	S. COLOMA DE GRAMENET

Continua

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	MARESME	ANTONIO CORTÉS MARTINEZ	COL-LEGI JESÚS MARIA	BADALONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	AIDA MARTINEZ MANTECA	CEIP JAUME BALMES	CORBERA DE LLOBREGAT
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	ELISABETH TORRES GRAJERA	COL-LEGI MARE DEL DIVÍ PASTOR	CAPELLADES
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SANT FELIU DE LL.	ESTHER ARTIGAS DALMAU	CEIP SANT JAUME	EL PRAT DE LLOBREGAT
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SOLSONA	ALBA PEIRÓ LORDER	CEIP JAUME BALMES	CERVERA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SOLSONA	MARC GRIFELL FÀBREGAS	ESCOLA ANUNCIATA	GIRONELLA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	SOLSONA	GEMMA SANTACREU PRAT	CEIP SANTA MARIA	AVIÀ
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TARRAGONA	POL NAVAS FUENTES	CEIP ANTONIO ROIG	TORREDEMBARRA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TARRAGONA	JAVIER ARIZA LUCAS	CEIP BONAVISTA	BONAVISTA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TARRAGONA	MAR CAMPIÑA PASTOR	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	TARRAGONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TERRASSA	ANDREA NISA AGUIZA	COL-LEGI NTRA. SRA. DEL PILAR	SENTMENAT
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TERRASSA	BIANCA TOHANEAN	CEIP JOSEP PALLEROL I ROCA	SAN CELONI
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TERRASSA	STEPHANIE DE SALVADOR TOMÁS	ESCOLA EUROPA INTERNACIONAL SCHOOL	SANT CUGAT DEL VALLÈS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TORTOSA	BIBIANA CALLAU LLAÓ	CEIP JAUME II	EL PERELLÓ
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TORTOSA	JULIA NAVARRO CASTELLNOU	CEIP PUIG CAVALLER	GANDESA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	TORTOSA	ORIOR SUBIRATS RILLO	COL-LEGI TERESIÀ	TORTOSA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	URGELL	XAVIER BLSNCH SIRERA	COL-LEGI NTRA. SRA. DEL CARME	BALAGUER
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	URGELL	ANDREA DELGADO LOPEZ	COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	ESCALDES-ENGORDANY
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	URGELL	GUILLEM ESTEVE BONCOMPTE	CEIP MACIÀ-COMPANYS	AGRAMUNT
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	VIC	BERTA FONT CASAS	COL-LEGI SAGRATS CORS	SANT HIPÒLIT DE VOLTREGÀ
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	VIC	GIULIA BOSSO MUÑOZ	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL ROSER	SANT VICENÇ DE CASTELLET
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	PRIMERA	VIC	NATALIA CAPER ARBOLEDA	CEIP GARCIA FOSSAS	IGUALADA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	BARCELONA	ANNA BUETAS	COL-LEGI JOSEP TOUS	BARCELONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	BARCELONA	JUDIT MASRAMÓN RIBA	COL-LEGI STA. TERESA JESÚS	BARCELONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	BARCELONA	CARLOS OTS CARMONA	COL-LEGI XALOC	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	GIRONA	ELSA PORTULAS ASENSIO	CEIP BORDILS	BORDILS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	GIRONA	LAIA RIGAT PUIG	CEIP AGUSTÍ GUIFRE	SANT GREGORI
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	GIRONA	MIREIA BATLLE CANALIAS	CEIP VOLCÀ BISAROQUES	OLOT
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	LLEIDA	CRSTINA DELGADO PONS	COL-LEGI LA ANUNCIATA-DOMINIKES	LLEIDA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	LLEIDA	JORDI GINÉ GUIXENS	COL-LEGI LESTONNAC L'ENSENYANÇA	LLEIDA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	LLEIDA	CLARA PONS GILABERT	CEIP MANUEL ORTIZ CASTELLÓ	JUNEDA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	MARESME	MARC OLMEDO LOPEZ	COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	MARESME	DESERT		
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	MARESME	DESERT		
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SANT FELIU DE LL.	MIRIAM SCHIRINZI GIMENEZ	CEIP ANTONIO GAUDÍ	CASTELLDEFELS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SANT FELIU DE LL.	GEMMA GARCIA ARBONÉS	COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	VILADECANS
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SANT FELIU DE LL.	LORENA MORENO COBOS	CEIP PAU CASALS	VILADECANS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SOLSONA	TATIANA M. VARGAS PRADO	CEIP FRANCESC MACIÀ	SÚRIA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SOLSONA	ADRIÀ FERNANDEZ SANAHUJA	CEIP JACINT VERDAGUER	TÀRREGA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	SOLSONA	CARLA FALGUERA MORA	COL-LEGI EL CARME	MOLLERUSSA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TARRAGONA	ANA CASTELLANOS CONTENTO	CEIP CENTCELLES	CONSTANTÍ
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TARRAGONA	EVA GIL RINCÓN	COL-LEGI SAGRAT COR	EL VENDRELL
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TARRAGONA	NURIA DOMINGUEZ JANÉ	CEIP JOAN PERUCHO	ALBINYANA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TERRASSA	PATRICIA PILAR MEDINA	CEIP MARE DE DÉU DE MONTSERRAT	TERRASSA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TERRASSA	CRISTINA FLORENCIO ILLANA	COL-LEGI AIRINA	TERRASSA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TERRASSA	CARLA PEREZ INFANTES	COL-LEGI MARE DEL DIVÍ PASTOR	SABADELL
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TORTOSA	SELENA MOLLÓN	CEIP LA MIRANDA	ARNES
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TORTOSA	ELISA BORRÁS CORTÉS	CEIP PAMIES	GINESTER
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	TORTOSA	ELVIRA ASENS LOZANO	CEIP 11 DE SETEMBRE	EL MASROIG
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	URGELL	MARTA POUS ARMENGOU	COL-LEGI JANER	SANTA COLOMA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	URGELL	JORDI TARRATS ROSELL	CEIP ALFONS I	PUIGCERDÀ
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	URGELL	AMANDA PIRE SILBA	CEIP PUIGVERT D'AGRAMUNT	PUIGVERT D'AGRAMUNT
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	VIC	EDALD ALBERT GRAU	COL-LEGI EL CARME -VEDRUNA	MANLLEU
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	VIC	NINA VALLE BRUCH	COL-LEGI DE LA PRESENTACIÓ DE LA MARE DE DÉU	PRATS DE LLUÇANÈS
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	SEGONA	VIC	MARIA GARRIDO SELLABONA	COL-LEGI CASALS GRÀCIA	MANLLEU
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	BARCELONA	SILVIA DAYANARA VELASQUEZ	COL-LEGI SANT RAMON NONAT	BARCELONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	BARCELONA	ALEXANDRA RAVENTÓS SERRANO	LA SALLE DE GRÀCIA	BARCELONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	BARCELONA	MARTA TORRES LUCENA	COL-LEGI SANT JOSEP OBRER	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	GIRONA	PATRICIA MARSAL MARTINEZ	COL-LEGI PARE COLL	GIRONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	GIRONA	CRISTINA SAUMANDRE PIBERNAT	COL-LEGI SANT JOSEP	TORDERA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	GIRONA	PATRICIA MARTIN LLOVERAS	IES JAUME VICENS VIVES	GIRONA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	LLEIDA	ANA DOMENECH POLO	IES ALCARRÀS	ALCARRÀS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	LLEIDA	AMILIBA JIMENEZ	IES JOAN ORÓ	LLEIDA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	LLEIDA	CALUDIA ZAMORANO PIRLA	COL-LEGI SANTA ANNA	LLEIDA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	MARESME	MARC JORDÀ MASCARÓ	COL-LEGI MIREIA-CENTRE D'ESTUDIS	MONTGAT
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	MARESME	CRISTINA MARTIN ROSCO	COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	MATARÓ
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	MARESME	DESERT		
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	CARLES RAVENTÓS	COL-LEGI LA MERCÈ	MARTORELL
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	Mª CRISTINA GALLEGÓ GARCIA	IES EL PALAU	SANT ANDREU DE LA BARCA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SANT FELIU DE LL.	VENTURA LASO DIAZ	COL-LEGI EL CIM	VILANOVA I LA GELTRÚ
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SOLSONA	RAQUEL PERRAMÓN CARDONA	COL-LEGI ARRELS II	SOLSONA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SOLSONA	ALBA SERRA GINESTA	COL-LEGI ARRELS II	SOLSONA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	SOLSONA	JOSEP ROSET ROJO	ESCOLA DIOCESANA DE NAVÀS	NAVÀS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TARRAGONA	MERITXELL PUJOL GUINOVART	COL-LEGI SANT JOSEP	REUS
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TARRAGONA	RAQUEL ARIAS CASTILLO	IES TORREDEMBARRA	TORREDEMBARRA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TARRAGONA	ANNIA JARA LLITERAS	IES DOMÈNECH I MONTANER	REUS
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TERRASSA	RAQUEL CAÑAMARES SANCHEZ	COL-LEGI LA SALLE MONTCADA	MONTCADA I REIXAC
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TERRASSA	OLGA RODRIGUEZ GOMEZ	COL-LEGI JOAQUIMA DE VEDRUNA	TERRASSA
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TERRASSA	GUILLERMO PEDROSA ESQUILAZ	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	TERRASSA
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TORTOSA	MERITXELL CISNEROS CHILIDA	IES SOL DE RIU	ALCANAR
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TORTOSA	CLARA PIÑOL BEL	IES CAMARLES	CAMARLES
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	TORTOSA	RAQUEL PIÑOL BEL	IES RAMÓN CID	BANICARLÓ
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	URGELL	SANDRA LASHERAS PALOMARES	COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	ESCALDES-ENGORDANY
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	URGELL	JULEN GARRIDO PALAU	ESCOLA LA SALLE	LA SEU D'URGELL
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	URGELL	ANTONIO CLARISÓ ALEGRE	IES ALMATÀ	BALAGUER
1 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	VIC	LAURA SALA PONS	LA SALLE-MANRESA	MANRESA
2 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	VIC	IRIS MUÑOZ ESPIGARES	COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	VIC
3 - ACCÈSSIT PERSONAL	TERCERA	VIC	MARINA HOMS ESPINAL	COL-LEGI STA. ROSA DE LIMA	MANRESA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		BARCELONA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		GIRONA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		LLEIDA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		LLEIDA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SANT FELIU DE LL.			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SANT FELIU DE LL.			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		SOLSONA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TARRAGONA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TARRAGONA			
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TERRASSA	DAVID BARQUERO	COL-LEGI COR DE MARIA	SANT CELONI

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TERRASSA	SERGI ORDI PUCHAL	CEIP EL VALLÈS	TERRASSA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TORTOSA	MARGARITA PIZOT MARTI	CEIP MIQUEL GRANELL	AMPOSTA
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		TORTOSA	ABEL SANCHEZ ALEGRIA	CEIP MESTRE MARCEL-LÍ DOMINGO	ROQUETES
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	SONIA RIBERA COMA	IES EL PLANELLS	ARTESA DE SEGRE
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	GERARD CERRILLO	CEIP ELS PLANELLS	ARTESA DE SEGRE
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	RICARDO FERNANDEZ	ESCOLA ESPANYOLA DE LA VALL D'ORIENT	ENCAMP
PREMI EDUCACIO ESPECIAL		URGELL	PAU ALAY ROQUET	ESCOLA ANDORRANA D'ESCALDES	ESCALDES-ENGORDANY
PREMI EDUCACIÓ ESPECIAL		URGELL	JORDI CAETANO	ESCOLA ANDORRANA D'ESCALDES	ESCALDES-ENGORDANY
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	BARCELONA		CEIP ENRIC GRANADOS	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	GIRONA		COL-LEGI SANT JORDI	PALAFRUGELL
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	LLEIDA		CEIP D'ALMENAR	ALMENAR
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	MARESME		COL-LEGI JESÚS MARIA	BADALONA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	SANT FELIU DE LL.		CEIP JOSEP TARRADELLAS	EL PRAT DE LLOBREGAT
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	SOLSONA		COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	SÚRIA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	TARRAGONA		COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	TERRASSA		CEIP GINESTA	MATADEPERA
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	TORTOSA		CEIP 1 D'ABRIL	LA PALMA D'EBRE
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	URGELL		ECOLA ESPANYOLA D'ESCALDES	ESCALDES-ENGORDANY
PREMIS PER ESCOLES	PRIMER PREMI	VIC		CEIP CASTELL D'ÒDENÀ	ÒDENÀ
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	BARCELONA		COL-LEGI MIRÓ	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	GIRONA		COL-LEGI SANT JOSEP	SANT FELIU DE GUÍXOLS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	LLEIDA		CEIP MAGRANERS	LLEIDA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	MARESME		CEIP L'OLIVERA	CABRILS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SANT FELIU DE LL.		CEIP SANT JOSEP	SANT VICENÇ DELS HORTS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	SOLSONA		COL-LEGI ARRELS I	SOLSONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TARRAGONA		COL-LEGI LESTONNAC L'ENSENYANÇA	TARRAGONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TERRASSA		ESCOLA MARTÍ	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	TORTOSA		COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	TORTOSA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	URGELL		CEIP SANT ROC	BOSSOST
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 1ª CAT	VIC		CEIP ABAT OLIBA	SANT HIPOLIT DE VOLTREGÀ
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	BARCELONA		COL-LEGI SANT JOSEP TERESIANES	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	GIRONA		COL-LEGI COR DE MARIA-SANT JOSEP	SANT FELIU DE GUÍXOLS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	LLEIDA		CEIP SANT JAUME	LA GRANJA D'ESCARP
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	MARESME		CEIP TORRE BALDOVINA	STA. COLOMA DE GRAMENET
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SANT FELIU DE LL.		CEIP JOAN MARAGALL	EL PRAT DE LLOBREGAT
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	SOLSONA		COL-LEGI VEDRUNA-BERGA	BERGA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 2ª CAT	TARRAGONA		CEIP ÀNGEL GUIMERÀ	EL VENDRELL
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TERRASSA		CEIP GERMANS AMAT	TERRASSA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	TORTOSA		CEIP LUIS VIÑAS I VIÑOLES	MÓRA D'EBRE
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	URGELL		ESCOLA ESPANYOLA DE LA VALL D'ORIENT	ENCAMP
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSITS 2ª CAT	VIC		COL-LEGI SAGRATS CORS	CENTELLES
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	BARCELONA		COL-LEGI STA. TERESINA DE LISIEUX	BARCELONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	GIRONA		IES DE STA. COLOMA FARNERS	STA. COLOMA DE FARNERS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	LLEIDA		IES L'OLIVERA	LA GRANADELLA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	MARESME		COL-LEGI ESCOLÀPIES-LA IMMACULADA	EL MASNOU
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SANT FELIU DE LL.		COL-LEGI EL CARME	SANT SADURNÍ D'ANOIA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	SOLSONA		ESCOLA DIOCESANA DE NAVÀS	NAVÀS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TARRAGONA		IES JAUME HUGUET	VALLS
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TERRASSA		IES BELLULLA	CANOVELLES
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	TORTOSA		IES MANUEL SALÉS I FERRER	ULLDECONA
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	URGELL		COL-LEGI NTRA. SRA. DEL CARME	BALAGUER
PREMIS PER ESCOLES	1 - ACCÈSSIT 3ª CAT	VIC		COL-LEGI SAGRATS CORS	TORELLÓ
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	BARCELONA		PARRÒQUIA VERGE DEL PILAR	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	GIRONA		PARRÒQUIA DE STA. MARIA	LA BISBAL D'EMPORDÀ
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	LLEIDA		PARRÒQUIA MARE DE DÉU DEL CARME	LLEIDA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	MARESME		PARRÒQUIA PARES CARMELITES	BADALONA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	SANT FELIU DE LL.		PARRÒQUIA DE STA. EULALIA-LES ROQUETES DEL	GARRAF SANT PERE DE RIBES
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	SOLSONA		CATEQUESI PARROQUIAL	SÚRIA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	TARRAGONA		PARRÒQUIA DE SANT ESTEVE	VILA-SECA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	TERRASSA		PARRÒQUIA DE SANT CRISTÒFOL	TERRASSA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	TORTOSA		PARRÒQUIA DEL ROSER	TORTOSA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	URGELL		PARRÒQUIA SANT ESTEVE	ANDORRA LA VELLA
PREMIS CATEQUESI	PRIMER PREMI	VIC		PARRÒQUIA STA. MARIA DE LA SEU	MANRESA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	BARCELONA	MARÍA CRESPO JUSTICIA	ESCOLA IMMACULADA CONCEPCIÓ	BARCELONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	BARCELONA	VICTOR NAVARRO	ESCOLA INFANT JESÚS	BARCELONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	BARCELONA	ROGER GARRIGA LESCORZ	COL-LEGI STA. TERESINA DE LISIEUX	BARCELONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	GIRONA	NURIA CARRERAS PRAT	CEIP JUNCADELLA	LA CELLERA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	GIRONA	ADRIÀ RIGALL PRAT	COL-LEGI PAULA MONTAL ESCOLÀPIES	FIGUERES
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	GIRONA	JOEL PEÑAGA	COL-LEGI COR DE MARIA	BLANES
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	LLEIDA	JOANA HORTIGÜELA MORENO	COL-LEGI FREDERIC GODÀS	LLEIDA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	LLEIDA	TONI GARCIA VIDAL	CEIP JOAN XXIII	LES BORGES BLANQUES
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	LLEIDA	FELIPE BEDOGA GOMEZ	IES MÀRIUS TORRES	LLEIDA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	MARESME	NEREA PRADOS LOPEZ	COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	MARESME	SHEILA GONZALEZ MOYANO	COL-LEGI JESÚS MARIA	BADALONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	MARESME	MIRIAM ROMERO ANDRADES	COL-LEGI COR DE MARIA	MATARÓ
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	SANT FELIU DE LL.	LUCIA SANTAELLA SANCHEZ	COL-LEGI LA IMMACULADA	SANT VICENÇ DELS HORTS
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	SANT FELIU DE LL.	ANNA RAFECAS SOGAS	EL CARME-SANT ELIES	VILAFRANCA DEL PENEDÈS
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	SANT FELIU DE LL.	LAURA GUERRERO MARTINEZ	COL-LEGI EL CARME	SANT SADURNÍ D'ANOIA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	SOLSONA	MANUEL ARGUDO BATALLA	COL-LEGI EL CARME	MOLLERUSSA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	SOLSONA	LAURA TERMENS	COL-LEGI MARE DE DÉU DEL CARME	BELLPUIG
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	SOLSONA	DESERT		
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	TARRAGONA	JAUME BOADA RAMÓN	PARRÒQUIA L'ASSUMPCIÓ	EL PLA DE SANTA MARIA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	TARRAGONA	OSCAR AGRAY RODRIGUEZ	COL-LEGI CARDENAL VIDAL I BARRAQUER	CAMBRILS
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	TARRAGONA	ANNA AZNAR SALVADO	IES JOAN PUIG I FERRATER	LA SELVA DEL CAMP
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	TERRASSA	ARIADNA ALIART VICENTE	CEIP GINESTA	MATADEPERA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	TERRASSA	IORELA VILLAFAN REVELO	COL-LEGI EL PINAR	VALLDOREIX
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	TERRASSA	ALBERT MELIS MONTERDE	COL-LEGI NTRA. SRA. DE MONTSERRAT	RUBÍ
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	TORTOSA	ANA Mª ALTADILL	COL-LEGI MARE DE DÉU DE LA MISERICÒRDIA	VINARÒS
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	TORTOSA	JORDI BARBERÀ ESPUNY	ESCOLA ROSA GISBERT	MASDENVERGE
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	TORTOSA	MAGDALENA JULIÀ	IES ELS ALFACS	SANT CARLES DE LA RÀPITA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	URGELL	ALBA GONZALEZ SABATÉ	CEIP JOAQUIN PALACÍN	BELLVÍS
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	URGELL	DANIEL CAAMAÑO FUENTES	CEIP GARONA	VIELHA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	URGELL	DANIEL BISTUER MARCO	IES ALMATÀ	BALAGUER
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 1ª CAT	VIC	MARC PEREIRE TUBAU	COL-LEGI LA SALLE MANRESA	MANRESA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 2ª CAT	VIC	PAU GARCIA SANZ	COL-LEGI STA. ROSA DE LIMA	MANRESA
VIII CONCURS DE DIBUIX	PREMI 3ª CAT	VIC	MARIA DEL MAR CAÑELLAS	COL-LEGI SAGRAT COR DE JESÚS	VIC
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	BARCELONA	TANIA A. DIAZ PARDO	ESCOLA SANTIAGO RAMÓN Y CAJAL	L'HOSPITALET DE LLOB.
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	BARCELONA	ELENA LOPEZ CARRANZA	ESCOLA SAGRADA FAMÍLIA	CORNELLÀ DE LLOBREGAT
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	GIRONA	ANIOL CASTANY FEIXAS	COL-LEGI BELL-LLOC DEL PLA	GIRONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	GIRONA	LLUIS FERRER MORADELL	COL-LEGI COR DE MARIA	LA BISBAL D'EMPORDÀ

Continua

PREMI	CAT.	BISBAT	PREMIAT	ESCOLA	POBLACIÓ
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	LLEIDA	SERGI BOCH TARRENY	CEIP JOC DE LA BOLA	LLEIDA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	LLEIDA	BEA GARCIA PRATS	L'ANUNCIATA DOMINIQUES	LLEIDA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	MARESME	JAUME REVERTER	COL-LEGI MIREIA-CENTRE D'ESTUDIS	MONTGAT
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	MARESME	JUDIT SILER PEREZ	CEIP PLANAS I CASALS	BADALONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	SANT FELIU DE LL. MARTA BARCA FERNANDEZ		COL-LEGI BON SALVADOR	SANT FELIU DE LLOBREGAT
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	SANT FELIU DE LL. NURIA CERRO CABALLERO		COL-LEGI SAGRADA FAMÍLIA	VILADECANS
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	SOLSONA	TANIA POBEREZHNA	CEIP L'ESTEL	SANT GUIM DE FREIXENET
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	SOLSONA	JULIA PRAT ESCOLA	CEIP JAUME BALMES	CERVERA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	TARRAGONA	LAIA TORRES GARCIA	COL-LEGI SAGRAT COR	EL VENDRELL
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	TARRAGONA	MIREIA BRUGUÉS MELLADO	COL-LEGI SANT JOSEP	REUS
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	TERRASSA	NELIA RODRIGUEZ RODRIGUEZ	COL-LEGI SGDA. FAMÍLIA	SABADELL
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	TERRASSA	VICTOR GONZALEZ	COL-LEGI REGINA CARMELI	RUBÍ
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	TORTOSA	AINHOA ALCAZAR GIVER	CEIP DANIEL MAGRANÉ I ESCARDÓ	JESÚS
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	TORTOSA	JANET MONTAÑÉS ROCAMORA	CEIP SANT MIQUEL	ASCÓ
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	URGELL	SOFIA RODA LEÓN	COL-LEGI LA SALLE	LA SEU D'URGELL
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	URGELL	NOELIA FERNANDEZ GONZALEZ	CEIP SANT ROC	BOSSOST
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	VIC	MARTA ROSELL CODINA	EL CARME-VEDRUNA	MANLLEU
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 1ª CAT	VIC	SALMAEL TARHKAT	COL-LEGI CASALS GRÀCIA	MANLLEU
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	BARCELONA	JING JING LIN	CEIP PERE VILA	BARCELONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	BARCELONA	MIGUEL AUGUAS ALCALÀ	ESCOLA MARE DE DÉU DELS ÀNGELS	BARCELONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	GIRONA	PAU MARTI MURIEL	COR DE MARIA	LA BISBAL D'EMPORDÀ
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	GIRONA	RAFA RUIZ FERNANDEZ	COL-LEGI SANT JORDI	PALAFRUGELL
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	LLEIDA	MAR MELE RIBES	COL-LEGI EPISCOPAL MARE DE DÉU DE L'ACADÈMIA	LLEIDA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	LLEIDA	TOIA CONEJO GONZALEZ	CEIP ANTONIO BERGÓS	LLEIDA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	MARESME	LESLIE COLLANTES PAREDES	BERNAT DE RODAMEIA	ARGENTONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	MARESME	DESERT		
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	SANT FELIU DE LL. GUSTAVO CALVO GONZALEZ		CEIP JOAN JUNCADELLA	SANT VICENÇ DELS HORTS
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	SANT FELIU DE LL. ESTEFANIA MONTERO		CEIP LA VINYALA	SANT VICENÇ DELS HORTS
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	SOLSONA	RICARDO SOROKINE	PARROQUIALS ANUNCIATA	PUIG-REIG
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	SOLSONA	CLAUDIA MITJANS CARRERAS	CEIP JOAN DE PALOU	LA COROMINA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	TARRAGONA	DIDAC VERNET GARCIA	CEIP MARE DE DÉU DE LA ROCA	MONT-ROIG DEL CAMP
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	TARRAGONA	ANGELA GARRIGA CANO	CEIP COR DE ROURE	SANTA COLOMA DE QUERALT
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	TERRASSA	GEORGINA NOBOA ROCAMORA	EUROPA INT. SCHOOL	SANT CUGAT DEL VALLÈS
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	TERRASSA	MARTA GARCIA RUIZ	COL-LEGI LA SALLE MONTCADA	MONTCADA I REIXAC
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	TORTOSA	JORGE RODRIGUEZ RAMOS	CEIP MESTRE MARCEL-LÍ DOMINGO	ROQUETES
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	TORTOSA	GEMMA GUARI BORRÁS	CEIP PUIG CAVALLER	GANDESA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	URGELL	KYLLIAN BOYER	CEIP JAUME I	LLÍVIA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	URGELL	VICTOR CODINA ALONSO	COL-LEGI JANER	SANTA COLOMA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	VIC	JAUME LLIMÓS PARCERISA	ESCOLA SALESIANA STA. MARIA DE RIPOLL	RIPOLL
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 2ª CAT	VIC	MIREIA GIL FOSSAS	SAGRAT COR	CENTELLES
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	BARCELONA	MARC CASABÓ SALVADOR	IMMACULADA VEDRUNA	BARCELONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	BARCELONA	BEATRIZ CASALS DOU	STA. TERESA DE JESÚS	BARCELONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	GIRONA	FIONA JOHANNA ONDEMAN	IES LLAGOSTERA	LLAGOSTERA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	GIRONA	DAVID CAYUELA CRIADO	IES RIDAURA	CASTELL D'ARO-PLATJA D'ARO
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	LLEIDA	MARINA CARDIEL AVILA	IES MARIA RUBIES	LLEIDA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	LLEIDA	DESERT		
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	MARESME	DAVID MORENO MEDINA	COR DE MARIA	MATARÓ
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	MARESME	CARLA CHACON VALERA	COR DE MARIA	MATARÓ
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	SANT FELIU DE LL. MIREIA SALADRIGAS GARCIA		COL-LEGI VERGE DE LA SALUT	SANT FELIU DE LLOBREGAT
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	SANT FELIU DE LL. MARIA ENRICH FONT		LA MERCÈ MARTORELL	
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	SOLSONA	JOSEP SERRA USOM	ESCOLA DIOCESANA DE NAVÀS	NAVÀS
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	SOLSONA	DESERT		
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	TARRAGONA	BELÉN FELIU GARCIA	IES TORREDEMBARRA	TORREDEMBARRA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	TARRAGONA	MARIA DOMINGO	IES SAGRAT COR	TARRAGONA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	TERRASSA	ALBA RAMIREZ ESTEVE	CEIP RAMÓN PONT	TERRASSA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	TERRASSA	SARA VENGUE GOMEZ	SANT JOSEP DE CALASSANÇ	SABADELL
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	TORTOSA	MARIA COLÓN	IES RAMON BERENGUER IV	AMPOSTA
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	TORTOSA	ELI REVERTER CARBONELL	IES SEL DE RIU	ALCANAR
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	URGELL	ANNA AYATS TORRAS	IES DE TREMP	TREMP
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	URGELL	NURIA COLELL MORENO	SAGRADA FAMÍLIA	ESCALDES-ENGORDANY
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	VIC	JORDI XAVIER ALEGRE BUSQUET	VEDRUNA	RIPOLL
VIII CONCURS DE DIBUIX	ACCÈSSIT 3ª CAT	VIC	NURIA ORDIUELA BARDIA	IES MANUEL CARRASCO I FORMIGUERA	SANT FELIU DE CODINES

EL VEREDICTE DEL CONCURS DE REDACCIÓ BÍBLICA ES PUBLICARÀ PROPERAMENT

Els nostres patrocinadors

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA

FUNDACIÓ ALBERT BONET

CONFERÈNCIA EPISCOPAL
TARRACONENSE

Agape

ARTESANA
PUNTPLA®

INDUSTRIAL GRADHERMETIC, S.A.E.

AJUNTAMENT DE TERRASSA

*caixaterrassa

BancSabadell

Fundació Mina
Aigües de Terrassa

PENT BLOC

copcisa

CIRCUTOR

cecot

SONY

CATALUNYA+ CRISTIANA

Agraïm molt sincerament a aquestes entitats col.laboradores, a la Sra. Pilarín Bayés pels seus dibuixos, i a tot un seguit d'entitats anònimes i persones voluntàries, que cada any fan possible aquest concurs.

RÀDIO

GRAELLA DE PROGRAMES

De dilluns a divendres

06.50-08.00	<i>El tren de les set</i> (reflexió) <i>Espurna d'alba</i> <i>Evangeli</i> <i>Sant Rosari</i> <i>Laudes des de Montserrat Santoral</i>
08.00-09.00	<i>El Primer Cafè</i> (informatiu i tertúlia)
09.00-18.00	<i>Radiofórmula</i>
22.00-23.00	<i>Finestra oberta</i> (l'actualitat de l'Església)

Dilluns

19.00-20.00	<i>Vida sana</i>
20.00-21.00	<i>El tercer temps</i>
21.00-22.00	<i>Coneixes Jesús?</i>
23.00-00.00	<i>Planeta Blau</i> (medi ambient)
00.00-01.00	<i>Completes-Radiofórmula</i>
01.00-02.00	<i>Ressons</i> (música en català)
02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.30-06.50	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>

Dimarts

20.00-21.00	<i>Parlem de Salut</i>
21.00-22.00	<i>Buscant la llum</i>
23.00-00.00	<i>Paraules d'amor</i>
00.00-01.00	<i>Completes-Radiofórmula</i>
01.00-02.00	<i>Ressons</i>
02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.30-06.50	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>

Dimecres

18.00-19.00	<i>Amb els ulls de Maria</i>
19.00-20.00	<i>De cap i de nou</i>
20.00-21.00	<i>A peu de carrer</i>

21.00-22.00	<i>Temps d'escolta</i>
23.00-00.00	<i>Projectes</i>
00.00-01.00	<i>Completes-Radiofórmula</i>
01.00-02.00	<i>Ressons</i>
02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.30-06.50	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>

Dijous

19.00-20.00	<i>Redescobrir Amèrica</i>
20.00-21.00	<i>Sense embuts</i>
23.00-00.00	<i>Mirades</i>
00.00-01.00	<i>Completes-Radiofórmula</i>
01.00-02.00	<i>Ressons</i>
02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.30-06.50	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>

Divendres

18.00-19.00	<i>Amb els ulls de Maria</i>
19.00-20.00	<i>Catalunya sense barreres</i>
23.00-00.00	<i>Amb llum pròpia</i>
00.00-01.00	<i>Pregària de Completes</i>
01.00-02.00	<i>Radiofórmula</i>
02.00-02.30	<i>Ressons</i>
02.30-06.50	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.30-06.50	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>

Dissabte

06.50-08.00	<i>El tren de les set</i> (reflexió) <i>Espurna d'alba</i> <i>Evangeli</i> <i>Sant Rosari</i> <i>Laudes des de Montserrat Santoral</i>
08.00-10.00	<i>Radiofórmula</i>
10.00-11.00	<i>A tota costa</i> (submarinisme) <i>Aires hípics</i>

11.00-12.30	<i>Trotamundos</i>
12.30-00.00	<i>Radiofórmula</i>
00.00-01.00	<i>Pregària de Completes</i>
01.00-02.00	<i>Radiofórmula</i>
02.00-02.30	<i>Ressons</i>
02.30-06.50	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.30-06.50	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>

Diumenge

06.50-08.00	<i>El tren de les set</i> <i>Espurna d'alba</i> <i>Evangeli</i> <i>Sant Rosari</i> <i>Laudes des de Montserrat Santoral</i>
08.00-09.00	<i>Radiofórmula</i>
09.00-10.00	<i>Tot sardana</i>
11.00-12.30	<i>Missa de Montserrat</i>
12.30-14.30	<i>Rutes per Catalunya</i> (excursions)
18.00-18.30	<i>La taula de l'Evangeli</i> (comentari de les lectures dominicals)
18.30-20.00	<i>Avui és el dia del Senyor</i> (prèvia i Eucaristia des de la catedral de Barcelona)
20.00-20.30	<i>Església Viva</i>
20.30-23.00	<i>Melodies de fe</i> (música cristiana)
23.00-23.45	<i>La cantata</i>
23.45-00.00	<i>Moments a mitjanit</i> (reflexió cristiana)
00.00-00.30	<i>Pregària de Completes</i>
00.30-01.00	<i>Jazz</i>
01.00-02.00	<i>Ressons</i>
02.00-02.30	<i>Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba</i>
02.30-06.50	<i>Música instrumental-Radiofórmula</i>

Desconnexions de
Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

09.00	<i>Informatiu matí + el temps + agenda</i>
10.30	<i>Agenda</i>
12.00	<i>Butlletí informatiu</i>
14.00	<i>Informatiu migdia + el temps + agenda</i>
16.00 i 18.00	<i>Butlletí informatiu</i>
18.30	<i>Agenda</i>
20.00	<i>Informatiu vespre + el temps + agenda</i>
20.30	<i>Música Principat</i> (Dl., Dm., Dc.) <i>La Taula de l'Evangeli</i> (Dj.) <i>Església d'Urgell</i> (Dv.)

Dissabte

08.00	<i>Agenda</i>
14.00	<i>Agenda</i>
16.00	<i>Agenda</i>
17.30	<i>Agenda</i>

Diumenge

08.00	<i>Agenda</i>
14.00	<i>Agenda</i>
16.00	<i>Agenda</i>
17.30	<i>Agenda</i>

RÀDIO BARCELONA (OM 666)

Diumenge - De 22.00 a 23.00h,
Objectiu, l'home
Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominicana» de l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach. (Edita i presenta: J.M. Alimbau.)

TELEVISIÓ

Diumenge 6

08.45	<i>Islam hoy</i> Programa de la comunitat islàmica. Director: Mohamed Chakor.
09.00	<i>Buenas noticias TV</i> Programa de la comunitat evangèlica. Director: José Pablo Sánchez Núñez.
09.15	<i>Shalom</i> Programa de la comunitat jueva. Director: Benito Garzón.
10.00	<i>Últimas preguntas</i> «Siempre Así.» Els membres del grup musical Siempre Así parlen del disc <i>Misa de la Alegría</i> . Directora: M. Ángeles Fernández.
10.25	<i>Testimonio</i> «Profesores de Religión, enviados de la Iglesia.» Pura, professora de Religió en un col·legi de Toledo, ens parla de les característiques del professor de Religió i de la mateixa assignatura. Director: Isidro Catela.
10.30	<i>Santa Misa</i> Amb la participació de la Coral Augusta, de Tarragona, sota la direcció de David Molina. Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra. Coordinador: Ignasi Miranda.
11.20	<i>Els camins de la calma</i> Programa documental que proposa itineraris per llocs de Catalunya amb les esglésies com a eix central
11.30	<i>Pueblo de Dios</i> «Tenerife, por un trabajo digno.» Càritas dona suport a la integració social i laboral de les persones que abandonen casa seva a la recerca d'un futur millor. Director: Julián del Olmo.

Diumenge 6

10.30	<i>Signes dels Temps</i> Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc. Director: Francesc Rosaura.
11.20	<i>Fonaments de la fe</i> «Humanisme.»

Cada divendres

20.00 *Creure avui*

Programa de notícies, reportatges culturals i entrevistes des del vessant religiós. Cada setmana ofereix també l'agenda d'activitats de l'arxiprestat de Mataró i l'espai *Temps de reflexió*.

El programa es repeteix el dissabte a les 12.30 h.

Canal Català Televisió Tarragona

Als quatre vents

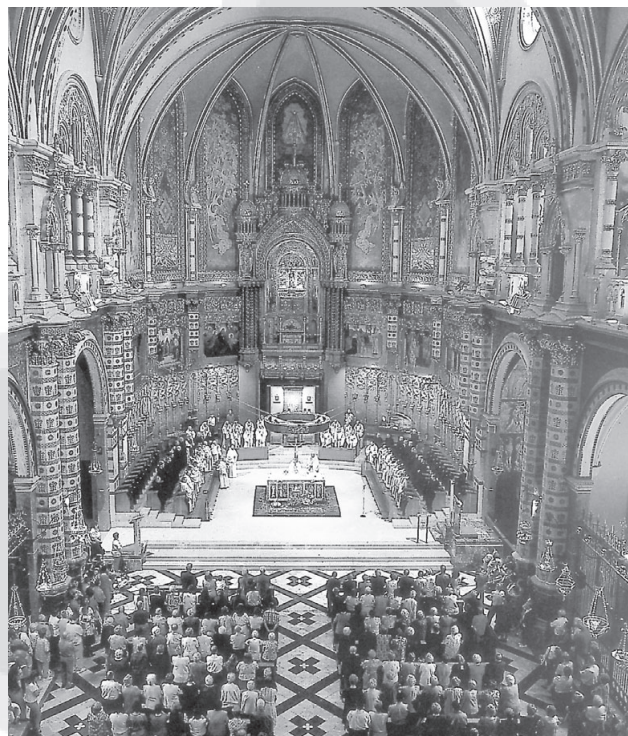
Espai escrit i dirigit per Mons. Jaume Pujol que s'emet cada diumenge a les 10.00, 12.00 i 14.00 hores.

El programa també s'emet pel Canal Reus TV a les 8.30 i es repeteix cada quatre hores.

Camí de Vida, magazín setmanal que produeix la Delegació diocesana de Mitjans de Comunicació Social de la diòcesi de Girona, presentat per Jordi Callejón i Maria del Mar Ribé. S'emet per: Televisió de Girona, diumenges i dilluns, a les 9.30 h; Televisió de l'Escala, diumenges, a les 12.30 h; Televisió de Tossa de Mar, diumenges, a les 21.00 h; Canal Nord Televisió, diumenges, a les 11.50 h; Televisió Costa Brava, diumenges, a les 24.00 h; Canal Català la Selva, diumenges, a les 8.30 h; Canal Català Girona Pla, dissabtes i diumenges, a les 8.00 h.

us ofereix en
directe des de la
basílica de
la Mare de Déu
de Montserrat

de dilluns a diumenge,
a les 7.30 h,
la pregària de Laudes

Cada diumenge,
a les 11.00 h,
la Misa conventual

■ Barcelona 106.6
■ Tarragona 100.6
■ Catalunya Central 93.7
■ Girona 103.4

■ Tortosa 90.1
■ Garraf 96.8
■ Vic 91.3

■ Lleida 91.5
■ Cerdanya 104.4
■ La Seu d'Urgell 105.0
■ Andorra 107.5

www.radioestel.com

ABRIL ÉS EL MES CONSAGRAT ALS DOLORS I SOLEDAT DE LA MARE DE DÉU

Internet

- **MUSEU D'ART SACRE DE TEROL.**— Disposa d'una pàgina nova i moderna, www.diocesisdeteruel.org/museoartescro.html, amb un disseny avançat. Ofereix informació del museu, la visita virtual per les diferents sales, notícies i exposicions, etc.

Barcelona

- **CICLE DE CORALS.**— El 6 d'abril, a les 12.00, a la parròquia de la Mare de Déu del Port de Barcelona, actuació del Cor Magister Art-Pastoral Universitària, dirigit per Manel Cabero i Jordi Guri.

- **MUSEU GEOLÒGIC DEL SEMINARI.**— Quart cicle de conferències sobre «Qüestions plantejades per la cosmologia actual» que pronunciarà Mn. Francesc Nicolau (sotsdirector del Museu Geològic i professor emèrit de Filosofia de la Natura a la Facultat de Filosofia de la URL). El 8 d'abril, a les

18.30, *El futur de l'espai i del temps*. Sala Sant Jordi del Seminari, c/ Diputació, 291 - Barcelona, tel. 934 541 600.

- **TORNAR A CREURE.**— Si de vegades penses... la fe que vaig aparcar fa anys potser ara m'ajudaria a viure. Si de vegades penses... hi ha gent que té fe, potser jo també podria. Vine a conèixer «Tornar a creure», el 8 d'abril, de 20.45 a 22.00, a la parròquia de Santa Cecília (passeig Sant Gervasi, 66 - Barcelona).

- **FAMÍLIA FRANCISCANA.**— El 9 d'abril, a les 20.00, pregària de la família franciscana de Barcelona: temps pasqual. *Déu altíssim i gloriós...* Lloc: Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció, pl. Universitat, 2 - Barcelona.

- **CAIXAFORUM.**— El 10 d'abril, a les 19.30, música filmada *El món dels místics (Síria, Turquia, Pakistan i el Marroc)*; a la mateixa hora, conferència de Jorge Martínez-Pinna Nieto (catedràtic a la Universitat de Màlaga) sobre *Societat i política a Etrúria*; el 12, a les 17.30, cinema d'animació infantil amb *La profecia de les granotes*; el 13, a les 12.00, recreació de la història *Legio. Les legions romanes*; a les 13.00, programació familiar *Arts de carrer (i si plou també)*. El passeig; a les 19.30, concert «Un recorregut per la història del Palau», amb Ignasi Terraza Trio; . Av. Marquès de Comillas, 6-8 - Barcelona, tel. 934 953 945, web: www.laCaixa.es/ObraSocial.

- **MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES.**— L'11 d'abril, a les 19.30, reflexió sobre *Els ritmes, l'acceleració i el do del temps*, amb Josep M. Esquirol. C/ Anglès, 55 - Barcelona, tel. 932 038 915, web: www.benedictinescat.com.

CCU

Centre
Cristià
dels
Universitaris

- **CENTRE CRISTIÀ DELS UNIVERSITARIS.**— L'11 d'abril, a les 21.00,

projecció de la pel·lícula *El hijo de la novia*, al carrer Villarroel, 81, baixos - Barcelona. Més informació: tel. 933 233 368.

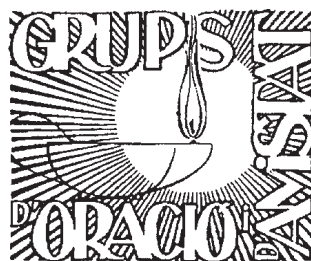
- **FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA DE CATALUNYA.**— L'11 i 12 d'abril, Jornades Pastorals 2008 - JPs08 *El mòbil de Jesús. Pedagogia Pastoral de la Trobada*, al col·legi La Salle Bonanova, passeig Bonanova, 8 - Barcelona. Més informació i inscripcions: www.escolacristiana.org.

- **CRISTIANISME I JUSTÍCIA.**— El 12 d'abril, de 10.00 a 13.00, *Espiritualitat ignasiana, espiritualitat per a la vida*, amb Darío Mollà. Més informació: c/ Roger de Llúria, 13 - Barcelona; tel. 933 172 338, fax 933 171 094, a/e: info@fespinal.com, web: www.fespinal.com.

SANTUARI DE MONTSERRAT

- ✓ **MUSEU DE MONTSERRAT.**— El 12 d'abril, a les 16.30, visita comentada entorn d'algunes obres mestres del Modernisme català. Més informació: www.montserratvisita.cat.

- **TROBADA DIOCESANA.**— El 12 d'abril, de 10.00 a 14.00, amb motiu del pla pastoral, a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona. Presideix l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach.

- **GOA.**— Els Grups d'Oració i Amistat celebren el 12 d'abril, a les 17.00, un recés de Pasqua (meditació, pregària, vespres i eucaristia) a la capella de la llar Verge de Gràcia, c/ Carolines, 16 - Barcelona. Dirigeix: Mn. Salvador Cristau. Obert a tothom. Més informació: tel. 932 181 005.

- **PER L'ALTRE COR CREMAT DE BARCELONA.**— El 12 d'abril, a les 21.00, concert solidari del cor Signum amb el programa *Polifonia issoire*, a l'església de Sant Pau del Camp (c/ Sant Pau, 101 - Barcelona).

- **VERITABLE VIDA EN DÉU.**— El grup de pregària de la Veritable Vida en Déu tindrà la seva trobada el 13 d'abril, a les 18.00, a la capella de les Carmelites Missioneres del carrer Puiggari, 1 de Barcelona. Més informació: Mercè Ferrer, tel. 935 304 806.

- **PARES TEATINS.**— El 13 d'abril, a les 18.00, concert de cant (Gi Kuk Park, baríton) i piano (Viviana Salisi) a l'església de Sant Gaietà. C/ Consell de Cent, 293 - Barcelona.

- **RECÉS DE PASQUA.**— De l'1 al 4 de maig, amb el tema *En el cor de la fe, Jesús és viu*, al monestir de Vallbona de les Monges les noies i al monestir de Poblet els nois. Organitza: Delegacions de Pastoral de Joventut de les diòcesis de Terrassa, Sant Feliu i Barcelona, per a joves de 18 a 30 anys. Inscripcions a les delegacions dels tres bisbats.

- **TIBIDABO.**— Organitza una peregrinació

Alba residència d'àvies

Torre de 24 places només per a dones a Sarrià-Sant Gervasi
a 10 minuts del centre de la ciutat
Estades curtes i llargues
Centre de dia, també els festius
Visiteu-nos sense compromís!
Tel. 932 039 740, Isabel
web: <http://www.albaresidencia.es>
a/e: info@albaresidencia.es

ADORACIÓ CONTINUADA AL SANTÍSSIM SAGRAMENT (40 hores)

Setmana del 7 al 13 d'abril

Missioneres del Santíssim Sagrament, c/ Encarnació, 62-64. Dilluns 7 d'abril, de 8 del matí a 8 del matí del dia 8 d'abril.

Missioneres del Santíssim Sagrament, passatge Camps Elisis, 8. Dimarts 8, de 8 del matí a 21.30 del dimecres 9 d'abril. Hora santa a les 8.30 h.

Parròquia de Sant Joan Maria Vianney, c/ Melcior de Palau, 56. Dijous 10 d'abril, a partir de la missa de 8, fins a les 19.45 h.

Seminari Conciliar de Barcelona, c/ Diputació, 231 Dijous 10 d'abril, de 20 a 21 h.

Parròquia de Sant Agustí, pl. Sant Agustí, 2. Divendres 11 d'abril, de 16 a 22 h. Col·labora l'Apostolat de la Divina Misericòrdia.

Religioses de Jesús Pacient, c/ Gran de Gràcia, 177. De les 6 del matí del dissabte 12 d'abril a les 20 h del diumenge 13 d'abril.

CAMPANYA DEL ROSARI

Per cada donatiu de 6 € que ens envieu, rebreu el llibret *Bajo Tu amparo nos acogemos* i nosaltres n'enviarem un altre a Cuba en nom vostre. També rebreu un rosari beneït pel Sant Pare.

Amb la col·laboració de tots, aviat hurem enviat milions de llibrets a diversos països

Ajuda a l'Església Necessitada Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu
Filial: c/ Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona
Tel. 932 373 763
BSCH - CCC: 0049-1806-91-2110636317
La Caixa - CC: 2100-1344-63-0200111817
E-mail: fc@ain-es.org / www.ain-es.org

EL ROSARI
Goig · Llum · Dolor · Glòria

Des del carrer

El P. Burke es troba a Espanya predicant. Ell és sacerdot dominic, amb més de 80 anys al darrere, encara que només en reconegui, amb un somriure, 37. El seu bon humor, simpatia i bondat tenen un secret: saber-se «tocat» per Déu. Des de fa més de 35 anys es dedica a predicar la Paraula de Déu allà on el cridin, ja sigui en grans estadis o en grups reduïts. El P. Jaime Burke és d'ascendència irlandesa, però originari dels Estats Units, i ha convertit el món en casa seva. Ell va ser un dels primers sacerdots a acollir la Renovació Carismàtica Catòlica.

El P. Jaime Burke, o.p., predica la Paraula de Déu arreu del món

«He vist persones que han canviat radicalment en sentir la Paraula»

—Per què es dedica a predicar la Paraula?

—Jo vull dur la Paraula arreu del món. Quan vaig començar era provincial dels Dominics a Bolívia. Això em va canviar força la vida i la veritat és que gaudeixo molt predicant per països diferents. Crec que és un privilegi predicar a tantes persones arreu del món.

—Com predica?

—Es predica amb l'Escriptura, especialment, amb l'experiència de la vida. Jo vull compartir el que he experimentat en la meua vida, parlar de qui és Déu, de com ens estima a cadascú. Abans de predicar estic en oració, intento tenir una relació profunda i constant amb Déu: omplir-me de Déu per poder-lo transmetre! Llegir la Paraula de Déu és molt bonic.

—Quina és la reacció de la gent?

—A qualsevol lloc que vagi experimento que la gent està molt oberta a la Paraula, molt desitjosa de sentir-la. Fa goig veure que hi continua havent set de la Paraula. El Senyor vol obrir els cors, vol parlar a cada persona. A través de l'Escriptura Déu ens parla. La Paraula continua sent plenament vi-

gent i actual. És important que la persona que se senti tocada per Déu a través de la meua predicació tingui una continuïtat i que no només sigui «flor d'un dia». L'obra de Déu es va fent en cada persona tocada per Ell.

—Com ens hem de situar davant de la Paraula?

—L'actitud és molt important perquè la Paraula ens pugui tocar. Ens hem de posar davant de Déu amb humilitat i llavors Déu pot obrir en nosaltres. És molt important compartir i viure la Paraula en comunitat, amb els germans i germanes. Si obrim la porta, Déu pot entrar. És possible que ens faci por, però estem fets per a Déu. Ell se'ns vol revelar. També em sembla molt oportú aquest Sínode sobre la Paraula de Déu que se celebrarà a l'octubre, perquè constato que sorgeix aquest desig de conèixer la Paraula. Igualment és important compartir la Paraula amb altres confessions cristianes. Jo he predicat moltes vegades amb ministres protestants i és una experiència molt bonica.

—Quins moments recorda de les seves predicacions?

—He viscut força coses molt ma-

ques. He vist persones que han canviat radicalment en sentir la Paraula. És increïble el que Déu fa als cors! Déu toca la part més profunda i íntima dels cors de la gent. Recordo una prostituta que va canviar totalment, va abandonar la seva antiga vida, es dedica a predicar i aconsegueix conversions. Jo hi he predicat i és una joia! Ella va ser convertida pel Senyor i va començar una vida totalment nova. El Senyor actua a través d'ella. Altres persones han deixat les drogues o l'alcohol perquè s'han sentit tocadés, estimades pel Senyor. Hi ha persones que han estat tocadés i prediquen en diferents països la Paraula, amb gran poder, i m'encanta veure com els laics estan al servei de la Paraula, feliços i donant la vida. Jo crec que aquí rau el futur de l'Església, que els laics prediquin més i més.

—Vostè també se sent «tocat»?

—Sí, també ho noto. La meua manera de predicar ha canviat al llarg d'aquests anys. És més senzilla, la Paraula queda més al descobert, podríem dir. Jo també sóc transformat per aquesta Paraula.

Rosa María Jané Chueca

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

També un cristià...

Un cristià discret. En deixava constància, sobriament, la seva esquela: «Ha mort en la fe cristiana en què havia viscut.» No seria bo que entre els valors justament atribuïts a Josep Benet, en ocasió del seu traspàs, oblidéssim aquest.

Si avui ser cristià ja comporta socialment un cert risc de cara enfora, també ho és, de cara endins, ser-ho discretament. La discreció cristiana de Benet consistia a identificar-se més en el fons que en les formes. Historiador i membre d'una comunitat catòlica, la nostra, no sempre coneguda de debò ni, menys encara, reconeguda en la seva identitat, sabia combinar bé fidelitat essencial i denúncia de les prevaricacions. Per això va connectar, ja en un dels seus primers estudis, amb la lucidesa de Joan Maragall durant la Setmana Tràgica del 1909. Aquesta monografia, escrita poc abans del Vaticà II, és, probablement, la primera autocrítica catòlica de gran abast després de la guerra civil. Els grans interrogants de Maragall davant les esglésies cremades del 1909, s'actualitzaven davant la persecució religiosa del 1936. Benet pertanyia a aquella tercera Espanya, la que Unió Democràtica vindicava políticament, esdevinguda impossible a causa de l'actitud caïnita de les altres dues. Escolà de Montserrat i membre de la Federació de Joves

Cristians de Catalunya, seria enrolat després en la guerra, com a integrant de la «lleua del biberó», amb un ull posat en el front enemic i un altre en el bàndol propi que tenia decidit eliminar-lo d'un tret a l'esquena...

No era, doncs, cap ingenu quan, acabada la contesa armada, començava un nou combat —que esdevindria llarguissim— per la defensa del seu país, dels drets humans, de la democràcia. Un compromís que naixia de la seva fidelitat evangèlica i, alhora, el separava de les actituds eclesials aleshores majoritàries.

Montserrat tornaria a ser, el 1946, amb la Comissió Abat Oliba, la seva llar

espiritual. L'entronització de la Moreneta esdevindria un èxit imprevisible. No només per la festa, sinó perquè Catalunya, superant les fronteres ideològiques de la postguerra, hi retrobava el seu esperit, la confiança en el futur i una nova germanor. Maurici Serrahima, en les seves memòries *Del passat quan era present*, explica molt bé l'esdeveniment i el paper clau que hi va tenir Josep Benet. En recordo ara una petita anècdota reveladora del tremp personal de Benet. Arribat el dia i absorts en els detalls de l'organització, tots s'havien oblidat de portar menjar a Benet que, des d'una cabina, havia coordinat tota l'organització de la jornada... en dejú.

Cristià discret, en Josep Benet, també perquè havia assumit amb absoluta normalitat la missió de ser sal i llevat enmig de la vida. Poc el trobem en organismes estrictament eclesials: potser només a l'Institut d'Estudis Socials de Barcelona, al Grup Cristià de Promoció i Defensa dels Drets Humans, a Justícia i Pau i en campanyes diverses... El gruix del compromís d'en Benet era a l'exterior. I no pas com a transmissor de consignes, sinó obrint sempre camí profèticament, sovint arriscadament. La seva personalitat només s'explica per un amor, esdevingut abnegació, per Catalunya, la qual volia reconciliada i justa, integradora i capaç d'assumir les seves responsabilitats col·lectives, per damunt d'interessos personals o de grup.

No voldria acabar sense remarcar una qualitat de Benet, avui especialment digna d'imitació: sempre va ser un cristià lúcida, autocrític... però mai no va estripar les cartes.

Rauxa

Adéu a Josep Benet

Una de les figures principals de la Catalunya contemporània ens ha deixat. Josep Benet, advocat, historiador, polític i intel·lectual, era però, per damunt de tot un gran catalanista i un gran cristià. Aquests dos aspectes fonamentals de la seva persona van anar sempre lligats d'una manera natural i tota la seva vida va ser una lluita constant, de sacrifici i de servei, per defensar-los en qualsevol circumstància, per més adversa que fos: durant la guerra, en el franquisme i en transició.

El catalanisme i el cristianisme de Josep Benet no s'expliquen sense el monestir de Montserrat, amb el qual va estar sempre íntimament unit: es va estar formant set anys a l'Escolania, va ser un dels impulsors de les festes de l'Entronització de la Mare de Déu l'any 1947, va mantenir una bona relació d'amistat amb l'abat Escarré, va ser un dels promotors de *Germinabit i Serra d'Or*, va participar en la tancada d'intel·lectuals al santuari l'any 1970... En definitiva, Josep Benet entenia el país i el cristianisme a través de Montserrat i amb una intel·ligència tàcita amb la comunitat benedictina. I com tothom qui ha estat vinculat al principal santuari de Catalunya, com no podia ser d'una altra manera, va dedicar tota la vida a estimar el país.

Eduard Brufau